

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 11 இறகு: 10

காக்கைகள்

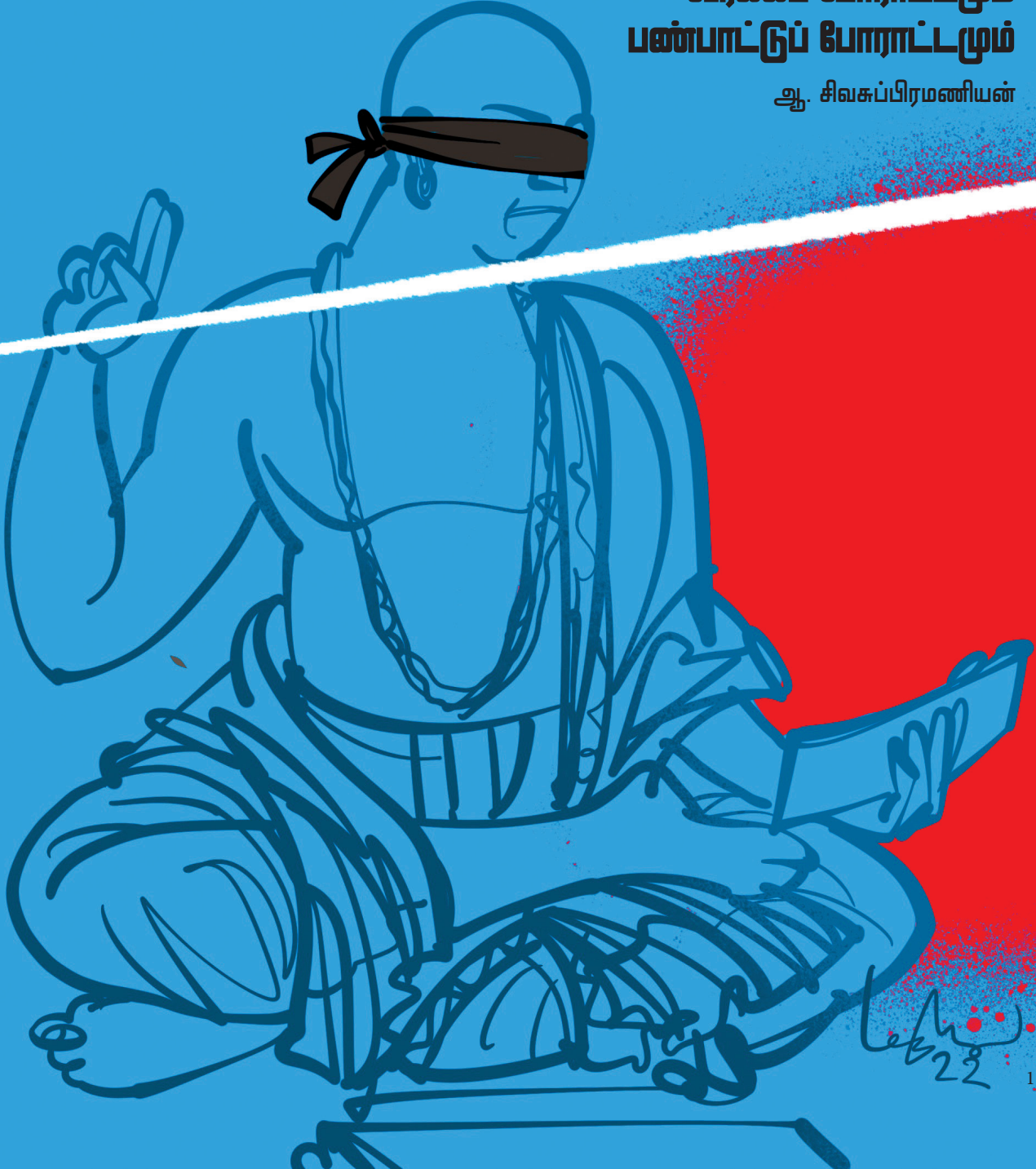
இலக்கிய மாத இதழ்

சுருதி

அக்டோபர் | விலை
2022 | ₹ 50

வர்க்கப் போராட்டமும்
பண்பாட்டுப் போராட்டமும்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

சுருதி
22

இந்து
என்றால்
யார்?

—
திராவிடர்
என்பவர்
யார்?

“இந்து” என்றால் யார்? இந்துஸ்தானம் என்பது எது? திராவிடர் யார்? திராவிட நாடு என்பது எது? என்ற பிரச்சிணையைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பும் எந்த வீரரும், வீராங்கனையும், வேறு எங்கும் போகவேண்டாம். நல்ல படிப்பகத்துக்குப் போகட்டும், அகராதியைப் பார்க்கட்டும்; இலக்கியங்களைக் காணட்டும்; உண்மை விளங்கும். நேரம் கிடைக்காது என்பர், உண்மை! சுருக்கித் தொகுத்து நாமே தருகிறோம், படித்து உணரட்டும்.

- ராமேஸ் சந்திரதத் எழுதிய “புராண இந்தியா”
- ராமேஸ் சந்திர மசும்தார் எழுதிய “பூர்வீக இந்திய சரித்திரமும், நாகரீகமும்”
- சுவாமி விவேகானந்தர், “இராமாயணம்” என்னும் தலைப்பில் பேசிய பேச்சு
- 1922 கேம்பிரிட்ஜ் பிரசுரித்த, “பழைய இந்தியாவின் சரித்திரம்”
- ராதா குமுத முகர்ஜி எழுதிய “இந்து நாகரீகம், ரிக்கு வேதம்”
- ஜேம்ஸ் மர்ரே எழுதிய “அகராதி”
- பண்டர்கார் கட்டுரைகள்
- டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் எழுதிய “தென்னிந்தியாவும்; இந்தியக் கலையும்”
- பி.டி. சீனிவாசயங்கார் எழுதிய “இந்திய சரித்திரம்”
- ஜெகதீச சந்தர்ட்டு எழுதிய “இந்தியா அன்றும் இன்றும்”
- ஏ.சி.தாஸ் எழுதிய “வேதகாலம்”
- சி.எஸ்.சீனிவாசாச்சாரியார் எழுதிய “இந்திய சரித்திரம்” “இந்து இந்தியா”
- எச்.ஜி.வெல்ஸ் எழுதிய “உலக சரித்திரம்”
- சகல கலா பொக்கிஷம் என்னும் “நியூ ஏஜ் என்சைக்ளாபீடியா”
- சி.ஜி. வர்க்கி (மாஜி மந்திரி) எழுதிய “இந்திய சரித்திரப் பாகுபாடு”
- ஹென்றி பெரிஜ் 1865இல் எழுதிய “விரிவான இந்திய சரித்திரம்”
- இ.பி.ஹாவெல் எழுதிய “இந்தியாவில் ஆரிய ஆட்சி”
- ஜி.எச்.ராலின்சன் எழுதிய “இந்தியா”
- நாகேந்திரநாத் கோஷ் எழுதிய “ஆரியரின் இலக்கியமும் கலையும்”
- வின்சென்ட் ஏ.ஸ்மித் எழுதிய “ஆக்ஸ்ஃபோர்டு இந்திய சரித்திரம்”
- இம்பீரியல் இந்தியன் கெஜட்
- சர். வில்லியம் வில்சன் ஹண்டர் எழுதிய “இந்திய மக்களின் சரித்திரம்”
- ராகோசின் எழுதிய “வேதகால இந்தியா”

இவ்வளவு ஆராய்ச்சியாளர்களிடமும் ‘தப்பி’ பிறகு நம்மிடம் வரட்டும். வீர சவர்க்காரும், வீர வரதரும் வயது முதிர்ந்த (ஆனால் விவேக முதிர்ச்சிக்கு நாம் உறுதி கூற முடியாது) திவான்பகதூர் சாஸ்திரியாரும்!

அறிஞர் அண்ணா எழுதிய ‘ஆரியமாயை’ நூலிலிருந்து

‘காக்கைச் சிறகினிலே’ முன்னெடுக்கும்

எட்டாவது ஆண்டு

கவிஞர் கி பி அரவிந்தன்

நினைவு இலக்கியப் பரிசுப் [2023] போட்டி

வள்ளுவராண்டு 2054

‘சிறந்த இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சிற்றிதழ் – இணைய இதழ்’ தெரிவு

2010களின் பின்னர் இலங்கையில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் / வெளிவரும் தமிழ் இலக்கியச் சிற்றிதழ் / இணைய இதழ் என்பதாக இப்போட்டி அமைகிறது.

போட்டியின் விதிமுறைகள்:

- 2010களின் பின்னர் இலங்கையில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் / வெளிவரும் தமிழ் இலக்கியச் சிற்றிதழ் / இணைய இதழ் வகையில் காலம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.
- சிற்றிதழ்கள் சமூகக் கரிசனை தமிழ் கலை-இலக்கியப் பண்பாடு வரலாறு அறிவியல் ஆய்வு நோக்குடையதாய் இருத்தல் வேண்டும்.
- மத/ கட்சி/ குழுப் பிரச்சார ஏடுகள் போட்டிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது.
- போட்டியில் பங்குபெறும் சிற்றிதழ்கள் தமக்கான வெளியீடாக ஆகக் குறைந்தது 5 இதழ்களை இக்கால கட்டத்தில் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். (இது மாதாந்தம் / காலாண்டு / அரையாண்டு / இரு மாதம் என எவ்வகையானதாகவும் இருக்கலாம். வெளியீட்டாளர்களின் வசதியின்மையால் கால தாமதமாகக்கூட வெளிவந்திருக்கலாம்.
- போட்டியில் வெளியீட்டாளர் வாசகர் அல்லது ஆவணமாகச் சேகரிப்பாளர் பங்கேற்கலாம். இவர்கள் தமது சுயவிபரக் குறிப்புகள் மற்றும் தொடர்பாடல் விபரங்களுடன் தனியாக அறிமுகம் செய்ய வேண்டும்.
- போட்டியில் பங்கேற்கும் சிற்றிதழ் பற்றிய விமர்சனங்கள் / திறனாய்வுகள் பொது ஊடகங்களில் வெளிவந்திருந்தால் அவற்றைத் தனியான இணைப்பாக அனுப்பினால் சிறப்பாகக் கவனம் கொள்ளப்படும்.
- போட்டியில் கலந்துகொள்ளும் இதழ்களின் பிடிஎவ் வடிவம் இருப்பின் அவற்றை கீழ்க்காணும் மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். ஏனையவர்கள் தனியாகத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
- இந்தப் போட்டிக்கான மின்னஞ்சல் முகவரி kipian2023kaakkaicirakinile@gmail.com
- போட்டி தொடர்பான விரிவான தகவல்கள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

பரிசு விபரம்

முதல் பரிசு	இரண்டாம் பரிசு	மூன்றாவது பரிசு
10,000	7,500	5,000
இந்திய ரூபாய்	இந்திய ரூபாய்	இந்திய ரூபாய்
+	+	+
சான்றிதழ்	சான்றிதழ்	சான்றிதழ்

மற்றும் 3 ஆறுதல் பரிசுகள்

(சான்றிதழ் - காக்கை ஓராண்டு சந்தா)

ஆவணச் சேகரிப்பாளர்கள் சிறப்புத் தெரிவு

இணைய ஆவணச் சேகரிப்புக்கான ஊக்கப் பரிசு - 7500 இந்திய ரூபாய் - சான்றிதழ் - காக்கை ஓராண்டு சந்தா எனவாக அமையும்.

நடுவர் குழு:

நெறியாளர்: மதிப்புக்குரிய

இ. பத்மநாப ஐயர் (இங்கிலாந்து)

பகுப்பாளர்: மேனாள் விரிவுரையாளர்

மு. நித்தியானந்தன் (இங்கிலாந்து)

1. பேராசிரியர் அ. இராமசாமி (இந்தியா)

2. மூத்த விரிவுரையாளர்

கலாநிதி செ. சுதர்சன்

(பேராதனை-இலங்கை)

3. விரிவுரையாளர் திருமதி

ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ்

(கிழக்குப் பல்கலை-இலங்கை)

4. எழுத்தாளர் எம். பெளசர் (இங்கிலாந்து)

இறக்கை: 11

இறகு: 10

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

ஐப்பசி
அக்டோபர் 2022

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
அமரந்தா

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்
கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:
மான்சிங்
T. Rajahmansinghe
aharaj34@yahoo.ca

ஐரோப்பா:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும்
கதை, கவிதை மற்றும்
கட்டுரைகளின் கருத்துகள்,
எழுத்தாளர்களின் கருத்தாகும்.
காக்கையின் கருத்தாகாது.

சித்தாந்தவாதிகள் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்களா?

‘ம

க்களை பாஜக தவறான பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அதன் உண்மையான முகத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டவேண்டும்; அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு பொதுவெளியில் இயங்கினால்தான் என்னால் சில கருத்துகளை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்க முடியும்; திமுகவில் இருந்துகொண்டு பாஜக-வை விமர்சனம் செய்தால் ஒன்றிய பாஜக அரசுக்கும் மாநிலத்தின் திமுக அரசுக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும்; எனவேதான் திமுகவிலிருந்து விலகி இருக்கிறேன்’ என அண்மையில் திமுகவிலிருந்து விலகிய சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன் அவர்கள் தனியார் தொலைக்காட்சி ஒன்றுக்கு அளித்த நேர்காணலில் மனம் திறந்திருக்கிறார்.

அவர் எந்த விளக்கத்தை வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். ஆனால் அவர் திமுகவிலிருந்து விலகியிருக்கக்கூடாது அல்லது விலகுகிற சூழலைக் கட்சி ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடாது. கட்சியிலிருந்து அவர் விலகியபிறகு அவரது விலகலை மறுக்கவோ நிறுத்தி வைக்கவோ தலைமை என்ன முடிவெடுத்திருக்கிறது என்கிற விவரங்கள் பொதுவெளியில் வைக்கப்படவில்லை. இது அவர்களின் உள்கட்சிப் பிரச்சனை. இதில் தலையிட நமக்கு எந்த உரிமையும் இல்லைதான். ஆனால் அவரதுவிலகல், சித்தாந்த அடிப்படையில் செயல்படுகிற தலைவர்களுக்கு கட்சியிலிருந்து விலகுகிற அளவுக்கு நெருக்கடி இருக்கவே செய்கிறது என்பதையே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறது.

சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன், எம்ஜி ஆரால் ஈர்க்கப்பட்டு அரசியலுக்கு வந்து, வந்தவேகத்திலேயே சட்டமன்ற உறுப்பினராகி அவரின் முதல் அமைச்சரவையில் அமைச்சரானவர். ஆனால் எம்ஜி ஆரின் அரசியல் செயல்பாடுகள் பிடிக்காததால் சில ஆண்டுகளிலேயே அங்கிருந்து விலகி திமுகவுக்கு வந்தவர் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, திமுகவிலேயே தன்னைப் பிணைத்துக்கொண்டவர். சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்; மாநில அமைச்சர், ஒன்றிய அமைச்சர் என கட்சி அளித்த பல பொறுப்புகளை திறம்பட நிறைவேற்றிக் காட்டியவர். கட்சியின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவர்; பெரியாரியப் பற்றாளர், தெளிந்த திராவிட இயக்கச் சிந்தனையாளர், தீவிர ஈழத்தமிழர் ஆதரவாளர். இலங்கை இராணுவத்துக்கு எதிராக நடைபெற்ற யுத்தகளத்தில் படுகாயப்பட்டு தமிழகத்துக்கு வந்த ஒவ்வொரு போராளிக்கும் உணவும் உடையும் உறைவிடமும் மருந்தும் தந்து அரவணைத்துத் தாயுள்ளத்துடன் தம்மாலியன்ற உதவிகளைத் தடையின்றிச் செய்து தந்தவர். அதனால் சிறைத்தண்டனைக்கு ஆளானவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு

காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ் அஞ்சல்
செய்யப்படுகிறது. அடுத்து வருகிற
5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

உறுப்பினர் கட்டணம் - உள்நாடு

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 50
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 500
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 750
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 2000

உறுப்பினர் கட்டணம் - வெளிநாடு

ஆண்டுக் கட்டணம்.....\$ 50

பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம். காசோலைகள்,
வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும்

KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
CANARA BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: CNRB0016011

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

Google Pay மூலம் செலுத்த:
98414 57503

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

இணைய முகவரி:
kaakkai.in

தலைவர், கட்சியிலிருந்து விலகியிருப்பது சித்தாந்தத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பின்னடைவு என்றுதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

இது ஒருபுறமிருக்க, பட்டப் பகலில் அதுவும் தமது சொந்த ஊரிலேயே திட்டமிட்டு மாநிலத்தின் கண்ணியமிக்க அமைச்சர்களுள் ஒருவரான பிடிஆர் பழனிவேல் தியாகராசன் கார்மீது செருப்பு வீசப்பட்டது. அதற்கு அரசும், அரசாங்கமும் தட்டுத் தடுமாறி ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துவைத்தது. ஆனால் கட்சி என்ன எதிர்வினை ஆற்றியது?

அதேபோல, மநுதர்மம் குறித்தும் இந்துமதம் குறித்தும் தீவிர பெரியாரிய-அம்பேத்கரியச் சிந்தாந்தவாதியும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான ஆ.ராசா பேசிய மநுதர்மக் கருத்தை முன்வைத்து மதவாத சக்திகள் குதியாட்டம் போடுகின்றன. தரக்குறைவான வார்த்தைகளாலும் அவதூறுகளாலும் கொலை மிரட்டல்களாலும் தமிழ்நாட்டை வன்முறைக்களமாக்க தோள் தட்டுகின்றனவே! காவல்துறை என்ன செய்தது? ஆட்சி என்ன செய்தது? ஆ. ராசாவுக்கு ஆதரவாக கட்சியின் முதற்கட்டத் தலைவரும் இரண்டாம் கட்டத் தலைவர்களும் மூன்றாம், நான்காம் கட்டத் தலைவர்களும் துணைநிற்கவில்லையே?

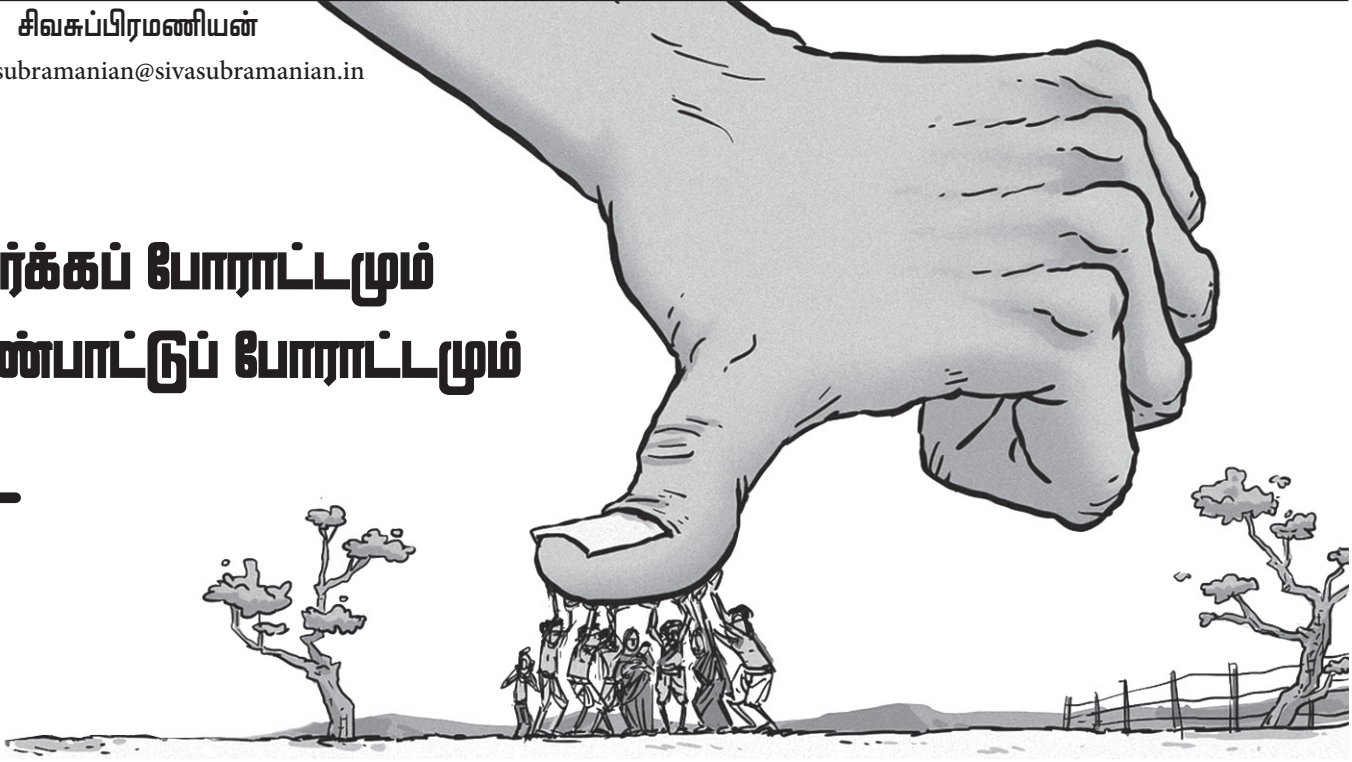
அவரவர்களுக்கு வருகிற எதிர்ப்புகளை அவரவர்கள்தான் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதுபோல தனித்து விடப்பட்டார்களே! பெரியாரியக் கூட்டமைப்பு உள்ளிட்ட தோழமை சக்திகள் முன்னிறுத்திய எதிர்வினைகளைக்கூட கட்சியும் கட்சியின் மூத்த தலைவர்களும் ஆற்றவில்லை என்பது எவ்வளவு அவலமானது!

'பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன்' என்பதைப்போல அரசியலைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு அருகிலேயேயிருப்பவர்கள் கட்சிக்கும் ஆட்சிக்கும் கொள்கைக்கும் எதிரானவர்கள் என்பதைக் கட்சியும் அதன் தலைமையும் உணரவேண்டும். சாதியக் கூட்டமைப்பை மனதில் பூட்டி வைத்திருக்கிறவர்களையும் மத அடையாளங்களை மனம், மொழி, மெய்களில் பூசிக்கொண்டிருப்பவர்களையும் நோக்கி கட்சி மெதுவாய் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறதோ என்கிற ஐயத்தையும் இந்த கள்ள மௌனம் எழுப்புகிறது.

மிகுந்த கவனத்துடன் இல்லாவிட்டால், கட்சிக்கும், ஆட்சிக்கும் மட்டும் அல்ல; சித்தாந்தத்துக்கே ஆபத்து விளையக்கூடும். கட்சியிலுள்ள சித்தாந்தவாதிகள் தனிமைப்படுத்தப்படுவதும் சிதறடிக்கப்படுவதும் தொடர்ந்தால் அல்லது கண்டும் காணாமல் இருந்தால், பதவிக்கும் உதவிக்கும் வந்தவர்கள் கோலோச்சுவதும் குடுகுடுப்பை ஆட்டுவதும் தான் நடக்கும்; அது கட்சியை, ஆட்சியை, சித்தாந்தத்தை புதைகுழியில் கொண்டுபோய்த் தள்ளிவிடும். ●

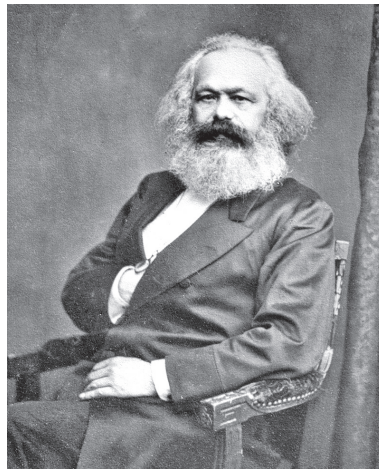
வர்க்கப் போராட்டமும் பண்பாட்டுப் போராட்டமும்

—

மனிதர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று தனக்கென சில தொழில்களை மேற்கொண்டு வாழும் போது சில பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறது. இப் பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் குழுக்களில் ஒரு குழு மற்றொரு குழுவின் உழைப்பைக் கவர்ந்து கொள்வது நிகழும். இதன் அடிப்படையில் உற்பத்தியில் உழைப்பைச் செலுத்தும் குழு உழைப்பைப் பெற்றுத் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளும் குழு என இரு குழுக்கள் உருவாகும். இக்குழுக்கள் உருவாக்கமே மார்க்சிய மொழியில் 'வர்க்கம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அடிப்படையில் வர்க்கம் என்பது பொருள் உற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டது.. "சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினர் மற்றொரு பகுதியினரின் உழைப்பைக் கவர்ந்து கொள்ளும் போதே வர்க்கம் என்பது உருவாகிறது"

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பொருள் உற்பத்தியில் மாற்றங்களும் வளர்ச்சியும் நிகழும் போது அச்சமூகம் வளர்ச்சி பெறுகிறது. பொருள் உற்பத்தியில் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் தோன்றும் போது புதிய வர்க்கங்கள் தோன்றுகின்றன. இது குறித்து லெனின் (1974:105) பின்வரும்

மிக எளிமையான விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்:

"வர்க்கங்கள் என்பவை சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியின் உழைப்பை அபகரித்துக் கொள்வதை அனுமதிப்பதாகும். சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி எல்லா நிலத்தையும் அபகரித்துக் கொண்டால் ஒரு நிலவுடைமையாளர் வர்க்கமும், ஒரு விவசாயிகள் வர்க்கமும் ஏற்படுகின்றது. சமுதாயத்தின் ஒருபகுதி தொழிற்சாலைகளையும் பங்குகளையும் மூலதனத்தையும் அதனது உடைமையாகக் கொண்டிருந்தால் மற்றொரு பகுதி இந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்தால் ஒரு முதலாளி வர்க்கமும் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கமும் தோன்றுகின்றன.

இவ்வாறு உருவான வர்க்கங்களுக்கிடையில் முரண்பாடுகள் உருவாகி அவை போராட்டம் என்ற நிலையை அடையும் போது அது வர்க்கப் போராட்டம் என்ற அடையாளத்தைப் பெறுகிறது. வர்க்கவேறுபாடுகள் ஒரு சமூகத்தில் மறையும் வரை வர்க்கப் போராட்டம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஒரு சமூகத்தில் தொடரும் தன்மையது. கடந்தகாலம்

குறித்த வரலாற்றாய்விலும் கூட வர்க்கம் என்பதைப் புறந்தள்ளிவிட்டு ஆய்வை மேற்கொள்ள முடியாது. ஏன் எனில் வர்க்கம் என்பது உருவான காலந்தொட்டு வர்க்கப் போராட்டம் என்பது தொடங்கிவிட்டது. தாம் எழுதிய “கம்யூனிஸ்ட் கொள்கை அறிக்கையில்” மார்க்ஸ் எழுதிய புகழ் மிக்க தொடர்,

“இது நாள் வரையிலுமான சமுதாயங்களின் வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறே ஆகும் என்பதுதான்.”

ஏன் எனில் வர்க்கங்கள் என்பவை இருக்கும் வரை வர்க்கப் பகைமை என்பது இருக்கும். வர்க்கப் பகைமை நிலவும் சமுதாயத்தில் வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. இதன் அடிப்படையில் வரலாறு நெடுகிலும் பல்வேறு வடிவங்களில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வர்க்கப் போராட்டங்கள்

வர்க்கப் போராட்டமானது அடிப்படையில் இரு வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான போராட்டம்தான். இப்போராட்டத்தில் ஊதியம், வேலை நேரம், பணித்தளத்தில் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பன இடம் பெறும். இதனால் பொருளாதாரப் போராட்டமாக மட்டுமே வர்க்கப் போராட்டங்கள் குறுகிப் போய் விடுவதில்லை. நேரடியான மிகத்தாய்மையான வர்க்கப் போராட்ட வடிவில் மட்டுமே நிகழாமல் பண்பாட்டுப் போராட்டக் கூறுகளையும் அது உள்வாங்கிக் கொள்வதுண்டு. அதே நேரத்தில் அதன் முக்கிய இலக்கான வர்க்க உணர்வை உள்ளடக்கிய பொருளாதாரப் போராட்ட வடிவில் இருந்து விலகிச் சென்றுவிடுவதுமில்லை. வர்க்கப் போராட்டம், பண்பாட்டுப் போராட்டம் என்ற இரண்டும் தனித்தோ இணைந்தோ வெளிப்பட்டாலும் அவை இரண்டும் அரசியல் போராட்டத்துடன் இணைந்து வெளிப்படும் போதுதான் வலுவான போராட்டமாக அமைய முடியும் என்பதுடன் வெற்றியை ஈட்டவும் முடியும். எனவே, பொருளாதாரப் போராட்டமாயினும் சரி பண்பாட்டுப் போராட்டமாயினும் சரி அவை தமக்கென ஓர் அரசியலைக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் ஓர் அரசியலுடன் இணைந்திருக்கும் போதுதான் வெற்றியை நெருங்கவும் முடியும், அடையவும் முடியும்.

சென்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளின் நடுப்பகுதி தொடங்கி என்பதுகள் முடியும் வரையிலான காலத்தில் சென்னை மாநகரிலும், கோவையிலும் உருவானதொழிற்சங்க இயக்கங்கள் பேரலையாக எழுந்தமை புறக்கணிக்க முடியாத வரலாற்று உண்மை. (இன்றும் கூட அதன் தாக்கம் மறைந்துவிடவில்லை) ஆனால் அறிந்தோ அறியாமலோ அரசியலில் இருந்து அது ஒதுங்கிக்

கொண்டமை ஒரு கட்டத்தில் அதன் வளர்ச்சியில் தேக்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்டதென்னவோ உண்மை.

வர்க்கப் போராட்டம் என்பது வர்க்க அரசியலை முன் நிறுத்தும் அரசியலுடன் இணைந்த ஒன்று. இரண்டையும் பிரித்துப் பார்க்க இயலாது. இவ்வகையில் வர்க்கப் போராட்டமும் வர்க்க அரசியலும் ஒன்றை ஒன்று புறக்கணித்து தனித்து இயங்குவது என்பது ஒடுக்கப்பட்டோரின் முன்னேற்றத்திற்கு நன்மை பயக்காததாகவே அமையும்.

மொத்தத்தில் வர்க்கப் போராட்டம் என்பது தனித்தும் நிகழலாம். அல்லது எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்களுக்கு ஏற்ப அரசியல் போராட்டம், பொருளாதாரப் போராட்டம், பண்பாட்டுப் போராட்டம் என மூன்று வகைப் போராட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் நிகழலாம். எப்படியாயினும் அது அரசியலைவிட்டு விலகி நிற்க முடியாது என்பது மட்டும் உண்மை. இவ்வகையில்தான் பாட்டளி வர்க்கமானது பாட்டளி வர்க்க அரசியல் என்ற அரசியலைத் தழுவி நிற்கிறது. அப்படியானால் பாட்டளி வர்க்கத்திற்கென்று பண்பாட்டு அரசியல் கிடையாதா என்ற வினா எழுவதும் இயற்கை. இவ் வினாவுக்கான விடையைக் கண்டறிய நம் தேடலை மன்னராட்சிக் கால சமூகத்தில் இருந்தே தொடங்கவேண்டும். அதன் முதற்படியாக பண்பாடு என்பது குறித்த சில பொதுவான செய்திகளை அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

பண்பாடு

எந்த ஒரு அறிவுத்துறை குறித்தும் சுருக்கமாகவேனும் ஓர் வரையறையை வகுத்துக்கொள்வது அவசியமான ஒன்று. பண்பாடு என்பது குறித்து ஏறத்தாழ முந்தாறு வரையறைகள் உள்ளதாக மானுடவியலாளர் பக்தவத்சல பாரதி(1999:152) குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் மானுடவியல் என்ற அறிவுத்துறை சார்ந்த எட்வர்ட் பரனர்ட் டைலர் பண்பாடு என்பது குறித்து தமது ‘தொன்மைப் பண்பாடு’ (Primitive Culture) என்ற நூலில்(1871) அளித்துள்ள “பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும் மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும், பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுமைத் தொகுதியாகும்” என்ற விளக்கத்தையும் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். இவரை அடுத்து வந்த குரோபர், கிளக்ஹான் என்ற இருபதாம் நூற்றாண்டு மானுடவியலாளர்கள் மேற்கூறிய முந்தாறு வரையறைகளையும் பரிசீலித்து “பண்பாடு” என்பது ஒரு சமூகத்தில் கற்றறியப்படும் நடவடிக்கை” என்ற சுருக்கமான கருத்தை முன்வைத்தனர். இவை ஒருபுறம் இருக்க பண்பாடு என்பது தொடர்பாக மார்க்சியம் ஒரு முக்கியமான கருத்தை முன்வைக்கிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் நிகழும் பொருள் உற்பத்தி முறையானது அச்சமூகத்தில் வர்க்கங்களை உருவாக்குகிறது என்று மார்க்சியம் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு சமூகத்தின் பொருள் உற்பத்தி முறையும் அது உருவாக்கும் வர்க்கங்களும் இணைந்து அடிமைச் சமுதாயம், நிலமானியச் சமுதாயம், முதலாளித்துவச் சமுதாயம் என்ற சமூக அமைப்புகளை உருவாக்குகின்றன. இச் சமூகங்களில் நிலவும் பொருள் உற்பத்தி முறையும் வர்க்கங்களும் அச்சமூகத்தின் பண்பாட்டின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. என்றாலும் இதுவே முடிந்த முடிவு என்று கூறிவிட முடியாது.

மற்றொரு பக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பில் நிலவும் பண்பாடானது அடிமைத்தனத்தின் வெளிப்பாடாகவும் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாகவும் அமையும் தன்மையது. இதனால் ஆளுவோர் பண்பாடு, ஆளப்படுவோர் பண்பாடு என இரு முரண்பட்ட பண்பாடுகள் ஒரு சமூகத்தில் நிலவும் என்ற உண்மையை மார்க்சியம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பண்பாடானது ஒரு பக்கம் உருவமற்றதாகவும் குணப்பொருளாகவும் காட்சியளித்தாலும் அது ஒரு பருப்பொருளாக அடையாளமாகக் காட்சி அளிக்கவும் செய்யும்.

சான்றாக நாம் காலில் அணியும் செருப்பானது மனித குலத்தின் புழங்கு பொருட்களில் ஒன்றாக விளங்கி வருகிறது. அதே நேரத்தில் அது பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாகவும் விளங்கிவருகிறது. நிலமானியச் சமூக அமைப்பு தோன்றும் முன்பே சங்ககாலத் தமிழர்கள் வாழ்வில் செருப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. அப்போது அது ஒரு பயன்பாட்டுப் பொருள் மட்டும்தான். இதை உருவாக்கியோர் தோல் வினைஞர் என்ற தொழிலாளர் பிரிவில் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றிருந்தனர். பின்னர் அது இழிவான பொருள் என்ற அடையாளத்தைப் பெற்றது. இதன் தொடர்ச்சியாக இதை உருவாக்கியோர் தோல் வினைஞர் என்ற அடையாளத்தை இழந்ததுடன் இழிவானவர்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். ஆனால் மேட்டிமையோர் அணியும் செருப்புக்கு உயரிய

தகுதி வழங்கப்பட்டது. அது உயர்ந்தோரின் அதிகாரக் குறியீடாக மாறியது.

தன் குடிசை வீட்டுக்குத் திரும்பும் குடியானவன் தன் வீட்டின் முன்புறம் நிலக்கிழாரின் செருப்புக் கிடப்பதைக் கண்டால் அமைதியாகத் திரும்பிச் செல்லவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானான். அவனது குடும்பத்தின் பெண் உறுப்பினர் ஒருவருடன் நிலக்கிழார் பாலியல் உறவு மேற்கொண்டிருப்பதை உணர்த்தும் குறியீட்டுப் பொருளாக வாயிலில் கிடக்கும் செருப்பு விளங்கியதே இதற்குக் காரணம்.

மற்றொரு பக்கம் ஆதிக்க சாதி இனக்குழுவினர் வாழும் தெருவில் அவர்களுக்கு அடங்கிவாழும் இனக்குழுவினர் காலில் செருப்பணிந்து நடக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது. மீறி நடந்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். சில நேரங்களில் கொலைக்கும் கூட ஆளாயினர். இன்றும் கூட செருப்பணிந்து செல்லும் கிராமப்புற மாணவர்கள் சில குறிப்பிட்ட சாதியினர் செல்லும் தெருக்களைக் கடந்து செல்லும் போது செருப்பைக் கழற்றிக் கையில் எடுத்துச் செல்லும் கொடுமை நிகழ்கிறது. 03 ஜூன் 2013 இல் மதுரை மாவட்டம் வருகப்பட்டி கிராமத்தில் இவ்விதியை மீறிக் காலில் செருப்பணிந்து சென்ற மாணவன் செருப்பைத் தலையில் சுமந்து செல்லும் படிக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்டான். தேசிய அட்டவணை சாதியினர் ஆணையத்தின் (NCSC) அறிக்கையும் இதை உறுதி செய்துள்ளது. செருப்பணிந்து சென்ற சிறுமியொருத்தி துடைப்பத்தால் அடிக்கப்பட்டாள். இரு சக்கர வாகனங்களில் பயணித்தால் குறிப்பிட்ட தெருக்களைக் கடந்து செல்லும்போது கீழே இறங்கி அதை உருட்டிக் கொண்டு செல்லவேண்டும் (ஃபிரண்ட்லைன் 12 ஜூலை 2012 : 105-108).

செருப்பு இரு சக்கர வாகனங்கள், தேநீர்க் குவளை என்ற பொருட்களை மையமாகக் கொண்ட கட்டுப்பாடுகள் இன்றும் நிலவுவதை எதிர்ப்பது வர்க்கப் போராட்டம் அல்ல என்று கூறி ஒதுங்கிவிடலாமா என்ற வினா எழுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை காவேரிச் சமவெளிப் பகுதியில் நிலவிய பண்ணையாள் முறையில் கள்ளமரக்காலால் அளந்து கூலி வழங்கல், வரைமுறையற்ற வேலைநேரம் என்ற பொருளாதாரச் சுரண்டல் முறைகள் மட்டும் நிகழவில்லை. பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைகளும் இவற்றுடன் இணைந்தே நிகழ்ந்தன. சான்றாக வேளாண் தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிந்த பெண்கள் சேலை உடுத்துவது தொடர்பாக நிலவிய கட்டுப்பாட்டைக் குறிப்பிடலாம். இக்கட்டுப்பாடு குறித்தும் அதை மீறியவர்கள் பெறும் தண்டனை குறித்தும் ஆய்வாளரும் தோழருமான சுபாஷ்சந்திரபோஸ் (1999:53) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“வயிற்றுப் பசியினால் வாடிப்போகும் சேரிப்பெண்களின் சேலைத்துணி எவ்வளவு தான் எடுத்துச் சொருகிக் கொண்டாலும் அடிக்கடி முழங்காலுக்குக் கீழே வந்துவிடும்.” என்னடி திமிரா? சேலயத் தழையக் கட்டுறே’ என்று சொல்லி காருவாரியை* விட்டு அடிக்கச் சொல்வார். அடியை வாங்கும்போது காலை அந்தப் பக்கம் இந்தப்பக்கம் நகர்த்தாமல் அப்படியே நிற்கவேண்டும். நகர்த்தினால் இன்னும் தண்டனை அதிகமாகும்” (*காருவாரி-மேற்பார்வையாளர்)

இப்பகுதியில் வலுவான இயக்கமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் விவசாயிகள் சங்கம் செயல்பட்டபோது அதன் போராட்டத்தினால் கணுக்கால்வரை சேலைகட்டும் உரிமை கிடைத்தது. அன்றையச் சமூக அமைப்பில் இது சமூக உயர் மதிப்பின் குறியீடாகும். சான்றாக இன்றையத் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தின் திருவைகுண்டம்பகுதியில் வாழும் ஒரு குறிப்பிட்ட இனக்குழுப் பிரிவில் நிலவும் வாய்மொழிக் கதை ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம். சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இவர்கள் ஒரு குழுவாக தெற்கிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து இப்பகுதிக்கு வந்தபோது இங்கு ஓடும் பொருளை ஆற்றைக் கடக்க நேர்ந்தது. ஆற்றின் நடுப்பகுதிவரை கணுக்கால் வரை சேலையை உயர்த்தியவாறு பெண்கள் நடந்து வந்தனர். ஆற்றின் நடுப்பகுதிக்கு வந்தபோது முழங்கால் வரை சேலையை உயர்த்தினால்தான் சேலை நனையாது என்ற நிலை ஏற்பட்டது. (முழங்காலுக்கும் மேலாக என்ற மாற்று வடிவமும் உண்டு)

இந்நிலையில் சேலை நனைந்தால் பரவாயில்லை என்று கருதிய பெண்கள் முழங்கால் வரை சேலையை உயர்த்தாமல் ஆற்றைக் கடந்தனர். சேலை நனையக் கூடாது என்று கருதிய பெண்கள் முழங்கால்வரை சேலையை உயர்த்தியவாறு ஆற்றைக் கடந்தனர். ஆற்றைக் கடந்து எதிர்க்கரையை வந்தடைந்ததும் கணுக்காலுக்கு மேல் சேலையை உயர்த்தாது ஆற்றைக் கடந்தோர் தாம் உயர்ந்தோர் என்று அறிவித்ததுடன் மற்றவர்களுடன் செல்லாமல் தம் குடும்பத்து ஆண்களுடன் தனியாக ஓரிடத்தில் குடியேறி தம் உயர்நிலையை வெளிப்படுத்தினர். ஏனையோர் வேறு இடத்தில் குடியேறினர். ஓர் இனக்குழு சாதியில் இரு பிரிவுகள் தோன்றியமை குறித்த இப் பழமரபுக் கதை சமூக நடப்பியல் ஒன்றை நாம் அறியச் செய்கிறது. இக்கதையின்படி கணுக்காலுக்கு மேலாக சேலையை உயர்த்துவது இழிவான பண்பாட்டு அடையாளம். அதே நேரத்தில் இதைப் பின்பற்றும் படி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினர் வற்புறுத்தப்பட்டனர். காவிரிச் சமவெளிப் பகுதியில் வர்க்க அமைப்பான விவசாயிகள் சங்கம் வலுப்பெற்ற போது அது பொருளாதாரப் போராட்டத்துடன் நின்றுவிடாமல் பண்பாட்டுப் போராட்டத்திலும்

அக்கறைகாட்டியுள்ளது. இதன் வெளிப்பாடாகவே கணுக்கால்வரை சேலை கட்டும் உரிமையை உழைக்கும் வர்க்கப் பெண்கள் பெற்றனர். இவ் உரிமையைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியால் இப் பெண்கள்

முழங்கால் வரை இருந்த சேலையை கணுக்கால் அவரை இழுத்து விட்டது யாரு? - அது மணலி கந்தசாமி என்றுகூறு

என்ற பாடலை உருவாக்கியுள்ளனர். காலப்போக்கில் இது நாட்டார் பாடல்களின் ஒரு வகையையான தொழிற்பாடலில் இடம் பெற்றுவிட்டது. (முனைவர் மணலி ச. சோமசுந்தரம்) இப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமையேற்று நடத்திய தலைவர்களை நினைவு கூரும் வகையில் அத் தலைவர்கள் செயல்பட்ட இடங்களில் இப்பாடலின் இறுதி வரியில் ‘சீனிவாசராவ் என்று கூறு’, களப்பால் குப்பு என்று கூறு’ இரணியன்’ என்று கூறு’, ‘சிவராமன் என்று கூறு’ என மாற்று வடிவங்களும் உருவாகி உள்ளன (தகவல் : மாவட்ட இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாவட்ட செயலாளர் தோழர் இந்திரஜித்-திருச்சி).

இதனையொத்த நிகழ்வு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் களக்காடு, திருக்குறுங்குடி மற்றும் அவற்றின் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்துள்ளது. இப்பகுதியில் உழுகுடிப் பெண்கள் உரப்பெட்டி சுமக்கும் வழக்கம் நிலவியது. குறுகிய வரப்புகளின் வழியாக உரப்பெட்டியை இரு கைகளால் உயரே பிடித்துக் கொண்டு ஓட்டமும் நடையுமாய் இரவிக்கை அணியாத நிலையில் மார்பகங்கள் குலுங்கச் செல்வதைக் கண்டு மகிழ ஒரு கூட்டம் உண்டு. இவ்வாறு மகிழ்வதற்காகவே உரப்பெட்டி சுமக்கச் செய்வர். தோழர்கள் நல்லகண்ணு, பாலதண்டாயுதம் ஆகியோர் இப்பகுதியில் விவசாயச் சங்கத்தை உருவாக்கியவுடன் பெண்களை உரப்பெட்டி சுமக்கச் செய்யும் வழக்கத்தை நிறுத்தும்படி செய்தனர்.

இது பொருளாதாரப் போராட்டம் அல்ல. அரசின் முத்திரை மரக்காலையே கூலி வழங்கவும் குத்தகை நெல்லைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் நில உரிமையாளர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும்; கள்ள மரக்காலைப் பயன்படுத்தக் கூடாது; நினைத்தநேரத்தில் குத்தகை விவசாயியை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றக் கூடாது; நியாயமான முறையில் நில உரிமையாளருக்கும் குத்தகை விவசாயிக்கும் இடையே வினைச்சலைப் பகிர்தல் வேண்டும் என்பனவே விவசாயச் சங்கத்தின் முக்கிய முழக்கங்களாக இருந்தன. இவற்றை முன்வைத்தே விவசாய இயக்கம் இப்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டது. இவை எல்லாம் பொருளாதாரப் போராட்டம் சாரந்தவை. ஆனால் இவற்றிற்கு ஊடாகத்தான் உரப்பெட்டி சுமக்கும் வேலையில் இருந்து விடுவிக்கவேண்டும் என்ற முழக்கமும் உருவாகியது. இதை வலியுறுத்தி அதில் வெற்றியும் பெற்றனர். இது பொருளாதாரச்

சுரண்டலுக்கு ஆளான குடியானவர்கள் நடத்திய வர்க்கப் போராட்டத்திற்குள் இடம் பெற்ற பண்பாட்டுப் போராட்டம் ஆகும்.

பெண்ணாடம் பகுதியில் பண்ணையாளின் திருமணம் நடந்தால் மணப்பெண்ணுடனான முதல் இரவு உரிமையை அப்பகுதியின் பெருநிலக்கிழார்கள் சிலர் கொண்டிருந்தனர். வரலாற்றில் இது பரவலாக இருந்துள்ளது. ஸ்பானிய நாட்டின் நிலப் பிரபுக்கள் இத்தகைய உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு எதிராகக் குடியானவர்கள் போராடி இதைத் தடுத்து நிறுத்தினர். என்றாலும் இவ் வழக்கத்தின் எச்சமாக முதல் இரவு என்று மணமக்கள் பயன்படுத்தும் கட்டிலைச் சுற்றிவரும் உரிமையை நிலக்கிழார் பெற்றார். ஒரு சடங்கு போன்ற இந்நிகழ்வை ஏங்கல்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். கேரளத்தின் கள்ளிக்கோட்டைப் பகுதியை ஆண்டு வந்த சாமரீன்களின் திருமணத்தில் மணமகளுடனான முதல் இரவு உரிமை நம்பூதிரிகளுக்கிருந்ததை அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டுள்ளார். நிலம் என்ற சொத்துப் போன்று பெண்களும் ஒரு சொத்தாகக் கருதப்பட்டனர். சொத்துக்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் உரிமையைப் பெற்றிருந்த நிலப் பிரபுக்கள் இக்கருத்தின் அடிப்படையில் குடியானவர்களின் முதல்இரவு உரிமையைத் தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். பண்பாட்டு மேலாண்மை கொண்டிருந்ததால் நம்பூதிரிகள் அதன் அடிப்படையில் இவ் உரிமையை எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். மேலே குறிப்பிட்ட பெண்ணாடம் பகுதியில் விவசாய இயக்கம் வலுப் பெற்றதும் குடியானவர் திருமணத்தில் நிலக்கிழார்கள் கொண்டிருந்த முதல் இரவு உரிமை பறிக்கப்பட்டது. தம் ஆதிக்கத்தின் குறியீடான இவ் உரிமை பறிபோனதால் இவர்களில் சிலர் ஊரைவிட்டே வெளியேறினர்.

இது போன்று வர்க்கப் போராட்டத்துடனும் அரசியல் போராட்டத்துடனும் இணைந்து நடந்த பண்பாட்டுப் போராட்டங்களை வரலாறு நெடுகிலும் நாம் காணமுடியும். சில நேரங்களில் பண்பாட்டுப் போராட்டங்கள் இவற்றுடன் இணையாமல் தனித்து நடப்பதுடன் அரசியல் போராட்டங்களுக்கு வலுவூட்டவும் செய்துள்ளன. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை (1919-1922) நடத்திய காந்தி இதன் தொடர்ச்சியாக சிவில் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை (1930) தொடங்கி நடத்தினார். இது ஒரு அரசியல் போராட்டம். இதில் பங்கேற்போரின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பிற்கு உதவும் நோக்கில் தீண்டாமை ஒழிப்பு, தீண்டாமைக்கு ஆளான மக்கள் பிரிவினரின் ஆலயநுழைவு என்ற இரு இயக்கங்களை உருவாக்கி காந்தி நடத்தினார். இவை இரண்டும் முற்றிலும் பண்பாடு சார்ந்தவை. இரண்டும் நகர்ப்புறம் சாரந்திருந்த காங்கிரஸ் இயக்கத்தை கிராமப்புறங்களுக்குக் கொண்டு

சென்றதில் முக்கியப் பங்காற்றின. ஆனால் காந்தி தாம் நடத்திய அரசியல் போராட்டங்களுக்குத் துணை நிற்கும் இயக்கங்களாக மட்டுமே இவற்றைக் கொண்டதால் இவற்றின் செயல்திறன் ஓர் எல்லைக்குள் நின்று போயிற்று.

பண்பாட்டுப் போராட்டங்கள் ஒரு வகையில் சமூக சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கியவைதான். அதே நேரத்தில் அவற்றிற்கென்று ஓர் அரசியல் வேண்டும். இந்தியாவில் தோன்றிய பண்பாட்டு இயக்கங்கள் அரசியலைத் தவிர்த்த இயக்கங்களாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டன. இது ஒரு வகையான தூய்மைவாதமாக அமைந்து அவற்றின் செயல் ஆற்றலைக் குன்றச் செய்துவிட்டன. கடந்தகால வரலாற்றில் உருவான சில சீர்திருத்த இயக்கங்கள் காலப்போக்கல் மதவாதத்துடனும் சாதியத்துடனும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டன. சான்றாக வள்ளலார் மற்றும் ஐயா வைகுண்டரின் இயக்கங்களைக் குறிப்பிடலாம். சில இயக்கங்கள் கருத்துப் பரப்புரைகளின் வாயிலாகவே பண்பாட்டுப் போராட்டங்களை நடத்தமுடியும் என்று நம்புகின்றன.

இக்குழப்பமான சமூகச் சூழலில் பண்பாடு, பண்பாட்டு அடையாளம், அடையாளப்போராட்டம் என்பனவற்றை வர்க்கப்போராட்டத்தின் பெயரால் சிலர் ஓரங்கட்டப் பார்க்கிறார்கள். அவற்றிற்கு எதிரான குரலை ஒரு குழுவாக இருந்து கண்ணியமான சொற்களாலும் கண்ணியமற்ற அநாகரிக சொற்களாலும் வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். இது வர்க்கப் போராட்டத்தின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள மதிப்பையும் பற்றுதலையும் வெளிப்படுத்தினாலும் இன்றைய இந்தியாவின் அரசியல் சூழலில் வர்க்கப் போராட்ட எதிர்ப்பாளர்களின் கருங்களை வலுப்படுத்துவதாகவே அமையும்.

இரு போராட்ட வடிவங்கள்

பண்பாட்டின் முக்கியக் கூறுகளான மதம், சாதி, மொழி, கலை இலக்கியம் என்பன ஒரு வர்க்கப் போராட்டத்திற்குத் துணைநிற்கவும் முடியும்; தடைக்கல்லாகவும் முடியும். ஒடுக்கப்பட்டோரின் வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண அரசியல், வர்க்கப் போராட்டம் என்ற இரண்டுடன் பண்பாட்டுப் போராட்டமும் இணைக்கப்படுதல் அவசியமானதாகும். மதவாத அரசியலும், சனாதனச் சிந்தனையும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள இன்றைய இந்தியச் சூழலில் வர்க்கப்போராட்டத்துடன் பண்பாட்டுப் போராட்டமும் இணைக்கப்படுதல் அவசியத் தேவையாகும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பேராசிரியர், நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்.

சூரியன் மறையாத சாம்ராஜ்ஜியத்தின் இருள்!

இலங்கைக்கு எலிசபத் மகாராணியின் இரு வருகை

உலக வரலாற்றில் அதிககாலம் அரசாட்சி செய்த இரண்டாவது தலைவராக எலிசபத் மகாராணி கருதப்படுகிறார். 70 ஆண்டுகள் அரியணையில் இருந்தார். இதற்கு முன் பிரான்சில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் பதினான்காம் லூயி மன்னன் 72 ஆண்டுகள் (1643 - 1715) ஆட்சி செய்திருக்கிறார்.

1926 இல் பிறந்த எலிசபத் தனது 21ஆவது வயதில் திருமணம் முடித்து, 22ஆவது வயதில் முதலாவது பிள்ளையைப் பெற்று 26ஆவது வயதில் மகாராணியாக ஆனவர். அந்த வகையில் 96 வயது வரை வாழ்ந்த அவர் ஒரு முழுமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்த அனுபவஸ்தர்.

இலங்கையை நானூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேலாக ஆண்ட காலனித்துவ நாடுகளைச் சேர்ந்த ஒரே ஒரு அரசு முடி தான் இலங்கைக்கு வந்துள்ளார். அவர் எலிசபத் மகாராணி மட்டும் தான். அதுவும் இரண்டு முறைகள்.

1954 வருகை

இளவரசி எலிசபத் தனது தந்தையை இறுதியாக சந்தித்தது அவர் இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கான பிரயாணத்தின் போது விடைகொடுக்க வந்த அன்று தான். 1952இல் உலக சுற்றுப்பயணத்தை தனது கணவருடன் சேர்ந்து ஆரம்பிக்கிறார். இந்தப் பயணத்தில் ஜார்ஜ் மன்னரும் இணைந்த அரச குடும்பத்து சுற்றுப்பயணமாகத் தான் முன்னர் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஜார்ஜ் மன்னரின் உடல்நிலை அப்போது பயணத்துக்கு அவ்வளவு சாதகமானதாக இருக்கவில்லை. இளவரசர் எலிசபத்தையும் பிலிப்பையும் ஜார்ஜ் மன்னர் ஜனவரி 31ஆம் திகதி விமானத்தில் வழியனுப்பி வைக்கின்ற தெளிவான காணொளிக் காட்சிகளை இப்போது இணையத் தளங்களில் காணக் கிடைக்கிறது. அதில் ஜார்ஜ் மன்னர் உற்சாகமாக வழியனுப்பி வைக்கிறார். யூலை 9 ஆம் திகதி தான் இங்கிலாந்து திரும்புவதாக

அந்தப் பயணம் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவ்வாறு ஆறு மாத பயணத் திட்டம் ஒரு வாரத்தைக் கூட கடக்கவில்லை.

அந்தப் பயணத்தில் இலங்கைக்கு செல்ல நிர்ணயித்திருந்த திகதி தான் 1952 பிப்ரவரி 7. ஒருவாரம் பிரயாணம் செய்து பிப்ரவரி 14 அன்று இலங்கையை வந்தடைவதே திட்டமாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கு முதல் நாளான பெப்ரவரி 6ஆம் திகதியன்று மன்னர் இறந்து விடுகிறார். 7ஆம் திகதி எலிசபத் கென்யாவிலிருந்து லண்டனுக்கு விமானத்தில் வந்தடைகிறார். அவ்வாறு இடைநிறுத்தப்பட்ட பயணம் தான் மகாராணியாக முடிசூடியபின் முதல் வேலையாக அப்பயணத்தை மீண்டும் 1953இல் ஆரம்பித்தார். இலங்கைக்கு ஏப்ரல் மாதம் 10லிருந்து பதினொரு நாட்கள் வந்திருந்தார்.

மன்னர் மறைந்து சரியாக ஓராண்டில் எலிசபத்தின் பாட்டியும் முன்னாள் ராணியுமான மேரியும் 1953 ஆம் ஆண்டு 24 மார்ச் மாதம் தனது 85 ஆவது வயதில் மரணமானார். அதன் பின்னர் பத்துவாரத்தில் தான் எலிசபத்தின் முடிசூட்டுவிழா யூன் 2ஆம் திகதி நடந்தது.

இக்கட்டுரைக்கான தகவல்களைத் தொகுத்துக் கொண்டிருந்த வேளை பல நூல்களில் இருந்த சுவாரசியமான சில விபரங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. உதாரணத்துக்கு அப்போது வெளிவந்த *The Illustrated London News* என்கிற பிரபல சஞ்சிகையின் பிப்ரவரி மாத இதழ் ராஜீக் குடும்பத்தின் உலக சுற்றுப் பயண சிறப்பிதழாக வண்ண அட்டையுடன் வெளிவந்திருக்கிறது. முன்பக்கத்தில் இலங்கையின் குறியீடாக சிங்கத்தின் சின்னத்தையும் இட்டிருந்தார்கள். 9ஆம் திகதியிடப்பட்டிருக்கிறது இந்தப் பத்திரிகை. ஆனால் மன்னர் 6-இல் இறந்துவிட்டார். உள்ளே இளவரசி எலிசபத் - பிலிப் தம்பதிகளின் இலங்கை உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கான பயணம் பற்றிய விலாவாரியான தகவல்கள் உள்ளன. உலக

வரைபடத்துடன் அந்தப் பயணத் திட்டமும் திட்டமிடப்பட்ட திகதிகளும் கூட உள்ளன. அதாவது மன்னர் இறந்த மூன்றாவது நாள் எலிசபத்தின் இந்த சுற்றுப்பிரயாணம் பற்றிய சிறப்பிதழ் வெளிவந்திருக்கிறது. இது இருவாரப் பத்திரிகை என்பதால் அடுத்ததாக 23-ஆம் திகதி வெளிவந்த பத்திரிகை தான் மன்னரின் மறைவு பற்றிய சிறப்பிதழாக வந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

இந்த சஞ்சிகையில் சுற்றுப்பிரயாணம் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிற நாடுகளில் அப்போது ஆட்சித் தலைவர்களாக இருப்பவர்களின் புகைப்படங்களோடு விபரங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதில் உள்ள வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்தப் புகைப்படங்களில் இலங்கையின் ஆட்சித் தலைவராக டி.எஸ். சேனநாயக்கவைப் பற்றிய குறிப்புகளுடன் படமும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கைக்கு அவர் ஈராண்டு இடைவெளியின் பின் வருகை தந்தபோது டி.எஸ்.சேனநாயக்க ஆட்சியில் இருக்கவில்லை. சேர் ஜான் கொத்தலாவல அப்போது இடைக்காலப் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். டி.எஸ்.சேனநாயக்க குதிரையில் இருந்து விழுந்ததில் இறந்து போயிருந்தார். அதுவும் எலிசபத் இலங்கைக்கு சுற்றுப்பயணம் போகமுடியாமல் லண்டன் திரும்பிய மாதத்துக்கு அடுத்த மாதம் டி.எஸ். சேனநாயக்க மறைந்தார். எலிசபத்தின் பாட்டி இராணி மேரியின் மரணமுற்ற அடுத்த இரண்டு நாளில் மார்ச் 22 இல் சேனநாயக்க இறந்தார். சேனநாயக்கவின் மகன் ட்லி சேனநாயக்கவும் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டு அவரும் மாபெரும் ஹர்த்தால் காரணமாக 1953 அக்டோபரில் பதவி விலகிக்கொண்டார். அந்த இடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட சேர் ஜோன் கொத்தலாவலவின் ஆட்சியின் போது தான் மகாராணியின் வருகை நிகழ்ந்திருந்தது.

இந்த சஞ்சிகையில் இலங்கையில் மகாராணி மேற்கொள்ளப்போகும் பயணங்கள், காரியங்கள் என்பன பற்றிய விபரங்களும் படங்களுடன் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் இறங்கப்போகும் கொழும்பு துறைமுகம், விருந்துபசாரம் (பிப்ரவரி 15) நிகழ்த்தப்படப்போகும் அலரி மாளிகை, தலதா மாளிகை வருகை, கண்டி சுற்றுலா போன்றவற்றை மேற்கொள்ளப்படுவதனை விளக்குமுகமாக அவற்றில் புகைப்படங்கள் உள்ளன.

கூடவே அவற்றுடன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் புகைப்படமும் அதனை எலிசபத்தின் கணவர் பிலிப் திறந்து வைக்கப்படவுள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவை அனைத்தும் அவ்வாறு திட்டமிடப்பட்ட நாட்களில் நடக்கவில்லை.

இராணியின் முதல் பயணம்

1953 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் லண்டனில் இருந்து பெர்முடாவிலிருக்கும் ஹமில்டன் என்கிற துறைமுக நகரத்துக்கு விமானத்தின் மூலம் சென்று அங்கிருந்து கோதிக் கப்பலில் பனாமா கால்வாயினூடாக பிஜி, தொங்கோ போன்ற தீவுகளுக்குச் சென்று டிசம்பர் மாதம் நியூசீலாந்தை அடைந்தார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து ஆஸ்திரேலியா சென்று ஏப்ரல் 10 இலங்கையை அடைந்தார்கள். இலங்கையிலிருந்து கென்யா, உகாண்டா, எடேன் போன்ற நாடுகளுக்கும் அங்கிருந்து சூயஸ் கால்வாய் வழியாக மால்டா ஸ்பெயின் (Gibraltar) சென்று இறுதியில் பிரித்தானியாவை அடைந்தார்கள்.

The Illustrated London News சஞ்சிகை மீண்டும் நவம்பர் இதழை இராணி குடும்பத்தின் உலக சுற்றுப்பயணத்தைப் பற்றிய சிறப்பிதழாக வெளியிட்டது. 1953 நவம்பர் 29 ஆம் திகதியிடப்பட்ட இந்த இதழில் முன் அட்டையின் நடுவில் இராணியும், அரசர் பிலிப்பும் இருக்கிற படத்துடன் அதைச் சுற்றி அவர்கள்

பயணித்துக்கொண்டிருக்கிற நாடுகளின் அரச இலட்சினைகளை இட்டிருந்தார்கள். அதில் இலங்கையைக் குறிக்குமுகமாக வாளேந்திய சிங்கத்தின் படமும் காணப்படுகிறது. அந்த நாடுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளும் அங்கே அவர்கள் பார்க்கப் போகும் இடங்கள் பற்றியும், மேற்கொள்ளப்போகும் பணிகள் குறித்தும் நிறைய விபரங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. அதில் ஏப்ரல் 10-21 வரையான நாட்கள் இலங்கை வரவிருப்பதாகவும் அங்கே பிரிட்டிஷ் தேசாதிபதி சோல்பரி பிரபுவையும் பிரதமர் ஜான் கொத்தலாவலயவும் சந்திக்கவிருப்பதாகவும்; அவர்களின் படத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பயணம் எந்தளவு துல்லியமாக திட்டமிடப்பட்ட ஒரு பயணம் என்பதை ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னரே வெளிவந்த இந்த சஞ்சிகையின் விபரங்களில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

1815இல் கண்டி பிரதானிகளால் மூன்றாம் ஜார்ஜ் மன்னருக்கு தமது ராஜ்ஜியத்தை எழுதிக்கொடுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தான மகுல் மண்டபத்தைக் காண உயிர்த்த ஞாயிறன்று (ஈஸ்டர் தினத்தில்) வருகை தர திட்டமிட்டிருப்பதாகவும் படத்துடன் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு கப்பலில் வரும் வழியிலேயே மகாராணிக்கு அவரின் கணவர் பிலிப் இலங்கையில் இறங்குமுன் அந்நாட்டின் பாரம்பரிய வழக்கங்கள் குறித்த அறிவுரைகளையும், விளக்கங்களையும் கொடுத்து வழிகாட்டியிருந்தார். தேசிய கீதத்துக்கு எழுந்து மரியாதை செய்வது, வணக்கம் செலுத்துவது போன்றவை குறித்து அவர் அறிந்துகொண்டதுடன்

மேலதிகமான வழிகாட்டல்களை அந்தக் கப்பலின் கேப்டன் விவியன் டன் என்பவரும் செய்திருந்தார்.

இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டு (அதாவது டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டு) ஆறு ஆண்டுகளில் இந்தப் பயணம் நிகழ்ந்தது. அவரின் வருகை முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டிருந்த வருகை என்பதால் அதற்கு முன்னர் இருந்தே இலங்கை மகாராணியை வரவேற்க பெரும் ஏற்பாடுகளை செய்து வந்தது. “தலைநகர் திருமணக்கோலம் பூண்டது” என்றே அன்றைய பத்திரிகைகள் அந்த விழாக்கோலத்தை வர்ணித்து இருந்தன.

10.04.1954

1954 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 10 ஆம் திகதியிலிருந்து பதினொரு நாட்கள் இந்த சுற்றுப்பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார் எலிசபத். ஏப்ரல் முதலாம் திகதியன்று ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு “கோதிக்” என்கிற கப்பலில் கொக்கோஸ் (Cocos-Keeling Islands) தீவுகளின் வழியாக இலங்கையை வந்தடைந்தார்கள்.² சுமார் 1500 மைல்கள் கடல்பயணம் செய்து கொழும்பில் 10 ஆம் திகதி காலை 6.30க்கு கொழும்பு துறைமுகத்தை வந்தடைந்தார்கள். பீரங்கிகள் வெடிக்கச் செய்து பிரதமர் ஜான் கொத்தலாவல, ஆளுநர் சோல்பரி பிரபு உள்ளிட்ட அரச பிரதிநிதிகள் பலர் கூடி அவரை வரவேற்றார்கள். அன்றே 10.11 அளவில் விக்டோரியா பூங்காவின் மூலையில் இருக்கிற முதலாம், இரண்டாம் உலக யுத்தங்களில் மரணித்த போர் வீரர்களின் நினைவாக எழுப்பப்பட்டிருக்கும் நினைவுத் தூபியை பூக்கள் வைத்து மரியாதை செய்தார். பின்னேரம் 6.30 க்கு மகாராணி வானொலியின் மூலம் நேரடியாக நாட்டுமக்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார்.

1 Gothic என்கிற இக்கப்பலை Shaw Savill company என்கிற தனியார் கப்பல் நிறுவனத்திடமிருந்து அரச குடும்பத்தின் கடற் பயணங்களுக்காக வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டு ராஜ்ஜி தேவைக்கிணங்க வசதிகள் அனைத்தும் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. உண்மையில் எலிசபத்தும், பிலிப்பும் இந்தப் பயணத்தை 1952 ஆம் ஆண்டே தொடக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பயணம் ஆறாம் ஜார்ஜ் மன்னரின் இறப்பினால் இரத்துசெய்யப்பட்டது. அவரைத் தொடர்ந்து மகாராணியாக எலிசபத் முடிசூட்டிக்கொண்டதன் பின்னர் முதல் வேலையாக முன்னர் இடைநிறுத்தப்பட்ட உலகப் பயணத்தை அதே கோதிக் கப்பலில் தொடர்ந்தார். இந்தப் பயணத்துக்கு முன்னிருந்தே எலிசபத்துக்கு இந்தக் கப்பலுடனான முன்னைய அனுபவங்கள் பற்றிய சுவாரசியமான தகவல்களை Madge, Tim ஆகியோர் எழுதிய Royal yachts of the world (1997) என்கிற நூலில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரைக்காக அந்த நூலைத் தேடி எடுத்துப் புரட்டியபோது அதில் இளவரசியாக எலிசபத் எந்தளவு ஓடியாடி விளையாடி குதூகலமாக இக்கப்பலை அனுபவித்திருக்கிறார் என்பதை அதில் உள்ள படங்கள் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

2 Jane Holley Connors, The Glittering Thread, THE 1954 ROYAL TOUR OF AUSTRALIA, A thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy from the University of Technology, Sydney, March 1996

11.04.1954

அடுத்த நாள் 11ஆம் திகதியன்று காலி முகத்திடலில் மாபெரும் அணிவகுப்பு மரியாதை நிகழ்ந்தது. நாட்டு மக்கள் பலர் அங்கே பார்வையிட வந்திருந்தனர். அலரி மாளிகையில் மிகப் பெரும் விருந்தொன்றில் கலந்துகொண்டார். அதில் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு பேர் அளவில் கலந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதுவரை அலரி மாளிகையில் அந்தளவு பெரிய விருந்து வைப்பம் நிகழ்ந்ததில்லை.

இந்த விருந்துபசாரத்தின்போது அப்போது பாக்குநீரினையை நீந்திக் கடந்து சாதனை படைத்த எம்.நவரத்தினசாமியை பிரதமர் ஜான் கொத்தலாவல இராணிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். மகாராணி அவருடன் உரையாடிபோது அவரைப் பாராட்டி “நீங்கள் ஆங்கிலேயக் கால்வாயையும் ஏன் நீந்தக்கூடாது.” என்று வினவியிருக்கிறார். அதற்கு பதிலளித்த நவரத்தினசாமி; தாம் இன்னுமொருதடவை இந்தியக் கரைக்கு நீந்திச் சென்று அங்கிருந்து ஒரேமுகச்சில் மீண்டும் இலங்கைக் கரைக்குத் திரும்புவதற்கு முயற்சிக்கப் போவதாகவும் அதன் பின்னர் ஆங்கிலக் கால்வாயைக் கடப்பதைப் பற்றி சிந்திக்கலாம் என்றும் பதிலளித்து இருக்கிறார். இதைப் பற்றிய விபரமான செய்தி அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 1954ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22 அன்று வெளிவந்த “சத்தியவேத பாதுகாவலன்” பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிந்தது.

12.04.1954

இலங்கையின் மூன்றாவது பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடரை அவர் ஏப்ரல் 12 அன்று சுதந்திர சதுக்கத்தில் உள்ள சுதந்திர மண்டபத்தில் ஆரம்பித்து வைத்தது இந்தப் பயணத்தின் முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. அங்கே 25,000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் குழுமியிருந்தார்கள்.

சுதந்திர சதுக்கம் ஒரு புராதன அரச சபையைப் போன்று அலங்கரிக்கப்பட்டு அங்கு பாராளுமன்றம் கூடியது. எலிசபெத் மகாராணி கிரீடம் அணிந்து அந்நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று அரியணையில் அமர்ந்திருந்தார். நாட்டின் தலைவராக இருந்த அவர், நாடாளுமன்ற அமர்வைத் தொடங்கி வைத்து அரியாசன உரையையும் நிகழ்த்தினார். ஆளுநர் சேர் ஒலிவர் குணதிலக்கவின் உரையில் இனிமேல் எலிசபெத் மகாராணி சிங்கள ராஜவம்ச கதையின் அங்கமாகத் திகழ்வார் என்றார். இறுதியில் பாராளுமன்றத் சபைத் தலைவர் ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன நன்றி உரை நிகழ்த்தி சபையை நிறைவு செய்தார். அவரின் உரை சிங்களத்தில் ஆற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன்படி 1972ஆம் ஆண்டு மே 22ஆம் தேதி குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் வரை இலங்கையை

ஆட்சி செய்த இராணியாக எலிசபெத் தான் இந்த நாட்டின் கடைசி இராணியாக இருந்தார்.

சுதந்திர சதுக்க நிகழ்வின் போது 1815இல் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தால் இறக்கப்பட்ட இலங்கையின் கொடி மீண்டும் எலிசபெத் மகாராணியின் முன் ஏற்றப்பட்டது.

அதே தினம் கொழும்பு ரேஸ்கோஸ் பகுதியில் குதிரைப் பந்தய ஓட்டத்தைக் காண அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

13.04.1954

இலங்கை கலைக் கழகத்தால் (Arts council of Sri Lanka) ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விருந்துபசாரத்தில் கலந்துகொண்டனர். அதன் பின்னர் முக்கிய சந்திப்புகளையும் ஓய்வையும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

14.04.1954

அதிகாலை 7 மணிக்கு பொலன்னறுவையை நோக்கி இரயிலின் மூலம் புறப்பட்டனர். பி.ப.2 மணிக்கு பொலன்னறுவையை அடைந்தனர். அங்கிருந்து காரின் மூலம் பொலன்னறுவை கல்விகாரை, பராக்கிரமபாகு மாளிகை, பராக்கிரம சமுத்திரம், சரஸ்வதி மண்டபம் போன்றவற்றை சென்று பார்வையிட்டார். அதன் பின்னர், இராணி சிகிரியாவிற்கு ஏப்ரல் 15 ஆம் திகதி சென்றார். அங்கு தொல்பொருள் ஆணையாளர் பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதான அதன் முக்கியத்துவத்தை அவருக்கு விளக்கினார்.

15.04.1954

சிகிரியவுக்கு காரின் மூலம் பவனியாக சென்றனர். அங்கே சிகிரிய மலை வரை சென்று பார்வையிட்டுவிட்டு அங்கிருந்து அன்றே நுவரெலியா புறப்பட்டனர்.

நுவரெலியாவில் வரவேற்புச்சவம் அங்குள்ள மாளிகையில் ஏற்பாடாகி இருந்தது. அங்கே கூட்டத்தின் மத்தியில் உரையாற்றினார். இராணியின் நுவரெலிய பயணத்தின் போது கூடியிருந்தவர்களில் ஒருவர் இடையில் பாதுகாப்பையும் மீறி முன்னே வந்து; தான் சிங்கள அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரென்றும் தனக்கு ஒரு வீடு கிடைக்கச் செய்யும்படியும் ஒரு கடிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாய்ந்திருக்கிறார். அவர் பொலிசாரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு கைது செய்யப்பட்ட செய்தி அப்போதைய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கிறது.

16.04.1954

பெரிய வெள்ளி நாள், தம்பதியினர் தேவாலயம் சென்று வழிபட்டனர். பின்னர் ஓய்வெடுத்தனர்.³

3 The Queen, Came, Saw and returned, Hindu Organ, 23.04.1954, p.2

17.04.1954

தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த வரவேற்பு உபசாரத்தில் கலந்துகொண்டனர்

18.04.1954

அங்கிருந்து பல வாகன பவனியுடன் கண்டியை சென்றடைந்தனர்.

19.04.1954

அடுத்த நாள் 19 அன்று கண்டிக்கு இரயிலில் பயணமானார்கள். அங்கே தலதா மாளிகையில் வணங்கி, அதன் தியவடன நிலமே போன்ற தலைவர்களையும் சந்தித்தார். அவருக்கு அஸ்கிரி, மல்வத்து மகாசங்கத்தினர் பாளியில் எழுதப்பட்ட ஒரு வரவேற்பு பேழையை வழங்கி கௌரவித்தார்கள்.

கண்டியில் அரசு தம்பதிகள் மகுல்துவ என்கிற பிரசித்தி பெற்ற மண்டபத்துக்கும் சென்று பார்வையிட்டார்கள். அங்கே தான் இலங்கை பிரித்தானியாவுக்கு 1815 ஆம் ஆண்டு எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட கண்டி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது நினைவுகொள்ளப்பட்டது.

இதே நாள் பேராதனைப் பூங்காவையும் சுற்றிப் பார்த்தார்கள்.

20.04.1954

கண்டியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தை 1952 இல் எலிசபத்தின் பிலிப் தான் திறப்பதாக திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இளவரசி எலிசபத்தின் வருகை அரசரின் மரணத்தால் தள்ளிப்போனதால் இரண்டாண்டுகளின் பின்னர் தான் அது திறக்கப்பட்டது. எலிசபத் மகாராணியாக ஆகி இந்த வருகையை மேற்கொண்டிருந்த நிலையில் மகாராணி எலிசபத்தின் வருகையின் நினைவாக பிலிப் கோமகனால் பல்கலைக்கழகமாக பிரகடனப்படுத்தி திறக்கும் வைபவம் ஏப்ரல் 20 அன்று நிகழ்ந்தது. அந்தக் கல்வெட்டில் "H.R.H. the Duke of Edinburgh, G.G. To be "MORE OPEN THAN USUAL" என்று பொறிக்கப்பட்டது.

கண்டி, நுவரெலியா, அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை போன்ற இடங்களுக்கு இரயிலில் தான் பயணம் செய்தார். இரயில் நிலையத்தில் இருந்து அவருக்கான சிறப்பு கார் வண்டியில் ஏனைய இடங்களை அடைந்தார். பயணத்தின் போது அவர் தலதா மாளிகை பெரஹெரவிலும் கலந்துகொண்டார். மகாராணியின் வருகையை யொட்டி வழமையையும் விட வெகு சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த அந்த பெரஹெர உள்வலத்தில் 140 யானைகள் அணிவகுத்துச் சென்றன.

மகாராணியின் அவ்வருகையின் நினைவாக புதிய பத்து சத முத்திரையும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த முத்திரையில் இராணி ஒரு புறமும், கண்டி தலதா பெரஹெரவை நினைவு கொள்ளும்வகையில் யானைகளின் அலங்கார உள்வலமும் கொண்ட நீல நிறத்திலான முத்திரை அது.

20.04.1954

ஏப்ரல் 21ஆம் திகதி அவர் புறப்படும் நாளன்று மகாராணியின் 28ஆவது பிறந்தநாள். ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டிருந்தபடி விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடாகியிருந்தது. அன்றைய நாள் மழையிலும் நனைந்தபடி படைத்துருப்புக்கள் அணிவகுத்து மரியாதை செலுத்தி "ஹாப்பி பெர்தேடேயூ" பாடிய நாள் மறக்கமுடியாததொரு நாள் என்று சேர் ஜோன் கொத்தலாவல தனது "An Asian Prime minister's Story" என்கிற நூலில் தனியான ஒரு அத்தியாயத்தில் இந்த விசயத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்.

அதே நாள் இராணி தனது சுற்றுப்பிரயாணம் சம்பந்தமாகப் பணியாற்றிய இருபது பிரமுகர்களுக்கு நோயல் விக்டோரியன் ஓடர் பட்டங்களை வழங்கினார்.

21ஆம் திகதி பி.பி.12.45க்கு இராணி மாளிகையில் பிறிவிக் கவுன்சில் கூட்டம் கூட்டப்பட்டு இந்த பட்டமளிப்பு செய்யப்பட்டது.

இவர்களிலே சேர் ஒலிவர் குணதிலகவுக்கு நைட் கொமாண்டர் (KCVO) பட்டம், இலங்கை ரெயில்வே மேனேஜர் திரு. எம். கனகசபைக்கு எம். வி. ஏ. (MVO Grade IV) பட்டம், அரசு தம்பதிகளின் பொலநறுவை, நுவரெலிய இரயில் பயணத்தை திட்டமிட்டு பிரயாண ஒழுங்கை நிறைவேற்றியவர் இவர்.

இராணிக்கு மேலதிக மெய்காப்பாளராக பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளைக் கவனித்தவர் லெப்ரினன்ட் - கமாண்டர் ராஜநாதன் (ராஜன்) கதிர்காமர். அவருக்கும் (Member of the Royal Victorian Order (MVO)) உயர் கௌரவப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.⁴ இராணி பயணம் செய்த கோதிக் என்கிற கப்பல் இலங்கை துறைமுகத்தை நெருங்கிய வேளை அதற்கு பரிவாரமாக வந்த "விஜய" என்கிற யுத்தக் கப்பலின் கேப்டனாக அவர் வழிநடத்தினார். 1962 ஆம் ஆண்டு சிறிமா அரசை கவிழ்ப்பதற்காக நடந்த இராணுவ சதியில் இருந்து ஆட்சியையும், பிரதமரையும் பாதுகாத்தத்தில் ராஜன் கதிர்காமருக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. பிரதமரின் செயலாளர் பிரட்மன் வீரக்கோன் பின்னர் எழுதிய நூலில் அந்த சம்பவத்தையும் ராஜன் கதிர்காமரின் பங்கைப் பற்றியும் நிறைய விபரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதை எல்லாவற்றையும்

4 The London Gazette 11 May 1954, Supplement:40170, Page: 2775, 2776

விட அவர் பிற்காலத்தில் இலங்கையின் வெளியுறவு அமைச்சராக ஆனவரும், பிரதமராக முன் மொழியப்பட்டவருமான லக்ஷ்மன் கதிர்காமரின் மூத்த சகோதரன்.

மேலும் இராணியின் இரயில் பயணங்களின் போது பாதுகாப்பு ஒழுங்குகள், உணவு வசதிகள் அனைத்துக்கும் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஜே.எஸ்.விக்ரோறியாவுக்கும் எம்.வி.ஓ (MVO) பட்டம் வழங்கப்பட்டது.⁵

இத்துடன் மேலும் முக்கிய இரண்டு பதவிய் பிரமாணங்களை அவர் செய்து வைத்தார். ஒன்று பிரதமர் சேர் ஜோன் கொத்தலாவலையை பிரித்தானிய உச்ச நீதிமன்றமான பிரிவிக்கவுன்சிலின் உறுப்பினராக பிரகடனப்படுத்தியது. அடுத்தது சேர் ஒலிவர் குணதிலக்கவை புதிய ஆளுநராக நியமித்தமை. இலங்கையில் பிரித்தானியரால் இறுதியாக வரையப்பட்ட யாப்பான சோல்பரி யாப்பை ஆக்கிய குழுவின் தலைவரான சோல்பரி பிரபு தான் சுதந்திரத்தின் பின்னரும் இலங்கையின் ஆளுநராகத் தொடர்ந்தார். அவருக்குப் பதிலாக சுதேசிய ஆளுனரை யூலை 17 இலிருந்து செல்லுபடியாகும் வகையில் இராணி நியமித்தார். இந்த நியமனத்தைத் தொடர்ந்து யூலை 17 அன்றிலிருந்து இராணி மாளிகை சுதேசிய தலைவரின் வாசல்தலமானது. அதாவது பிரித்தானிய முடியின் நேரடி காலனித்துவ முகவராக அதுவரை ஆங்கிலேயர்களே இருந்தார்கள். அதை எலிசபத் மகாராணி முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். ஆளுநர் சோல்பரி பிரபுவுக்கு GCVO பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அடுத்த சில வாரங்களில் அவர் இலங்கையிலிருந்து முற்றாக விடைபெற்றார்.

பிரதமரின் மேலதிக செயலாளரான பரராஜசிங்கம் நடேசன், மேல்மாகாண அரசாங்க அதிபர் ஜி.பி.தம்பையா, வடமேல் மாகாண அரசாங்க அதிபர் ஆறுமுகம் அருள்பிரகாசம் உள்ளிட்ட 10 பேருக்கு Officer of the Order of the British Empire (OBE) விருதும் வழங்கப்பட்டது. மேலும் விவசாயத் திணைக்களத்தின் பயிற்றுவிப்பாளர் முருகப்பிள்ளை நவரத்னாசாமி உள்ளிட்ட மூவருக்கு பதக்கமும் British Empire Medal (BEM) வழங்கப்பட்டது.⁶

5 சத்தியவேத பாதுகாவலன் - 29.04.1954. ப.1

6 The London Gazette 1 June 1954, Supplement:40191, Page: 3303, 3304, (https://en.wikipedia.org/wiki/1954_Birthday_Honours#Ceylon)

இதே நாள் இராணியின் பிறந்த நாள் நினைவாக கொழும்பு துறைமுகத்தின் ஒரு பகுதிக்கு “இராணி எலிசபத் ஜெட்டி” (Queen Elizabeth Jetty) என்று பெயரிடப்பட்டது.

மகாராணி பயணம் செய்த கப்பல் தேவேந்திரமுனையில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டு இராஜரீக படகொன்றில் ஏறி அக்கடலில் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருந்த ஓரிரவில் ஐந்தடி நீளமுள்ள சுறாமீன் ஒன்று குதித்து நீந்திச் சென்றதும் அப்போது வெகுவாக பேசப்பட்ட ஒன்று. “அரசி மயிரிழையில் தப்பினார்” என்றும் பத்திரிகைகள் தலைப்பிட்டன.

மகாராணியின் மொத்த உலகப் பயணங்களிலேயே இலங்கையைப் போல வரவேற்பும் உபசாரமும் வேறெங்கும் அளிக்கப்பட்டதில்லை என்று லண்டன் பத்திரிகைகள் புகழ்ந்தன.⁷

இந்தப் பயணம் ஒரு சாதாரணப் பயணமல்ல. 14 நவம்பர் 1953 முதல் மே 1954 வரையான ஆறு மாதத்துக்கும் மேலான சுற்றுப் பயணம். அவர்களின் சிறு குழந்தைகளையும் அப்படியே விட்டுவிட்டு வந்த பயணம். இராணியின் முடிசூட்டுக்குப் பின்னான பொது நலவாய நாடுகளுக்கான முதலாவது உத்தியோகபூர்வ பயணம். பெர்முடா, ஜமைக்கா, பிஜி, டோங்கா, கோகோஸ் தீவுகள், ஏடன், உகாண்டா, மால்டா மற்றும் ஜிப்ரால்டர் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்தில் மூன்று மாதங்களும் இறுதியாக

இலங்கையில் பத்து நாட்களும் செலவழித்தனர். இதை ஒரு ஆச்சரியமான மரத்தன் (Marathon) பயணம் என்று குறிப்பிடுகிறார் எலிசபத் மகாராணி பற்றிய சுயசரிதையை எழுதிய சாரா பிராட்போர்ட். அவர் எழுதிய “இரண்டாம் எலிசபத் மகாராணி - நம் காலத்தில் அவரின் வாழ்வு” (Queen Elizabeth II - Her Life in our Times) என்கிற நூலில் “எத்தனை உரைகள், தேசிய கீதங்கள், கைகுலுக்கல், இராணுவ மரியாதை அணிவகுப்புகள், பாராளுமன்ற திறப்புகள், நிகழ்ச்சிகள், விருந்துகள், மக்கள் சந்திப்புகள், பூங்கொத்துகள் மற்றும் பரிசுகள் பெறுதல் என்பவற்றை களைப்பைக் காட்டாமல் ஆறு மாதங்களுக்கும் மேலாக ஓயாது செய்தார் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க ஆச்சரியமாக உள்ளது.” இதற்கு முன் எந்தவொரு பிரிட்டிஷ் அரச தலைவரோ; அல்லது வேறு எவராலும் மேற்கொள்ளப்படாதது என்றே கூறமுடியும்.”

7 சத்தியவேத பாதுகாவலன் - 22.04.1954, ப.4

என்கிறார்.⁸

உண்மை தான் ஆறு மாத பயணத்தில் ஆறாவது மாதம் தான் அவர் இலங்கையை வந்தடைந்திருந்தார். ஆனால் களைப்பில்லாமல் பயணம் செய்தார். அதே புன்முறுவல் மாறாது அனைவருக்கும் தனது அன்பை வெளிப்படுத்தினார். துடிதுடிப்பாக இயங்கி ஆளுமை மிக்க தலைவியாக நடந்துகொண்டார். இந்தப் பயணம் அவருக்கு கொடுத்த பயிற்சி அவரின் ஆளுமையைப் பட்டை தீட்டுவதற்கான பட்டறையாக இருந்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையாக இருக்காது எனலாம்.

1981 வருகை

27 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 21 இலிருந்து 25 வரை இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட பொன்விழா ஆண்டாக அந்த வருடம் அமைந்திருந்தது. இலங்கைக்கு பிரித்தானிய ஆட்சியின் போது 1931 ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதும் பிரித்தானிய காலனித்துவ நாடுகளிலேயே இலங்கைக்குத் தான் அவ்வாறு முதற் தடவை சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதையும் அறிவோம். அதைக் கொண்டாடுமுகமாக ஜே.ஆர். செய்திருந்த ஏற்பாடுகளுக்கு பிரதம அதிதியாக இராணியை அழைத்திருந்தார்.

அக்டோபர் 22 ஆம் திகதி சர்வஜனவாக்குரிமையின் பொன் விழாவை முன்னிட்டு காலிமுகத்திடலில் அணிவகுப்புகள் உட்பட பல நிகழ்ச்சிகள் மகாராணியின் முன்னால் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். தனது உரையை ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்திலும் ஆற்றினார். இராணியின் ஆங்கில உரை உடனுக்குடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 50,000 க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிக்கூட சிறார்கள் இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டதுடன் இலட்சக்கணக்கான மக்களும் குழுமினார்கள். அன்றைய தினத்தை விடுமுறையாகவும் அரசு அறிவித்திருந்தது.

இதே நாள் நூலகக் கட்டிடத்தை திறந்து வைத்தார். பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த பரிசளிப்பு வைபவத்திலும், கொழும்பு மாநகர சபை ஏற்பாடு செய்திருந்த வரவேற்பு நிகழ்ச்சியிலும் கலந்து கொண்டார்கள் அரசு தம்பதிகள்.

அங்கிருந்து அவர்களுக்கான விசேட இரயிலில் புறப்பட்டு அடுத்த நாள் 23 ஆம் திகதி அனுராதபுரத்தை அடைந்தார்கள். இவர்களுடன் ஜே.ஆரும் சில அமைச்சர்களும் ஒன்றாகப் பயணித்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான சிறார்களும்

மக்களும் பிரித்தானிய, இலங்கைக் கொடிகளை உயர்த்தி அசைத்தபடி அவர்களை பாதை எங்கிலும் வரவேற்றார்கள்.

ஸ்ரீ மகாபோதி விகாரைக்கும் சென்று வணங்கினார். அனுராதபுரத்தின் பழமையான தொல்லியல் இடங்களைப் பற்றி வழிகாட்டுவதற்காக அன்றைய தொல்லியல் ஆணையாளர் மங்கள கருணாரத்ன, அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்க ஆகியோரும் இணைந்திருந்தனர்.

இந்தப் பயணத்தில் மீண்டும் அவர் 1954 இல் வருகைத்தந்த செய்த அதே கண்டி, பொலன்னறுவை, அனுராதபுரம் போன்ற இடங்களுக்குப் பயணித்தார். புத்தரின் சமாதி சிலை, ருவன்வெளி சேய், ஜேதவனாராமய, சந்தகடபஹான, குட்டம் குளம், அவுகன புத்தர் சிலை உள்ளிட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இடங்களை எல்லாம் பார்வையிட்டனர்.

அங்கிருந்து மகாவலி எச் வலயத்தில் எலிசபத் மகாராணி வீதியும் திறந்து வைத்தார். போகும் வழியில் சில குளங்களையும் பார்வையிட்டுக் கொண்டே காரில் பவனியாக மாத்தளை வழியாக கண்டியை சென்றடைந்தார்கள்.

அன்று இரவு கண்டி தலதா பெரஹுர இடம்பெற்ற போது கண்டி மத்துமபண்டார ஏரியைப் பார்த்தபடி நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த பத்திருப்புவில் இருந்தபடி அரசு தம்பதிகள் பெரஹுரவை ஆர்வத்துடன் கண்டு களித்தனர். அரசு தம்பதியினர் கண்டி ஜனாதிபதி மாளிகையில் அன்றைய இரவைக் கழித்தனர்.

பிரித்தானிய நிதி உதவியுடன் தனது கொள்ளுப் பாட்டியின் பெயரில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் க்டோரியா நீர்த்தேக்கத்தை பார்வையிட்டது அந்தப் பயணத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பு நிகழ்வாகும்.

இலங்கையின் மாபெரும் ஹைதரோலிக் திட்டம் அது. ஆனால் அந்த அணைக்கட்டை 1985 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 12 ஆம் திகதி இராணியின் சார்பாக அன்றைய பிரித்தானியப் பிரதமர் மார்சுரட் தட்சர் உத்தியோகபூர்வமாகத் திறந்து வைத்தார். இந்தத் திட்டத்துக்கு இராணி முன்னுரிமையளித்து நிதியுதவி அளிக்க ஒப்புதல் வழங்கியிருப்பதாக 1979 ஆம் ஆண்டு லுசாகாவில் நடந்த பொதுநலவாய மாநாட்டில் வைத்து இலங்கை பிரதமர் பிரேமதாசாவிடம் அறிவித்திருந்தார் மார்சுரட் தட்சர். இந்தத் திட்டத்தின் பயனை இன்றும் நாடு பெருமளவு அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் அறிவோம்.

அந்தத் திறப்புவிழா வைபவம் அப்போது நேரடியாக அரசு தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. அப்போது இலங்கைக்கு தொலைக்காட்சி அறிமுகமாகி ஓரிரு வருடங்கள் தான் கடந்திருந்தது. அந்த திறப்புவிழாவைக்

8 Sarah Bradford, Queen Elizabeth II - Her Life in our Times, Penguin Books, 2012.

காண பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் அங்கு குழுமியிருந்தனர்.

விக்டோரியா மகாராணி கையில் ஒரு சிறிய புகைப்படக் கருவியையும் அரசர் பிலிப் ஒரு வீடியோ கமராவையும் கையில் வைத்திருந்தனர். விக்டோரியா நீர்த்தேக்க வருகையின்போது தும்பர பள்ளத்தாக்கின் மனதைக் கவரும் அழகைக் கண்டு மயங்கிய அரச தம்பதிகள், விக்டோரியா வேலைத் தளத்தின் செயல்பாடுகள் குறித்து பக்கிங்ஹாம் அரசன் மனைக்கு புகைப்படங்களுடன் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அறிக்கையை அனுப்பிவைக்குமாறு அங்கிருந்த மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சர் காமினி திஸாநாயக்கவிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

இறுதியில் ஜனாதிபதிக்கும், அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்க உள்ளிட்ட பரிவாரங்களிடம் விருந்தோம்பலுக்கு விசேட நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெற்றனர். 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 25 ஆம் திகதி படையினரின் மரியாதைக்கு மத்தியில் அரச வாகன அணிவகுப்புடன் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தை நோக்கி பயணித்தனர். விமான நிலையத்துக்கு செல்லும் வழிநெடுகிலும் இருபுறமும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் திரண்டு அரச தம்பதியை கண்டுகளித்தனர். ஆரவாரமான வழியனுப்புதலின் மத்தியில் அவர்கள் விமான நிலையத்தை அடைந்த போது அங்கே அவர்களை ஜனாதிபதி, பிரதமர், அமைச்சர்கள் என ஏராளமானோர் கூடியிருந்தனர். ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன அரச தம்பதியினருக்கு பயணத்துக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் நினைவுப் பரிசாக ரத்தினங்கள் பதித்த தந்தத்தால் ஆன யானைக்குட்டியொன்றை பரிசாக வழங்கினார்.

இராணியும் அரசர் பிலிப்பும் விமான நிலையத்தில் சிவப்பு கம்பளத்தின் வழியாக நடந்து சென்று விமானத்தின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி முகமலர்ச்சியுடன் விடைபெற்றனர்.

அது தான் இராணியின் இறுதி இலங்கை வருகை. பின்னர் 2013ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இலங்கையில் நிகழ்ந்த பொதுநலவாய நாடுகளின் மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு இராணி வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டபோதும் உடல்நலக் குறைவின் காரணமாக அவரால் வரமுடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இளவரசர் சார்லஸ் இங்கு வந்தார்.

இராணியின் கணவர் அரசர் பிலிப் கடந்த ஆண்டு மறைந்தார். எலிசபத் மகாராணி இரு தடவைகள் மாத்திரமே வந்திருந்தபோதும் அரசர் பிலிப் இலங்கைக்கு மேலும் சில தடவைகள் வந்து தங்கிச் சென்றிருக்கிறார். அவருக்கு இலங்கை புதிய நாடல்ல. இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் 1939இல் அவர் பிரிட்டிஷ் கடற்படையில் இணைந்து 1940ஆம் ஆண்டு HMS Ramillies என்கிற

போர்க்கப்பலின் மூலம் இலங்கைப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். கொழும்பை வந்தடைந்த அவர் பின்னர் திருகோணமலைதுறைமுகத்தைபாதுகாப்பதற்காக அங்கே இருந்த கடற்படையை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தவர் அவர். அங்கே இருந்த காலத்தில் அவர் கார் ஒன்றையும் அவருக்கென 12 பவுன்கள் கொடுத்து வாங்கி வைத்திருந்தார். அது தான் அவரின் முதல் காராகும். அதில் தான் அவர் திருகோணமலையிலிருந்து கொழும்புக்கும் 260 கிலோமீட்டர்கள் அவரே ஓட்டி வருவார். அந்தக் கார் இப்போதும் கோல்பேஸ் ஓட்டல் உரிமையாளரால் வாங்கப்பட்டு அங்கே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுந்தரலிங்கம் மகாராணியின் ஆசிரியரா?

“அடங்காத் தமிழன் சுந்தரலிங்கம்” என்றெல்லாம் பேர் போன கணிதப் பேராசிரியரும், இலங்கை தமிழ்த் தேசியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவருமாக கருதப்படும் சாதியமான் செல்லப்பா சுந்தரலிங்கம் எலிசபெத் மகாராணியின் சிறு வயதில் கணிதம் கற்றுக்கொடுத்தார் என்றும் மகாராணி 1954 இல் இலங்கை வந்திருந்த சமயத்தில் தனது ஆசிரியரை சந்தித்த போது, கையுறையை கழட்டி விட்டு, கை குலுக்கியதாகவும் ஒரு பெரும் புரட்டு பல ஆண்டு காலமாக தமிழலகில் பரப்பப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்த் தேசிய உணர்வாளர்களும் இந்தப்புரட்டை ஒரு பெருமிதமாக எடுத்துக்கொண்டு புளங்காகிதமாக புனைந்து வருகின்றனர். இதில் எந்த உண்மையும் இல்லை. இந்தக் கதை எங்கிருந்து தொடங்கியதோ தெரியாது. ஆனால் எலிசபத் மகாராணி மறைந்து விட்ட இந்த நேரத்தில் இந்த வரலாற்றுப் புரட்டு மீண்டும் எழுந்தோடத் தொடங்கியிருப்பதால் இதைப் பதிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

முக்கியமாக சுந்தரலிங்கத்தின் வாழ்க்கை சரிதத்தில் கூட எங்குமே இப்படி ஒரு சம்பவம் குறிப்பிடப்பட்டதில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். 1931 இல் சுந்தரலிங்கம் இங்கிலாந்தை விட்டு வெளியேறியபோது, எலிசபத் என்கிற சிறுமிக்கு 5 வயது கூட நிறைவடையவில்லை என்பதை நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

15 நாடுகளுக்கு மகாராணி

இலங்கை 1948ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி 4ஆம் திகதி பிரித்தானியாவிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றுக்கொண்டபோதும் அது பூரண சுதந்திரமாக இருக்கவில்லை என்பதும், டொமினியன் அந்தஸ்து மட்டும் தான் என்பதையும் அறிவோம். 1972 ஆம் ஆண்டு தான் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பலத்துடன் உருவான ஆட்சியில் அமைந்த பாராளுமன்றத்தின் மூலம் டொமினியன் அந்தஸ்திலிருந்து

விலகுவதாக அறிவிக்கப்பட்டு புதிய அரசியலமைப்பின் மூலம் குடியரசாக ஆனது. இன்னொரு விதத்தில் கூறினால் பிரித்தானியா பூரண சுதந்திரத்தை வழங்கவில்லை. மாறாக மக்கள் ஆணையின் பேரில் பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு குடியரசானது. ஆனாலும் இன்னொருபிடியையும் பிரித்தானியா வைத்துக்கொண்டது. அதாவது பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட பொதுநலவாய நாடுகளின் அமைப்பில் அதன் முன்னைய பல காலனித்துவ நாடுகளைப் போலவே இலங்கையும் அங்கம் வகித்தது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து அதன் தலைவியாக இறக்கும் வரை எல்சபத் மகாராணி இருந்தார்.

56 நாடுகளை அங்கத்துவமாகக் கொண்டுள்ள பொதுநலவாய நாடுகளின் அமைப்பில் அதிகமான நாடுகள்; முன்னாள் பிரித்தானிய காலனிகளாக இருந்த நாடுகள் தான். இவற்றில் இலங்கை உள்ளிட்ட 36 நாடுகள் குடியரசாக ஆன நாடுகள். புருனே, தருசலாம், லெசோதோ, மலேசியா, ஈஸ்வதினி, டோங்கோ ஆகிய நாடுகள் தமது சொந்த மன்னராட்சியைக் கொண்டுள்ளன.

இந்தப் பொதுநலவாய நாடுகளுக்கு 200 பயணங்களை ஏறத்தாழ அத்தனை நாடுகளுக்கும் (1995 இல் இணைந்த ருவாண்டா, 2009இல் இணைந்த கமரூன் ஆகியவற்றைத் தவிர) இராணி மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆன்டிகுவா, பார்புடா, ஆஸ்திரேலியா, பஹாமாஸ், பெலிஸ், கனடா, கிரெனடா, ஜமைக்கா, நியூசிலாந்து, பப்புவா நியூ கினியா, செயின்ட் கிட்ஸ் மற்றும் நெவிஸ், செயின்ட் லூசியா, செயின்ட் வின்சென்ட் மற்றும் கிரெனடைன்ஸ், சாலமன் தீவுகள், துவாலு ஆகிய 14 நாடுகள் பிரித்தானியாவிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்று இருந்தாலும் கூட, அந்த நாடுகளுக்கு இறுதிவரை அதிகாரப்பூர்வ இராணியாக இரண்டாம் எலிசபெத் தொடர்ந்து பதவி வகித்து வந்தார். அவ்வாறு பிரிட்டிஷ் முடியின் அதிகாரத்துவத்தின் கீழ் அல்லாமல் ஒரு அங்கமாக இருப்பதை அந்த நாடுகள் விரும்புகின்றன.

லத்தின் அமெரிக்க கரீபியன் நாடுகளில் ஒன்றான பார்படஸ் 2021 ஆம் ஆண்டு குடியரசாக ஆனதும் பொதுநலவாய நாடுகளில் இருந்து விலகிக் கொண்டது. அதுபோல அதன் அயல் நாடான ஜமைக்காவும் அவ்வாறு விலகப் போவதாகவும் இதற்கு மேல் இராணியாகவோ, அரசராகவோ எவரையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை என்கிற அறிவிப்புகளை ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிட்டிருந்தது. இராணியின் 90ஆவது பிறந்த நாளுக்கு முதல் நாள் அதனை அறிவிக்கப் போவதாகவும் ஜமைக்கா கவர்னர் அறிவித்திருந்தார். ஆனால் அவ்வாறு

நடக்கவில்லை. ஆனால் எலிசபத் மகாராணியின் மறைவைத் தொடர்ந்து அடுத்து வரும் மூன்றாண்டுகளுக்குள் தமது மன்னர் சார்ல்ஸ் என்கிற நிலையை அகற்றப்போவதாக பார்புடா நாடும் இப்போது அறிவித்திருக்கிறது. எனவே 6 கரீபியன் நாடுகள் இவ்வாறு முடியாட்சித் தலைமையை நீக்குவது குறித்த முயற்சிகளில் உள்ளன. இந்தக் கரீபியன் நாடுகள் நானூறு ஆண்டுகளாக பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்துள்ளன. பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் அதிகமான காலம் அகப்பட்டிருந்த நாடுகளாக இந்த கரீபியன் நாடுகளைத் தான் கூற முடியும்.

மேற்கு ஆபிரிக்காவில் 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து நான்கு நூற்றாண்டுகளாக பல லட்சக்கணக்கான கறுப்பின மக்களை பசுபிக் சமுத்திரத்திற்கு ஊடாக அடிமைகளாகக் கொண்டு சேர்க்கப்பட்ட இடங்கள் தான் இந்தக் கரீபியன் தீவுகள். எனவே இங்குள்ள மக்களால் அதிகம் வெறுக்கப்படும் நாடாக பிரித்தானியாவும் அதன் அரச பரம்பரையும் இருக்கிறது.

1971 கிளர்ச்சி

இலங்கையில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்து 1848 இல் ஒரு பெரும் கிளர்ச்சி நடந்தது. அது மோசமாக ஒடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1971 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியையும் பிரித்தானிய முடிக்கு எதிரான கிளர்ச்சியாகத் தான் சட்ட பூர்வமான பதிவுகள் அழைத்தன.

அக்கிளர்ச்சியின் போது கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர குற்றவியல் நீதி விசாரணை ஆணைக்குழு என்ற புதிய ஆணையம் நிறுவப்பட்டது. அங்கு, அவர்களின் குற்றப்பத்திரிகையில், “கனம்பொருந்திய மகாராணியின் அரசுக்கு எதிராக சதி செய்தது, போர் தொடுத்தது” என்ற குற்றச்சாட்டாகத் தான்குற்றப்பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. கிளர்ச்சிக்கு தயார் படுத்துவதற்காக ஜே.வி.பி தமது உறுப்பினர்களுக்கு இரகசியமாக நடத்தி வந்த ஐந்து வகுப்புகளில் “சுதந்திரம்” என்பது காலனித்துவ உத்தி” என்கிற வகுப்பும் ஒன்று. இலங்கை பிரித்தானியாவின் முடியாட்சியின் கீழ் தான் இருக்கிறது என்று ஆணித்தரமாக அந்த வகுப்பில் நிறுவப்பட்டது. அந்த 1971 கிளர்ச்சியில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டதுடன் மேலும் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கைது செய்யப்பட்டு சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் 1972க்குப் பின்னர் சிறையில் இருந்து விடுதலையாகி வெளியே வந்தபோது இலங்கை குடியரசாகி இருந்தது. முடியாட்சியில் இருந்து விடுதலை பெற்றிருந்தது.

எலிசபெத் மகாராணியும், அவரின் முடியும்

எலிசபத் மகாராணியின் மரணமானது

உலகளாவிய ரீதியில் பிரிட்டிஷ் அரசு மரபின் மீது கடுமையான விமர்சனங்களும் மேலெழுவழிகளைத் தோற்றுவித்துள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

ஒரு புறம் சூரியன் மறையாத அளவுக்கு அதிகளவு நாடுகளை உலகெங்கிலும் வைத்திருந்த சாம்ராஜ்ஜிய நாடு என்கிற வகையில் அவற்றைக் கைப்பற்றுவதற்காகவும், தக்கவைப்பதற்காகவும் சுமார் ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக மேற்கொண்ட கொடுமைகள் அவ்வளவு இலகுவாக மறக்கப்படுவதற்கில்லை. அதுபோல இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின்னர் பெருவாரியான நாடுகள் அக்காலனித்துவ அதிகாரத்திலிருந்து படிப்படியாக விடுவிக்கப்பட்டாலும், பிரிட்டிஷ் அரசு பரம்பரை அதன் அதிகாரத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு பாராளுமன்றத்திடம் அவ்வதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்ட அதே வேளை, ராஜரீக குடும்பமானது பெயரளவிலான; சம்பிரதாயபூர்வ; கௌரவ நிலையை மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது.

புதிய உலக ஒழுங்கில் பிரித்தானியாவானது ஒரு வகையில் காலனித்துவத்திலிருந்து நவகாலனித்துவ முறைமைக்கு தலைமை தாங்கும் சக்தியாகவே தன்னை ஆக்கிக் கொண்டது. உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக அது தொடர்ந்தது. போர்புரிந்தது, ஏகாதிபத்திய கூட்டுப் போர்களில் அதன் பாத்திரம் குறைத்து மதிப்பிடப்படுவதற்கில்லை.

பிரித்தானிய முடி என்பது இந்தப் போர்களுக்கான கையெழுத்திட்டு இறுதி அங்கீகாரம் வழங்கும் இடத்தில் தான் இருந்தது. இன்னும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இருக்கவும் போகிறது. அவற்றை மறுப்பதற்கோ, எதிர்ப்பதற்கோ முடிக்குஎந்த சம்பிரதாயபூர்வமான அதிகாரமும் இல்லை என்பது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் போர்கள், ஆக்கிரமிப்புகள் என்பவை குறித்து அபிப்பிராயம் கூடவா இருந்ததில்லை.

இந்த பின்னணியில் தான் எலிசபத் மகாராணியாரின் கடந்த 70 ஆண்டுகால முடியாட்சியையும், அவர் இட்ட கையெழுத்துகளையும் காண வேண்டும். எலிசபத் தீர்மானங்களைத் தீட்டிவந்த தலைவருமல்ல, கட்டளையிடும் அதிகாரியும் அல்ல. ராஜரீக முடியை சம்பிரதாயத்துக்காக சுமந்து திரியும் பேரளவிலான பொம்மை மாத்திரமே. அரசியல் விளக்கத்தையோ, கொள்கை விளக்கத்தையோ வினவினால் அதற்கு விளக்கமளிப்பதற்கு அதிகாரிகள் அவருக்கு இருந்தபோதும் அவர் உலக அரசியல் குறித்தோ ஏன் நாட்டின் அரசியல் நிர்வாகம் குறித்தோ போதிய அறிவுடையவராக இருந்தார் என்று சொல்வதற்கில்லை. அவரின் நாளாந்த பணிகள் கூட அவருக்கே என்று அமர்த்தப்பட்ட நிர்வாகம் தீர்மானிக்கின்ற

நிகழ்ச்சிநிரல்கள் தான். அரசு தீர்மானங்களை கையெழுத்திட்டு வலுவாக்கும் அதிகாரம் அவரிடம் இருந்தபோதும் அந்த ஆவணங்களை மறுத்து கையெழுத்திடாமல் விடுவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிராதவர். அது தான் சம்பிரதாயபூர்வமாக அவருக்கு வழங்கட்ட உரிமையும் பொறுப்பும்.

மக்களின் வரியில் நிர்வகிக்கப்படும் “சம்பிரதாய அரசி” என்கிற வகையில் அவர் அம்மக்களினால் உருவாக்கப்படுகின்ற அரசாங்கங்களின் தீர்மானங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு இராஜரீக குடும்பத்தை ஏராளமான செலவில் பராமரிப்பது குறித்து ஒரு பல்கம் பலத்த விமர்சனங்கள் இருந்து வருகிற போதிலும்; மறுபுறம் அப்படி ஒரு ராஜரீகத்தை தொடர்ந்து வைத்திருப்பதை தமது கௌரவமாகவும், உலக காலனித்துவ ஏகாதிபத்திய நினைவுகளின் சின்னமாகவும் கருதுகிறார்கள் பெருவாரி பிரித்தானியர்.

காலனித்துவ சாம்ராஜ்ஜியம் எலிசபத்தின் கீழ் தான் முடிவுக்கு வந்தது என்பதையும், அதன் பின்னர் பிரித்தானிய ஜனநாயகக் கட்டமைப்பு வலுப்பெற்றதும் கூட எலிசபத்தின் முடியின் கீழ் தான் என்பதும் நிராகரிப்பதற்கில்லை.

உலகின் பல நாடுகளை ஆக்கிரமித்து இருந்த நாடு என்கிற வகையில் அந்த நாடுகளில் எல்லாம் பிற்காலங்களில் எழுந்த பல பிரச்சினைகளுக்கும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் தான் மூல காரணம் என்கிற கருத்து உண்மையானவை. அந்நாட்டவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளின் போதெல்லாம் பிரித்தானியாவின் மீதும், அவர்களை ஆக்கிரமித்திருந்த அரசு வம்சத்தினரின் மீதும், அதன் இன்றைய எச்சசொச்சங்களின் மீதும் வெறுப்புக்கொள்வதை சாதாரணமாகவே காண முடியும். அந்த வகையில் பல உலக நாட்டு மக்களின் தலையாய வெறுப்புக்கு அதன் இன்றைய எச்சமாகத் திகழ்கிற மறைந்த எலிசபத் மகாராணி, புதிய அரசர் சார்லஸ் போன்றவர்கள் தான் நிச்சயம் இலக்காவார்கள். அதுவே யதார்த்தம்.

ஆனால் இன்னொருபுறம் உலக அளவில் அவரை நேசித்தவர்கள் அதிகமானோர் என்பதும் உண்மையே. அவ்வாறு நேசித்தவர்கள் எலிசபத் மகாராணியை ஒரு சூழ்நிலைக் கைதி என்பதை உணர்ந்தார்களோ இல்லையோ; அவர் இனிமையானவர், அமைதியானவர், ஆர்ப்பாட்டமில்லாதவர் என்கிற பார்வையே பொதுத் தன்மையாக நிலவி வந்திருக்கிறது.

சூரியன் மறையாத சாம்ராஜ்ஜியத்தின் முழு இருளை நோக்கியதாக எலிசபத்தின் மறைவுக்குப் பின்னரான பிரித்தானிய முடி இருக்கும் என்றே நம்மால் எதிர்வுகூற முடியும்!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

காதல்!

முதல் பார்வையிலும் வரும்! முதல் மணத்திலும் வரும்!

(Love at first sight & Love at first smell)

“உள்ளக் களித்தலும், காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு”

(குறள் - 1281)

குடித்தால் மட்டுமே போதை தருவது கள். ஆனால் காதலோ, தனது இணையை நினைத்த மாத்திரத்திலும், நேரில் கண்டபோதும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த மயக்கத்தைத் தருவது.

சங்ககாலத்துத் தமிழ்க்காதல்

சங்க காலத்தில், களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம் என்று வாழ்வு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. திருமணத்திற்கு முன்பாக தலைவனும், தலைவியும் சந்தித்து, காதல்கொள்வது. களவொழுக்கம். பெரும்பாலான அக- இலக்கியப்பாடல்கள் களவொழுக்கம் பற்றியதாகவே இருக்கின்றன. பிறர் அறியாமல் காதலர்கள் சந்தித்திருக்கின்றனர். தலைவன்தான் தலைவியைத் தேடி வருகிறான். என்றாலும், களவு வாழ்க்கையை விரைந்து முடித்துக்கொண்டு திருமணம்செய்து கற்பு வாழ்க்கைக்குள் நுழைய வற்புறுத்தும் பல பாடல்களையும் நாம் காணமுடிகிறது.

அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஒன்று தலைவனும், தலைவியும் சந்திக்கும்போது ‘மெய்யுறு புணர்ச்சியும்’ நடந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக தலைவி கருவுறும் வாய்ப்பும் இருந்திருக்கிறது. இரண்டு, சில ஆண்கள் தலைவியை மறந்து அல்லது துறந்து சென்றுவிடுவதும் நடந்திருக்கிறது. எனவேதான், தலைவன் திருமணம் செய்யாமல் காலநீட்டிப்புச் செய்யும் போது தலைவிகள் பதட்டமடைந்திருக்கின்றனர். இதற்கு மறுதலையாக, விரும்பிய தலைவனுக்குப் பெண்கொடுக்க பெண்ணின் பெற்றோர்

மறுக்கும்போது, தங்களை வருத்திக்கொண்டு ‘மடலேறும்’ ஆண்களும் இருந்திருக்கின்றனர்.

காதல்கொள்வதற்கு முன்பு தலைவன், தலைவியின் முதல் சந்திப்பு எப்படி, எங்கே நிகழ்ந்தது என்னும் தகவல்கள் தெரியவில்லை. என்றாலும் சந்திக்கும் ஏதோ ஓர் ஆணிடம் பெண்ணுக்கும், ஏதோ ஒரு பெண்ணிடம் ஆணுக்கும் மட்டுமே காதல் மலர்கிறது. சந்திக்கும் அனைவருடனும் மலர்ந்தால், அது காதலாக இருக்கமுடியாது. அப்போது அதன் பெயர் வேறாகிவிடும். எந்தப்பெண்ணுக்கு எந்த ஆணிடம், அல்லது எந்த ஆணுக்கு எந்தப்பெண்ணிடம் காதல் மலரும் என்பதும் இயற்கையின் இரகசியமாகவும், அதிசயமாகவும் இருக்கிறது.

காதல் எப்படிப்பட்ட உணர்வை ஏற்படுத்தும் என்பதற்குச் சான்றாக எத்தனையோ சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் இருந்தாலும், இந்த ஐங்குறுநூறு பாடல் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது.

“நீர்உறை கோழி, நீலச் சேவல்
கூருகிர்ப் பேடை வயாஅம் ஊர
புளிங்காய் வேட்கைத்து அன்றுநின்
மலர்ந்த மா(பு)இவன் வயாஅ நோய்க்கே”

(ஐங்குறுநூறு, பாடல் 51, மருதம்)

நீரில் வாழும் சம்பங்கோழியின் சேவல், கூர்மையான நகங்களை உடையது. அதன் பேடை, சேவலை நினைந்து மிகுந்த வேட்கையுடன் காத்திருந்து வாழும் ஊரைச் சேர்ந்தவன் தலைவன். அப்படிப்பட்டத் தலைவன் பரத்தையோடு தொடர்புகொண்டான். அதனால், புளிங்காயை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே வாயில் உமிழ்நீர் சுரப்பதைப்போல, தலைவனது மார்பை நினைக்கும்போது, தன்னிச்சையாக வரவேண்டிய காதல் உணர்வு தலைவிக்கு

வரவில்லை என்று சொல்லி, வாயில்வேண்டிய தலைவனுக்குத் தோழி வாயில் மறுக்கும் பாடல். புளியங்காய் உவமையாகச் சொல்லப்பட்டதுதான், இந்தப்பாடல் எனது மனதிற்கு நெருக்கமாக வந்ததற்குக் காரணம்.

திரைப்படக்காதல்

காதல் என்ற ஒன்று இல்லை என்றால், தமிழ்த்திரைப்படங்கள் இல்லை. பழைய திரைப்படங்களில், நாயகர்களுக்கு அழகிய, அடக்கமானப் பெண்களிடமும், நாயகிகளுக்குப் பண்பும், வீரமும் கொண்ட ஆண்களிடமும் காதல் மலர்வதாக இருந்தது. பழைய நாயகர்கள் மறைந்து, புதிய நாயகர்கள் வந்தபிறகு இது மாறியது. காதல் என்பது நாயகனின் தனி உடமை ஆனது. நாயகியைத் தவிர்த்து வேறொரு பெண், நாயகனைச் சுற்றிவந்தால், நாயகன் ' ஏண்டி அலையுறிங்க ' என்பான் (இரண்டு நாயகிகள் உள்ள திரைப்படங்களில், அப்படித் தன்னை விரும்பும் நாயகியை, நனவில், எம்.ஜி.ஆர். தங்கச்சி என்று விளிப்பார் !)

அதுவே, நாயகன் ஒரு பெண்ணை விரும்பி, அவளைப் பின்தொடரும்போது, அந்தப்பெண் தனக்கு அவனிடம் காதல் இல்லை என்று சொன்னாலும், அவன் அவளைப் பலவிதங்களிலும் கட்டாயப்படுத்துவான். நாயகன் ஒரு பொறுக்கியாகவே இருந்தாலும், அவன்மீது காதல் வந்தே தீரவேண்டும் என்பான். சவால்விடுவான், ஏன் வரவில்லை என்று கேள்வி எழுப்புவான். அதன் உச்சமாக, ' நான் நினைத்தால் உன்னை எதுவும் செய்யமுடியும், ஆனால் செய்யமாட்டேன் ' என்று ஆணாதிக்கத் திமிருடன் பேசுவான். இன்றையத்திரைப்படங்களில் கட்டமைக்கப்படும் பெரும்பாலான காதல் என்பதே, பெண்கள் மீது

நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைதான். இதன் நீட்சிதான், காதலிக்க மறுக்கும் பெண்ணின் முகத்தில் அமிலம் வீசுவது, கத்தியால் கிழிப்பது போன்ற பெண்கள்மீதான வன்முறைக்கும் வழிவகுக்கிறது.

தமிழ்த்திரைப்படங்களின் நாயகர்கள், வீட்டிலும் வெளியிலும் தங்களது உடம்பை முற்றிலும் மூடிக்கொண்டிருக்கும்போது, நாயகிகள் பொதுவெளியிலும், கடுங்குளிரிலும் உடம்பை முற்றாகத் திறந்துகாட்டுவது என்னவிதமானத் தமிழ்க் கலாச்சாரமோ தெரியவில்லை., பலகோடி செலவுசெய்து கட்டப்பட்ட மாளிகைகளின் குளியலறையில் பெண்கள் மாராப்பு (மார் மறைப்பு) கட்டிக்கொண்டு குளிப்பதாகக் காட்சிப்படுத்தும் திரைப்படங்கள், நான்கு புறமும் தென்னங்கீற்றுகளால் வேய்ந்து, வானமே கூரையாய்க்கொண்ட குளியலறையில் குளிக்கும் ஏழைப் பெண்களை அம்மணமாகக் காட்டுவதும் பெண்கள்மீது கட்டவிழ்த்துவிடும் வன்முறையே.

காதலும், அறிவியலும்

ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் முதன்முதலாகச் சந்திக்கும்போதே ஒருவர்மீது மற்றவருக்குக் காதல் மலர்ந்துவிடுவதாக நம் திரைப்படங்கள் நீண்டகாலமாகக் கட்டமைத்துவருகின்றன. திரைப்படங்கள் மட்டுமல்ல, இலக்கியங்களும், இதிகாசங்களும் கூட அப்படித்தான் சொல்லுகின்றன. அவற்றின் தாக்கத்தினால், இயல் வாழ்க்கையிலும் அப்படிச் சொல்லிக்கொள்ளும் காதலர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அது உண்மைதானா என்பதுபற்றியும் அறிவியல் அடிப்படையில் காதல் என்பது என்ன என்பதுபற்றியும், காதல்கொண்டவர்கள் மனநிலை எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றியும் அறிவியல்துறையில்

பல ஆய்வுகள் நடந்துவருகின்றன. மாத்திரமல்ல, குறிப்பிட்ட ஆணும், பெண்ணும் எப்படி காதல் உணர்வைப் பெறுகிறார்கள் என்றும் ஆய்வுகள் நடக்கின்றன.

முதல் பார்வையில் உண்டாகும் காதல் (Love at First sight)

ஒத்த உணர்வுடையவர்களின் முதல் சந்திப்பில், காமம் (*lust*) காரணமாகக் காதலிக்கத்தொடங்கிய பிறகு, முதல் சந்திப்பிலேயே காதல்கொண்டதுபோன்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வந்திருக்கவேண்டும் என்று அறிவியல் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

உண்மையிலேயே காதல்கொண்டவர்களின் மூளைச் செயல்பாடு, காமம் மட்டும் கொண்டவர்களின் மூளைச் செயல்பாட்டிலிருந்தும், நீண்டகாலமாக இணைந்து வாழ்பவர்களின் மூளைச் செயல்பாட்டிலிருந்தும், வேறுபடுவதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

காதலின் மூன்று கட்டங்கள் (Three stages of Love)

காதலில் மூன்று காலகட்டங்கள் உள்ளன என்கிறார், மாந்தவியலாளர் ஹெலன் ஃபிஷர் (*Doctor Helen Fisher, anthropologist*) முதலாவது கட்டம் பாலியல் ஈர்ப்பு அல்லது காமம் (*lust*) சார்ந்தது. 2013-இல் 'மனிதராக இருத்தல்' (*being Human*) என்னும் மாநாட்டில் ஃபிஷர் வெளிப்படுத்திய அறிவியல் கருத்து முதன்மையானதாகிறது. ஆண்தன்மைக்குக் காரணமான டெஸ்ட்ரோஸ்டெரோன் (*testosterone*) அதிக அளவில்கொண்ட ஆணும், பெண்தன்மைக்குக் காரணமான ஈஸ்ட்ரோஜன் (*oestrogen*) அல்லது ஆக்சிடோசின் (*oxytocin*) அதிகம் கொண்ட பெண்ணும் (*Brain Chemical Opposites*) சந்திக்கும்போது, இயல்பாகவே ஈர்க்கப்படுகின்றனர். மாத்திரமல்ல அவர்கள் மிகுந்த அன்புடையவர்களாகவும், புரிதல் உள்ளவர்களாகவும், தியாகம் செய்பவர்களாகவும், நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் விளங்குவதாக ஃபிஷர் கூறுகிறார்.

இரண்டாவது கட்டம், மதுவும் வேறுசில போதைப்பொருட்களும் ஏற்படுத்தும் போதை போன்றது. இதயப் படபடப்பும், உள்ளங்கை வேர்த்தலும் காதலின் இரண்டாவது கட்டத்தை உணர்த்துவன.

மூன்றாவது இறுதிக்கட்டத்தில், ஆக்சிடோசின் (*Oxytocin*) அதிக அளவில் சுரப்பதன் காரணமாக இறுக்கமான பிணைப்பை உணர்வதனால், எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடத் துவங்குதல் ஆகும்.

ஆரம்பத்தில் காதல் தரும் மகிழ்ச்சிகரமான உணர்வுகளுக்கு மூளையில் உள்ள மூன்று

வேதிப்பொருட்களே (*chemicals*) காரணமாக இருக்கின்றன. நோராட்ரினலின் (*noradrenaline*) என்னும் வேதிப்பொருள் அட்ரினல் சுரபியைக் (*adrenaline*) கிளர்ச்சியுற்செய்கிறது. அது இதயப் படபடப்பையும், உள்ளங்கை வேர்த்தலையும் ஏற்படுத்துகிறது. டோபமைன் (*dopamine*) இன்பமாக இருப்பதுபோன்ற உணர்வைத்தரும் வேதிப்பொருள். காதலர்களின் கண்களில் பட்டாம்பூச்சிகள் பறப்பதற்குக் காரணமான மூன்றாவது வேதிப்பொருள், ஃபிணைல்தைலமைன் (*phenylethylamine*) என்று சொல்லப்படுகிறது.

முதல் மெய்மணம் ஏற்படுத்தும் காதல் (Love at first smell)

காதலில், முதல் பார்வைபோல முதல் உடல்மணமும் காதலர்களை ஈர்ப்பதில் முதன்மைப் பங்காற்றுகிறது. நம் ஒவ்வொருவர் உடலிலும் மணம்தரும் ஃபெரோமோன் (*pheromones*) சுரக்கிறது.. ஹார்மோன்கள் உடலின் உள்ளுக்குள் சுரப்பவை. ஃபெரோமோன்கள் உடலுக்கு வெளியே தோலில் சுரந்து, வேர்வையில் கலந்து ஒவ்வொருவரின் உடல் மணத்திற்கும் காரணம் ஆகின்றன. முதல் சந்திப்பில் உணரப்படும் எதிர்பாலினத்தவரின் முதல் உடல்மணமும் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்திக் காதலைக்கொண்டுவருகிறது என்று ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். பெண்கள், அவர்தம் குழந்தைகளின் சிறப்பான உடல்நலம் கருதி, நல்ல உடல்நலம் கொண்ட ஆண்களைத் தெரிவுசெய்யும்போது ஆண்களின் உடல்மணம் முதன்மைப் பங்காற்றுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

முகத்தோற்றமும், பாலின ஈர்ப்பும் (Appearance and Attraction)

அழகு என்பது பார்ப்பவர் கண்களில்

இருக்கிறது (*Beauty lies in the eyes which behold*) என்பது ஓரளவிற்கு உண்மைதான். என்றாலும் ஒருவரது தோற்றம், மற்றொருவருக்கு அவரை அறியாமலேயே (*sub-conscious*) அவரிடம் ஈர்ப்பு ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கின்றது.

சமச்சீரான முகம் என்பது சிறந்த மரபணுக்களைக் கொண்டிருப்பவர் என்பதன் வெளிப்பாடாகும். எனவே, சமச்சீரான முகம்படைத்த ஆண்களும், பெண்களும் பெரிதும் எதிர்ப்பாலினத்தவர்களால் விரும்பப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆண்களில், சுட்டுவிரலைவிட (ஆட்காட்டி விரல்), மோதிர விரல் நீளமாக இருக்குமானால் அது அதிக அளவிலான டெஸ்டோஸ்டெரோன் சுரப்பதற்கான அறிகுறி என்கிறது அறிவியல். அப்படிப்பட்டவர்களின் விந்தணு அதிக எண்ணிக்கையுடன் செறிவு மிகுந்திருக்கும் என்பதால் இனப்பெருக்கம் சிறப்பாக இருக்கும். அவர்களின் இதயம் வலுமிகுதியும் நோயற்றும் இருக்கும். அவர்கள் சிறந்த மரபணுக்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். அதனால் அவர்களால் நலம்மிகுந்த, திடமான, சிறந்தப் பிள்ளைகளைத் தரமுடியும் என்பது மாந்தவியலாளர் ஹெலன் ஃபிஷரின் ஆய்வு முடிவாகும்.

காதல்கொண்டதற்கான அறிவியல் அறிகுறிகள் (scientifically proven signs you are in love)

காதல் உணர்வு வந்ததற்கான பல அறிவியல் அறிகுறிகளை அறிந்து அவற்றை அறிவியலாளர்கள் ஆய்விதழ்களில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

ஒருவர் தனிச்சிறப்புக்கொண்டவர் என்னும் உணர்வு (someone is very special)

காதலிப்பதாக நம்பும் ஒவ்வொரு நபரும், தனது இணை தனித்துவமானது (*unique*) என்று நம்புகின்றனர். வேறு ஒரு நபருடன் அப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் தனக்கு வராமல் போவதும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. மூளையின் மிக முக்கிய வேதிப்பொருளான மைய-டோபமைன் (*Central Dopamine*) அளவு அதிகரிப்பதே, இப்படிப்பட்ட உணர்வுக்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நேர்மறைப்பண்புகளில் கவனம் செலுத்துதல் (focus on the positive qualities)

உண்மையாகவே ஒருவர் மீது மற்றவர் அன்புசெலுத்தி காதல்கொள்ளும் இணையர், தனது இணையின் நேர்மறைப்பண்புகளில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதாகவும், இப்படிப்பட்ட பண்புடைய காதலர்கள் வெற்றிபெறுவதாகவும் ஆய்வுமுடிவுகள் கூறுகின்றன.

சமநிலை இழப்பு (Emotional instability)

காதல்கொண்டவர்கள், உணர்வுமிகுதியாலும், உளவியல்காரணங்களாலும் தங்களது சிந்தனையில், நடத்தையில் சமநிலையை இழக்கநேரிடுகிறது. தூக்கமின்மை, பசியின்மை, நடுக்கம், படபடப்பு, எதிர்பார்ப்பு, அச்சம், விரக்தி, போன்றவற்றால் காதல்கொண்டவர்கள் வாடுகிறார்கள். காதலிப்பவர்களின் இப்படிப்பட்டக் குணங்கள், போதைப்பொருளுக்கு அடிமையானவர்களின் குணநலன்கள் போலவே இருப்பதாக, ஒரு ஆய்வுமுடிவு தெரிவிக்கிறது.

ஈர்ப்பை நெருக்கமாக்குதல் (intensifying attraction)

காதலிப்பவர்கள் அவர்கள் விழித்திருக்கும் நேரத்தில் 85 விழுக்காடு நேரம் தனது காதல் இணையைப்பற்றிய எண்ணங்களிலேயே கழிப்பதாகவும், மூளையில் உள்ள மைய-செரட்டோனின் (*central serotonin*) வேதிப்பொருள் குறைவதே அதற்குக் காரணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

காதல் இணையின் மனநிலை உணர்ந்து நடத்தல் (Feelings of empathy)

காதல் இணையின் சிறு துன்பத்தைக்கூடத் தாங்கமுடியாமல், அதனைத் தானே அனுபவிப்பதுபோன்று உணர்வுகொள்ளுதல், அத்துன்பத்தைப்போக்க முற்படுதல் தீவிர காதல் ஈடுபாடுகொண்டவர்களின் குணமாக உள்ளது. இப்படிப்பட்டவர்களின் மூளையில், 'ஆடி நியூரான்களின் (*Mirror neurons*) செயல்பாடு அதிகரிப்பதாக ஆய்வுமுடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

விரும்பங்களை ஒருங்கிணைத்தல் (Aligning interests)

காதல் உணர்வு வந்தவர்கள், தங்களது அன்றாட செயல்பாடுகளை, அவர்களது காதல் இணையருக்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றியமைத்துக்கொள்கின்றனர்.

தனது உணர்வுகள் (possessive feelings)

காதல் இணையரில், இருவருக்குமே தனது இணை 'தனக்கு மட்டுமே' என்னும் உணர்வு வலிமையாக உள்ளது. அதன் காரணமாக, தனது இணை மற்றொருவருடன் பழகுவதை விரும்பாததோடு, சந்தேகமும் கொள்கிறது.

காதல் தன்னிச்சையானது (Feeling out of control)

ஃபிஷர் மற்றும் அவரது குழுவினர் காதல்கொண்ட 400 ஆண்கள் மற்றும் பெண்களிடம் செய்த ஆய்வுமுடிவில், தனது இணைமீதான காதல் உணர்வு, தன்னிச்சையாக எழுவது என்றும், கட்டுப்படுத்தமுடியாதது என்றும் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

இதனைத்தான், நாம் 'காதலுக்குக் கண்

இல்லை' என்று சொல்கிறோம். அதாவது காதல் என்பது ஆள் பார்த்து, அழகுபார்த்து, குணம்பார்த்து, குலம் பார்த்ததெல்லாம் வருவதில்லை என்பதாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் காதலர்களின் மெய்ம்மணம்

காதலர்கள் உடல் மணத்தால் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இப்போதுதான் மேற்கத்திய அறிவியல் கண்டுபிடித்திருக்கிறது. ஆனால் நம் தமிழ் முன்னோர், ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதனை அனுபவித்து உணர்ந்திருக்கின்றனர்.

இதற்குச் சான்றாக, ஐங்குறுநூறு, மருதத்திணையில் இரண்டு பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம். ,

“எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பும் பெருஞ்சினை

புணர்ந்தோர் மெய்ம்மணம் கமழும் தண்பொழில்” (பாடல் 19, வரிகள் 1,2 வேழம் பத்து)

மணம்புரிந்த காதலர்கள், கற்பு வாழ்க்கையில் கூடுகின்றனர். மெய்யுறு இன்பம் துய்த்த மங்கையின் உடல் வெளிப்படுத்தும் மணம்போல, நீர்க்கரையில் மணல்மேட்டில் நிற்கும் மாமரத்துப் பூக்கள் மணக்கும் என்கிறது பாடல் வரிகள்.

இந்தப் பாடலில் இரண்டு சிறப்புகள் உள்ளன. ஒன்று, பெண்ணுடல் மாம்பூ போல மணக்கும் என்று சொல்லாமல், மாம்பூக்கள், உறவுமுடித்தப் பெண்ணுடல் போல மணக்கும் என்று சொல்லியிருப்பது சிறப்பாகும். உறவு முடித்தப் பெண்ணுடல் மணக்கும் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாக இருந்திருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, கணவனுடன் உறவு முடித்தப்பெண்ணுடல் வேர்த்திருக்கும். அந்த வேர்வையில் அப்பெண்ணுடலில் சுரந்த பெரோமோன் (pheromones) கலந்திருக்கும். அதுதான் அப்பெண்ணுடல் மணம் வீசுவதற்கான அறிவியல் காரணம் என்பதாகும்.

இதேக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் மற்றொரு ஐங்குறுநூறு பாடல்.

“எருமைநல் ஏற்றினம் மேயல் அருந்தெனப்

பசுமோ ரோடமொடு ஆம்பல் ஒல்லா

செய்த வினய மன்ற பல்பொழில்

தாதுண் வெறுக்கைய ஆகியிலன்

போதவிழ் முச்சி ஊதும் வண்டே”

(மருதம், பாடல் 93, எருமைப்பத்து)

களவு வாழ்க்கையில், தலைவனும் தலைவியும் கூடினர். அம்மெய்யுறு புணர்ச்சி காரணமாகத் தலைவியின் உடல் மணம்வீசியது. அதன் காரணமாக, முன்பு மலர்கூடியத் தலைவியின் தலையில் மொய்த்த வண்டுகளைவிட, இப்போது அவற்றின் எண்ணிக்கை மிகுந்திருந்தது. அதனைக் கண்ணுற்ற செவிலித்தாய், சந்தேகம்கொண்டு, உண்மையை உணர்ந்து, தலைவியை

வீட்டுக்காவலில் வைக்கிறாள்.

முடிவாகச் சொல்லப்போனால் காதல் இணையைத் தெரிவுசெய்யும்போது, குறிப்பாகப் பெண்கள், தங்களுக்குப் பிறக்கப்போகும் பிள்ளைகளின் உடல்நலம், மனநலம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்தே தெரிவுசெய்வதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

என்றாலும் பெற்றோர்களால் திட்டமிடப்படும் நமது தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு இது முழுவதுமாகப் பொருந்துவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பொதுவாகவே, பெற்றோர்கள் பார்த்துவைக்கும் திருமணங்கள் பாதுகாப்பானவை என்னும் பொதுப்புத்தி இங்கு உள்ளது. அந்தப் பாதுகாப்பு என்பது, சாதி, மதம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலானது மட்டுமே என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

ஆணும், பெண்ணும் தங்களது வாழ்க்கைத்துணையைத் தாங்களே தெரிவு செய்யும்போதுதான், அறிவியல் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தும் விதத்திலான இன்பமான குடும்ப வாழ்க்கையும் வாய்க்கும், நோய்நொடிக்கு ஆளாகாத நல்ல குழந்தைகளையும் பெற்றெடுப்பார்கள் என்றும் நம்பலாம். பெற்றோர்கள் பார்த்துவைக்கும் திருமணங்களிலும், கணவனும், மனைவியும் இயல்பாகவே அறிவியல் அடிப்படையிலான ஈர்ப்புடையவர்களாக அமைந்துவிட்டால், அவர்களது வாழ்வும் சிறந்துவிளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மறுதலையாகப் பல ஆண்டுகள் காதலித்துத் திருமணம் செய்யும் இன்றைய இணையரில் பலர். திருமணத்திற்குப்பிறகு மணவிலக்கு வேண்டுவதன் அடிப்படை என்ன என்னும் கேள்வி எழுவதும் இயல்புதானே. மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்தில், இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று என்பதால், அவர்கள் இந்தக் கோணத்தில் ஆய்வுசெய்யாமல் இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. தவிரவும் மணவிலக்கிற்கு, வெளியில் சொல்லமுடியாத பல காரணங்கள் இருக்கக்கூடும். என்றாலும், அப்படி மணவிலக்கு வேண்டும் இணையரில், திருமணத்திற்கு முன்பு ஆண் அல்லது பெண், காதல் உணர்வின்றி வெறும் காம உணர்வு மட்டும் கொண்டவராக இருந்திருக்கலாம் என்பது ஒரு காரணம் எனலாம்.

வேதிப்பொருட்கள் (chemistry) ஒருங்கிசைவாகும் பெண்ணும், ஆணும் சந்திக்கும் போது அவர்களிடையே ஈர்ப்பும், காதலும் இயல்பாகவே ஏற்படும் என்று இப்படிப்பட்ட அறிவியல் ஆய்வுமுடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. போயும்போயும் இவனையா இந்தப்பெண் காதலித்தாள் அல்லது இந்தப்பெண்ணையா இவன் காதலித்தாள் என்னும் வழக்கமான கேள்விக்கும் அது பதில் கூறுவதாக அமையும்.

கட்டுரையாளர்: மேனாள் இயற்பியல் பேராசிரியர்

பீல்கிஸ் பானு

கைவிடப்பட்டப் பெண்களின் இந்தியா

உங்கள் பாதுகாப்பிற்காக மோடியை சந்திப்பீர்களா என்ற செய்தியாளர் கேள்வியென்றுக்கு பில்கிஸ்பானு, தன்சொந்த மாநிலத்தில் எனக்கு நீதியும் பாதுகாப்பும் தர முடியாத நபரை ஒருபோதும் சந்திக்க விரும்பவில்லை என்று கேள்விகளின் முகத்தில் அறைகிறார் பானு.

விடுதலைப் பெற்ற இந்தியாவின் 75 வது ஆண்டு அமுதப் பொன்விழாக் கொடியை தில்லி செங்கோட்டைக் கொத்தள வளாகத்தில் ஏற்றிய பிரதமர் மோடி, பெண்கள் முன்னேற்றம், அவர்களது நல வாழ்வு என்று பெண்களை முதன்மைப் படுத்திப் பேசினார். வேலுநாச்சியார், ஜான்சிராணி பண்டிதரமாய்யா என்று வரலாற்றில் போற்றப் பட்டப் பெண்கள் குறித்து பெருமிதம் பொங்க நாட்டு மக்களுக்கு பாடமெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ஓர் ஓரங்க நாடகத்தைப் போல இருந்தது அவரது பேச்சும் கொடியேற்றமும்.

சினிமாக்களில் பார்ப்பதுப் போல ஒரு பக்கம் மேடையில் விடுதலை குறித்துத் தலைவர் பேசிக்கொண்டிருக்க மேடையின் கீழே எளிய மனிதன் நையப் புடைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பான். அப்படிப்பட்டக் காட்சியாக இருக்கிறது மோடி, பெண் பெருமை பேசிக் கொண்டிருந்த அதே நாளில் பெண்களைக் கூட்டுப் பாலியல் வல்லுறவு செய்தவர்களைப் பிரதமரின் பெருமிதம் தோய்ந்த பேச்சின் ஈரம் உலர்வதற்குள் அவரது மாநில அரசு விடுதலை செய்திருப்பது. அதுவும் அவர் முதலைமைச்சராக இருந்த காலத்தின் கொடுஞ் செயல் ஒன்றைச் செய்தவர்களின் விடுதலை.

கோத்ரா ரயில் எரிப்பு நிகழ்வையொட்டி 2002 இல் மோடி முதலமைச்சராக இருந்தக் காலத்தில் குஜராத் இஸ்லாமியர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்டக் கலவரத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் இஸ்லாமியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். நகர்;g புறங்களிலும், கிராமங்களிலும் கொத்துக் கொத்தாக இஸ்லாமியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு அவர்களது

சடலங்கள் எந்த மரியாதையுமின்றி குவியலாக வைத்து எரியூட்டப்பட்டன. பாலியல் வல்லுறவு இன்னும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விதத்தில் நிகழ்த்தப் பெற்றன.

இதில் பில்கிஸ்பானு என்ற இளம் படிப்பறிவற்ற இஸ்லாமியப் பெண்ணின் குடும்பத்தினர் 14 பேர் இந்துத்துவக் கும்பல் ஒன்றால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பில்கிஸ்பானு அவர்களிடமிருந்து தப்பி மலைப்பகுதி ஒன்றில் இரவை கழித்த நிலையில் அவர் 11 பேர் கொண்ட மதவெறிக் கும்பலால் கூட்டுப் பாலியல் வல்லுறவுச் செய்யப்பட்டார்.

குஜராத் எல்லைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டு வெளிகாற்று உட்புகா வண்ணம் அடைக்கப்பட்டு அரசு, அரசுசார நிறுவனங்கள், மதவெறி அமைப்புகள், தனி கும்பல்கள் எனத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்திய இந்தப் படுகொலையில் வெளியில் தெரியவந்தது மிகச் சொற்பமே. பல வழக்குகள் நீதி மன்றத்திற்கு வராமலே முடித்து வைக்கப்பட்டன. மன்றத்திற்கு வந்தவையும் பிறழ் சாட்சிகளால் நீதி இழந்து போயின பில்கிஸ்பானு போல தப்பி;g பிழைத்தவர்களும் சில வழக்குகளும் மட்டுமே உச்சநீதி மன்றத்தையும் எட்டின அப்படிப் பிழைத்த வழக்கில் அரிதினும், அரிதாகத் தண்டனைப் பெற்றவர்கள் தற்போது குஜராத் அரசின் பரிந்துரையின் பெயரில் இந்திய விடுதலை நாளில் நீதிக்குப் புறம்பாக விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

சரியாக இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நடந்த அந்த இன அழிப்பை நினைவுகூர்வதில் யாருக்கும் எந்த மனத்தடையுமிருக்க முடியாது. ஐ.நா. மனித உரிமை மன்றம்

வகுத்துத்தந்த விதிகள் மீறப்பட்ட அந்த படுகொலைகளில் இனப்படுகொலைக்கான எல்லாச் சாயல்களும் இருந்ததை உலகம் சுட்டிக்காட்டத்தான் செய்தது. என்ன நடந்தது பில்கிஸ்பானுவுக்கு அன்று,

கோத்ரா தொடர்வண்டி எரியூட்டப்பட்ட பிப்ரவரி 27, ஆம் திகதி 2002 இல் வட இந்தியாவெங்கும் கலவரம் பற்றிக் கொண்ட நிலையில் அயோத்தி ராமர் கோயில் சென்று வந்த கரசேவகர்கள் கொல்லப்பட இஸ்லாமியரே காரணம் என்ற வதந்தியின் காரணமாக மதவெறி மிகுந்த குஜராத்திலும் சட்டெனப்பற்றிப்பட்டந்தது கலவரத் தீ.

தொடர் வண்டி எரியூட்டப்பட்டதில் சதிச் செயல் இருந்ததா என்று இன்றுவரை அறியப்படாத நிலையில் அதற்கு முஸ்லீம்களே காரணம் என்ற திட்டமிட்டப் பொய் பரப்பு கையால் முஸ்லீம்களைத் தனிமைப்படுத்தும் வேலைகள் உடனடியாகத் தொடங்கின. நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தாக்குதலுக்கு இந்து மதவெறி அமைப்புகள் தயாராகின.

எல்லாம் நன்கு திட்டமிட்ட வகையில் நடத்தப் பெற்றன. கும்பல் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களின் கரங்களில் இஸ்லாமியர் வீடுகள், தலங்கள், வணிக நிறுவனங்களின் பட்டியல் இருந்தது. மேலும் வாக்காளர் பட்டியலையும் அவர்கள் தொடர்புடைய அரசு அலுவலகங்களில் பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். வன்முறை நிகழும் இடங்களில் காவல்துறை நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்ற தெளிவான ஆணை உயர் பீடங்களிலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த நிலையிலேயே குஜராத் மாநிலத்தின் கிராமப்புறங்களில் மதவெறி, மிகுந்த வன்மத்துடனும் மிகுந்த சுதந்திரத்துடனும், கட்டுப்பாடற்ற நிலையிலும் அவிழ்த்துவிடப்பட்டன.

பில்கிஸ்பானுவின் கிராமம் தொடர்வண்டி எரிப்பு நிகழ்விற்கு மறுநாள் 28 ஆம் திகதி வன்முறைக்கு இலக்காகத் தொடங்குகிறது. அங்கு கோத்ரா தொடர்வண்டி எரியூட்டப்பட்டதைக் கண்டித்து நடை பெற்ற பேரணி கொஞ்சம், கொஞ்சமாகச் சிறு சிறு குழுவாக மாறி வன்செயல்களில் இறங்குகிறது. இஸ்லாமிய வீடுகள், குடியிருப்புகள், மதத் தலங்கள் குறையாடப்படுகின்றன. பலரும் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தங்களது இடங்களிலிருந்து அச்சத்துடன் பெயர்கின்றனர்.

ஊர்த் தலைவர் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி அவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு உறுதி அளித்தார். அதை நம்பி அவர்கள் கிராமத்தில் தங்க முடிவெடுத்த நிலையில் வன்முறை கும்பல் பெரும் இரைச்சலுடன் அவர்களது குடியிருப்புக்களில் நுழைந்து கற்களை வீசத் தொடங்கியது. பிறகு

அது இஸ்லாமியர் குடியிருப்புக்களை நெருங்கியது, ஆண்களும், பெண்களும் மாக ஓரிடமாக இழுத்துவந்து நிறுத்தப்பட்டனர். ஆண்கள் பலரும் தப்பித்து ஓடத் தொடங்கிய நிலையில் வன்முறையாளர்களின் கைகளிலிருந்த பயங்கர ஆயுதங்களால் பலரும் கொல்லப்பட்டனர். பில்கிஸ்பானு உள்ளிட்ட கிராமத்தைச் சேர்ந்த 500 க்கு மேற்பட்ட பெண்கள் அவர்களது குழந்தைகளுமாகத் திக்கற்று அதிர்ச்சியில் உறைந்து நின்றனர்.

தப்பித்துச் சென்ற ஆண்கள் காவல்நிலையத்திற்கு ஓடிப்போய் உதவி கோரிக் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் காவல் நிலையத்தினர் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்க மறுத்துக் கைவிரித்தனர். வீடுகள் எரியூட்டப்பட்டதுடன் மதவெறிக் கும்பலின் ஆவேசமான முழக்கங்கள் அவர்களது உயிரில் தீவைத்தன. பாதுகாப்பற்றதாக உணர்ந்த மறு கணத்தில் நிலைமையின் தீவிரத்தை உணர்ந்த அவர்கள் கிராமத்திலிருந்த மாற்று மதத்தினரின் வீடுகளுக்கு ஓடிப்போய் பாதுகாப்புக் கேட்டு மன்றாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

எந்நேரமும் கொல்லப்படலாம் என்ற நிலையில் தமது குழந்தைகளுடன் பெண்கள் பலரும் அருகிலிருந்த காடுகளுக்குள் ஓடித் தப்ப முயன்றனர்.

“அன்றைய நாள் காலை 11 மணி முதல் இரவு 8 மணிவரை சாப்பிட எதுவுமின்றி உயிருக்குப் பயந்து கிராமத்தின் பல பகுதிகளில் தஞ்சம் புகுந்தோம். எங்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த வீடுகளுக்குக் கலவரக் கும்பல்களால் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. அவர்களது வீடுகள் எரியூட்டப்படும், அவர்களும் படுகொலைச் செய்யப்படுவார்கள் என்ற வெறிக் கூச்சலைத் தொடர்ந்து நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டோம். ஊர் தலைவருக்கும் வேறு வழி இருக்கவில்லை.

“எங்கள் வீடுகள் எரியூட்டப்பட்டுவிட்டதால் செல்வதற்கும், பாதுகாப்பிற்கும் எந்த உறுதியும் இல்லாத நிலையில் மீண்டும் நாங்கள் காவல்துறையினரை அணுக வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் அவர்களோ வேறு வழியே இல்லாமல் எங்களைக் கிராமத்திலிருந்து உடனடியாக வெளியேறுமாறு அறிவுறுத்தினர்”.

“இதற்குள் இரவாகியிருந்தது நாங்கள் அருகிலிருக்கும் கிராமத்திற்குச் சென்று அங்குக் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. பிஜல்பாய் அவர்களிடம் முறையிடவிரும்பினோம் ஆனால் அவர் ஊரில் இல்லாததால் நல்வாய்ப்பாக அவரது மகன் அங்கிருந்தார். அவர் எங்களை வரவேற்று குடிநீரும் உணவும் கொடுத்துவிட்டு அவரும் அங்கிருந்து உடனடியாக இடத்தைக் காலி செய்யும்படி சொல்லிவிட்டார்”.

பிறிதொரு முஸ்லீம் கிராமத்திற்குச் சென்றோம் ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் அங்கிருந்து

மாடுகள் வளர்த்து வந்த பானுவின் வீட்டில் பால் வாங்க வரும் ஒருவரும், தனக்கு நன்கு தெரிந்த கிராமத்தினரும் தன்னை வல்லுறவு செய்த கூட்டத்தில் இருந்தனர்.

“பால் ஊற்றிய தனக்கு இப்படியா செய்ய வேண்டும்?!” என்று மல்குகிறார் பானு.

வெளியேறியிருந்தனர். அதனால் அன்றிரவு அங்கிருந்த தர்காவில் தங்கிக் கொண்டோம். என் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி ஷாமின் அன்றிரவு பேற்று வலி ஏற்பட்டு எதுவித மருத்துவ உதவியுமின்றி அங்கேயே குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தாள். இன சத்திகரிப்பு மேலும் தீவிரமடைந்ததால் அங்கும் பாதுகாப்பில்லாத நிலையில் குத்ரா என்ற கிராமத்திற்கு பழங்குடி மக்கள் உதவியுடன் சென்று தங்கினோம்”.

“கிராமத்தினர் 500 பேரில் 17 பேர் மட்டுமே அங்கு தங்கிக் கொண்டோம் அதுவும் ஷாமினின் மீதான இரக்கத்தால்தான் கிடைத்தது. அங்கு 3 நாட்கள் தங்கியிருந்தோம். பழங்குடியினர் எங்களுக்கு அவர்களது உடைகளைக் கொடுத்து மறைத்து வைத்துக் கொண்டனர். சுத்திகரிப்பாளர்கள் அங்கும் வந்து எங்களைத் தேடினர். எனவே அங்கிருந்தும் வெளியேறும் நிலையேற்பட்டது.

“பழங்குடியினர் உதவியுடன் 2 நாட்களுக்குப் பிறகு உறவினர் ஒருவரின் கிராமத்திற்குச் செல்ல முயன்றோம் வழியில், வேகமாக டாடா சுமோவில் வந்திறங்கியக் கும்பலிலிருந்த ஒருவன் என் மாமாவைத் தாக்கினான். அவர் சுயநினைவிழந்து விழுந்துவிட்டார். பிறகு அந்தக் கும்பல் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.”

“முஸ்லீம்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் அவர்களைக் கொல்லுங்கள், கொல்லுங்கள் என்று கூச்சலிட்டார்கள். நாங்கள் முன்னர் தங்கியிருந்த சபர்வாட் கிராமத்தில் தகவல் பெற்று எங்களைத் தேடிவந்துவிட்டனர்”.

“நாங்கள் 17 பேர் அதில் ஆண்கள் 4 பேர் மட்டுமே அந்த வெறிக்கும்பலில் 25 பேருக்கு மேலிருந்தனர் மேலும் அருகிலிருந்த கிராமங்களிலிருந்து ஆட்களைத் திரட்டி வந்திருந்தனர் நடந்து களைத்த எங்களால் அவர்களுடன் சண்டையிட முடியவில்லை. எங்களுடன் குழந்தைகளும் இருந்தனர் எனினும் தப்பித்து ஓடத் தொடங்கிய எங்களை மலைகள் சூழ்ந்த அந்தப் பகுதியில் தடுத்து நிறுத்தி எங்களது பெண்களின் ஆடைகளைக் கழித்துப் பாலியல் சீண்டலிலும் நிர்வாணமாக்கிப் பாலியல் வல்லுறவிலும் ஈடுபட்டனர்.

அவர்கள் யா தொருவரையும் விட்டுவைக்கவில்லை ஷாமினின் பிறந்து இரண்டு நாளை ஆனக் குழந்தையையும் கொன்றனர். எனதுத் தாய் மாமன், எனது தங்கை அவரது கணவரையுமே கொன்றுவிட்டனர். தாம் வன்புணர்ந்த பெண்களையும் கொன்றுபோட்டனர்.

“பிறகு என்னிடம் வந்தனர் எனது 3 வயதுப் பெண் குழந்தையை மலைப் பாதையில் மோதவிட்டுக் கொன்றனர். அந்தப் பிஞ்சின் தலை பாதையில் மோதிய போது எனது இதயம் உடைந்து சுதறியது. அவள் உடல் ஓய்ந்துவிட்டது. இப்போது அவர்களில் நான்கு பேர் என் கைக் கால்களைப் பிடித்துக் கொள்ளப் பல பேர் ஒன்றன் பின் ஒருவராக என்னை வன்புணர்ந்தனர். அவர்களது வெறி அடங்கியப் பின்னரும் என்னை விடவில்லை. அடித்துத் துன்புறுத்தினர். சுழுத்துப் பகுதியில் காலால் மிதித்துத் துவைத்தனர் பிறகு இரும்புத் தடியால் தாக்கவும் நான் மயங்கிப்போனேன் நான் இறந்துவிட்டதாக நினைத்து அந்தக் கொலைவெறிக் கும்பல் அருகிலிருந்த புதருக்குள் வீசி எறிந்தனர்”.

“ஆபாசமாகக் கத்திக் கொண்டே, ‘கோத்ராவில் எங்கள் மக்களைக் கொன்றவர்களைக் கொல்வோம்!. எந்த ஒரு முஸ்லீமையும் உயிருடன் விட்டு வைக்கமாட்டோம்!’ என்று கூச்சலிட்டனர்”. எனது கண் முன்னே எனது உறவினர்கள் 12 பேர் மிருகங்களைப் போல அடித்துக் கொல்லப்பட்டனர்.

இவ்வளவிற்கும் எனது கணவர் உள்ளிட்ட கிராமத்தினர் 28ஆம் திகதி காலை உறுப்பினர் வீட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தில் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கொண்டிருந்தனர். எங்களை வன்புணர்வு செய்தவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலிருந்தவர்கள்தாம்.

“அவர்கள் வல்லுறவு செய்தபோது நான் 5மாத கர்ப்பிணியாக இருந்தேன். இதைச் சொல்லி மன்றாடும் நிலையில் கூட அவர்கள் என்னை விட்டு வைக்கவில்லை!”.

மாடுகள் வளர்த்து வந்த பானுவின் வீட்டில் பால் வாங்க வரும் ஒருவரும், தனக்கு நன்கு தெரிந்த கிராமத்தினரும் தன்னை வல்லுறவு செய்த கூட்டத்தில் இருந்தனர். “பால் ஊற்றிய தனக்கு இப்படியா செய்ய வேண்டும்?!” என்று மல்குகிறார் பானு.

ஒரு இரவும், பகலும் கழிந்த நிலையில், தொண்டை வறண்டு அரை மயக்கத்துடன் இருந்த அவர் தனது சக்தியெல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு உணவுக்கும், உடைக்கும் தள்ளாடி எழுந்து நடந்து சென்று மலையின் கீழிருந்த குடிநீர் குழாயில் தாகத்தைத் தணிக்க முயன்றபோது அங்கிருந்த பழங்குடியினர் அவரை முஸ்லீம் என்று சந்தேகித்தனர். நானும் பழங்குடி பெண்தான் என்று சொல்லி அவர்களால் பிறகு காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார். வழமைப் போலத்

தாமதமாக வந்தக் காவல் ரோந்து அணியினரிடம் பானு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

முஸ்லீம் என்பதாலேயே வெறுக்கப்படவும் கொலைச் செய்யப்படவுமான காலத்தில் பானுவின் முறையீட்டை காவல் துறையும் ஏற்கத் தயங்கியது. அவர் தனக்கும் தனது குடும்பத்திற்கும் நேர்ந்த அநீதியை எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்கள் வழக்குப் பதிய மறுத்துவிட்டனர்.

ஏறக்குறைய பல படுகொலைகளையும், வல்லுறவுகளையும் இவ்வாறே காவல் துறை கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டது. அந்தப் படுகொலையில் பானுவின் அம்மா, 3 சகோதரர்கள், 3 சகோதரிகள் உட்பட அவரது குழந்தையும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். அவரது தந்தை மனநிலை பிறழ்ந்தவராகிவிட்டார்.

இது பானுவின் கதை மட்டுமல்ல கூட்டு வல்லுறவு செய்யப்பட்டுப் பிறகு கொல்லப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானக் குஜராத் முஸ்லீம் பெண்களின் கதையும் இப்படியானதுதான்.

நிகழ்ந்தவை மெய்யாக இருக்கலாம் ஆனால் அவற்றிற்கு எதுவித தடயங்களோ, ஆதாரங்களோ இல்லை என்றது மோடி அரசின் காவல்துறை.

குஜராத் மாநில நிர்வாகம், உளவுத்துறை, உள்துறை எனச் சகல அதிகார நிறுவனங்களும் 2002 இல் மோடி முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற உடன் முற்றிலும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டதாகக் குஜராத் காவல்துறை அதிகாரியாக இருந்து குஜராத் கலவரங்கள் குறித்து விசாரணை ஆயங்களிடம் நேர்மையாக சாட்சியமளித்த ஆர். பி. சிறிகுமார் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றைப் பிறகு நூலாகவும் அவர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

அவரது நேர்மையான வாக்குமூலத்திற்காக அவரும், அன்றைக்கு முஸ்லீம்களுக்கு பாதுகாப்பளித்தற்காக வேறு இரண்டு காவல் அதிகாரிகளும் இன்னும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பானுவை வல்லுறவு செய்தவர்கள் தண்டனை காலம் முடிவதற்கு முன்பே விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டனர்.

அவர்களின் விடுதலைக்குப் பிறகு குஜராத்தில் என்ன நடக்கிறது? பில்கிஸ்பானுவின் ரந்திக்கபூர் கிராமத்திலிருந்து ஏற்கனவே 500 முஸ்லீம்கள் வெளியேறிவிட்டனர். தற்போது குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டிப்பதால் அந்த கிராமத்தில் இன்னும் அச்சம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே முஸ்லீம்கள் படுகொலைகள் தொடர்பான பல வழக்குகளில் சாட்சியமளித்தவர்கள் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது.

படுகொலைகளிலும், வல்லுறவுகளிலும், எரியூட்டலிலும் பாஜக மற்றும் விசுவஇந்து பரிசத் போன்றவற்றின் முக்கியத் தலைவர்களின் நேரடி நடவடிக்கைகளில் நடந்தவையால் அவர்கள் பற்றி சாட்சியமளித்தவர்கள் காவல்துறையாலும்,

வன்செயலில் ஈடுபட்ட உள்ளூர் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களாலும் மிரட்டலுக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கு மாளாகி வருகின்றனர். பில்கிஸ்பானு குடும்பத்தினர் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக ஒரே இடத்தில் தங்குவதைத் தவிர்த்து இடம் மாறி மாறிச் சென்றபடியே இருக்கின்றனர்.

தன்னை வல்லுறவு செய்தவர்கள் தனது கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை ஒருபோதும் பில்கிஸ்பானு மறந்துவிடவில்லை. அவர் சரியாகவே அடையாளம் காட்டியுள்ளார். ஆனால் மனு நீதி குத்திரணையும், பஞ்சமணையும், பெண்ணையும் ஒரே தட்டில் வைப்பதால் அதன் நீதி இப்படித்தான் வெளிப்படும். வெளிப்படுகிறது.

“கடந்த 20 ஆண்டு வலி என்னை மீண்டும் ஒரு முறை உலுக்கி எடுத்துவிட்டது. எனக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. இன்னமும் நான் மரத்துப் போயிருக்கிறேன். ஒரு பெண்ணுக்கான நீதியின் முடிவு இப்படித்தான் இருக்கிறது என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும்”.

“நான் என் நாட்டின் உச்சநீதி மன்றங்களை நம்பியிருந்தேன். அமைப்பின் மீது நம்பிக்கை வைத்து மெல்ல மெல்ல என்னுயரங்களுடன் வாழக் கற்றுக் கொண்டேன். இந்தக் குற்றவாளிகளின் விடுதலை என் அமைதியைப் பறித்துவிட்டது. நீதியின் மீதான நம்பிக்கையையும் நான் இழந்துவிட்டேன். இந்த வருத்தமும், நம்பிக்கை இழப்பும் எனக்கு மட்டுமல்ல நீதிமன்றங்களில் நீதிக்காகப் போராடும் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்காகவும் எழுகிறது” பில்கிஸ்பானுவின் நீதி கோரும் சொற்கள் இப்படித்தான் சுட்டெரிக்கின்றன.

உங்கள் பாதுகாப்பிற்காக மோடியை சந்திப்பீர்களா என்ற செய்தியாளர் கேள்வியென்றுக்கு பில்கிஸ்பானு, தன்சொந்த மாநிலத்தில் எனக்கு நீதியும் பாதுகாப்பும் தர முடியாத நபரை ஒருபோதும் சந்திக்க விரும்பவில்லை என்று கேள்விகளின் முகத்தில் அறைகிறார் பானு.

“இந்த நாட்டின் மக்கள் எல்லாம் என்மகள் போல என்று பிரதமர் மோடிஜி சொல்கிறார். பில்கிஸ் அவரது மகள் இல்லையா? அவருக்கு நீதிகொடுக்க அவரால் இயலாதா? விடுவிக்கப்பட்ட 11 குற்றவாளிகளும் சிறிய குற்றம் இழைத்தவர்கள் அல்லர். இது ஒரு கொடுங்குற்றம். இப்படி ஒரு கொடுங்குற்றத்தை இந்திய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறதா?” என பில்கிஸ்பானுவின் தந்தை வசிக்கும் ரந்திபூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரான இக்பால் கபூர் கேட்கிறார்.

நீதி வழங்க வேண்டிய இடத்தைத் தவிர பிற எல்லா இடங்களிலும் நீதிபற்றிப் பேசப்படுவதுதான் நமது நீதி அமைப்புகளின் நெடுநாளைய சாதனையாக, நோய்மையாக இருக்கிறது..

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சிப்பாயின் அப்பா தந்த வாக்குமுலம்

கிராமத்து மக்கள் மாத்திரமல்ல தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரச நிறுவனங்களில் தொழில் செய்பவர்கள் வேறு அத்தியாவசிய பயணங்கள் செல்லும் பொதுமக்கள் என்று அதிக சன நெரிசலான பேருந்து அதில் ஒரு பிரயாணியின் முதல் தேவை பேருந்து கிடைக்க வேண்டும், இரண்டாவது தேவை பேருந்தில் ஆசனம் கிடைக்க வேண்டும். மூன்றாவது தேவை ஜன்னலோர ஆசனம் கிடைக்க வேண்டும் இந்த மூன்று தேவைகளும் பூர்த்தியான சரத்தான் அணிந்திருந்த ராணுவ சிப்பாய் ஆடைக்கு உரித்தான கம்பீரத்துடன் பயணிக்கத் துவங்கினான்.

பலாலி ராணுவ முகாமில் இருந்து இரவுப் பேருந்தில் கண்டிக்கு வந்த சரத் கண்டியிலிருந்து காலை 8 மணிக்கு வலப்பனை நோக்கி வரும் பேருந்தில் பயணிக்கத் துவங்கினான். இரவு முழுவதும் நித்திரை இல்லாமல் அமர ஆசனமும் இல்லாமல் நின்று கொண்டு 6 மணித்தியாலங்கள் பிரயாணித்து வந்த சரத்திற்கு தூக்கமும் அசதியும் இருந்த காரணத்தினால் இந்தப் பேருந்தில் ஜன்னலோர ஆசனத்தில் அமர்ந்து நித்திரை. அவனது ஆசனத்தின் அருகிலும் யார் யாரோ அமர்ந்து எழுந்து சென்றனர்.

வலப்பனை பிரதேசத்தின் மெட்டி பெமை என்னும் கிராமத்தின் வியாபார குடும்பமொன்றின் கடைசி மகன் சரத். அவனது தந்தை பிரதேசத்தின் பிரபல வியாபாரியாகவும் பௌத்த விகாரையின் தர்மகர்த்தாவாகவும் விளங்கினார். ஆனாலும் அவருடைய கடையில் சாராயம் முதல் வேட்டை இறைச்சி விவசாயத்துக்கு தேவையான உரங்கள் வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் என பல பொருட்களும் விற்கப்பட்டது. அவனது பாட்டன் காலம் முதல் மிகப் புகழ்பெற்ற கடை அதுதான்.

1910 காலகட்டத்தில் மத்திய மலைநாட்டில் இந்திய தொழிலாளர்கள் குடியேற்றப்பட்டு அடர்ந்த காடுகளையும் மலைகளையும் செப்பனீட்டு காப்பி பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்ட காலத்தில் காளி மாத்தள போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்து வியாபாரத்திற்காக

மலையகம் வந்த வர்த்தகக் குடும்பங்கள் சில்வா, செமி, வன்னியாராச்சி, கொடிகார, ஹெட்டியாராச்சி. மேதானந்த ஹேமச்சந்திர DKPபியதாச ukdஅல்வேஸ் வணிகசேகர போன்ற வியாபார குடும்பங்கள் வசதி படைத்தவர்களாக மலையக நகரங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் அவ்வாறான ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவன்தான் இந்த சரத். வன்னியாராச்சி வீதியோர பெட்டி கடை வைத்திருந்த சரத்தின் பாட்டனார் காலப்போக்கில் வலப்பனை ராகளை கந்தப்பள்ளை போன்ற நகரங்களில் சாராயக் கடைகளை ஆரம்பித்து மிகவும் பணக்காரன் ஆனவர். சரத்தின் தந்தையின் தம்பிமார் இன்று பிரபல அரசியல்வாதிகளாகவும் சாராயக்கடை உரிமையாளர்களாகவும் வாழ்கின்றனர். மலையகத்தில் அரசியல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு சாராயக்கடைகள் இருக்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத ஒரு சட்டமாகும்.

சரத், கல்வி பொது தராதர உயர்தரப்படிப்பு படித்த உடனேயே ராணுவத்தில் இணைந்து இன்று உயர் பதவியிலும் இருக்கின்றான். இலங்கையின் அதிகமான ராணுவ வீரர்கள் கிராமங்களில் ஏழை குடும்பங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். அதிகமானவர்கள் ராணுவத்தில் இணைவதில் நாட்டுக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்ய அல்ல பொருளாதார வசதிகளுக்காகவும் தமது கிராமங்களில் அந்தஸ்து வசதிகளும் மரியாதையும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும். இலங்கை நாட்டின் சிவில் யுத்தமானது தமிழர்களுக்கு எதிரான இனவாத சிந்தனையை இளைஞர்களின் மனங்களில் விதைத்தமையும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

ஆனால் சரத் ராணுவத்தில் இணைந்தது முற்றும் முழுதும் வேறுபட்ட ஒரு தேவைக்காக.

சரத்தின் அண்ணன் கீர்த்தி தந்தையோடு முரண்பட்டு நீதிமன்றம் சென்று சொத்தைப் பிரித்துக் கொண்டது மாத்திரம் அல்ல, சரத்தின் தாய் நோயுற்று மரணித்த போது வெள்ளைத்தாளில் விரல் அச்ச அடையாளத்தைப் பதித்து

வஞ்சனையாக தாயின் சொத்துக்களை தனது பெயருக்கும் தனது மனைவியின் பேருக்கும் மாற்றியமை போன்ற காரணங்களால் விரக்தியுற்ற சரத் ராணுவத்தில் சேர்ந்தான். அண்ணனின் குடும்பத்தை பழிவாங்குவதும் தனக்குச் சேர வேண்டிய பங்கு பெற்றுக் கொள்வது மே பிரதான நோக்கமாக இருந்ததுடன் நாட்டுப் பற்று என்பது கடுகளவும் இருக்கவில்லை.

சரத் சற்று அசைந்து தனது காலை வசதியாக வைத்த போது யாரோ பக்கத்தில் அமர்ந்து இருப்பதை உணர்ந்தான். கையில் குழந்தையும் பை ஒன்றுடன் ஒரு பெண் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவர்கள் வசதியாக அமர சற்றுத் தள்ளி அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தான். அந்த நான்கு வயது குழந்தை தனது அழகான கண்களை உருட்டி சரத்தைப் பார்ப்பதைக் கண்டான். எதேச்சையாக அந்த குழந்தையின் தாயைப் பார்த்த சரத் அதிர்ந்து போனான். பேருந்தின் வேகத்தில் உள்ளே வந்தக் காற்றையும் மீறி சரத்திற்கு வியர்த்தது. தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்ட அவன் எழும்பி பின்னால் இருக்கும் ஆசனத்தில் சென்று அமர்ந்து கொண்டான். அந்தப் பெண்மணி கலங்கிய கண்களுடன் அவனைத்திரும்பி பார்த்தாள். அந்தப் பார்வையில் ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகளைக் கண்ட சரத் அந்தக் கண்களைத் தவிர்ந்தான்.

பயணம் தொடர்ந்தது. சரத் தனது கடந்தகால சிந்தனையுடன் கண்களை லேசாக மூடிய போது தனக்கு கசந்து போன என்றும் மறக்க முடியாத காட்சிகள் கனவாக வரத் துவங்கின.

மிக ஒற்றுமையான சரத்தின் வசதியான குடும்பம்.

சரத் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது சரத்தின் சகோதரன் பாடசாலையிலிருந்து இடை விலகி தந்தையின் வியாபாரத்தில் இணைந்து கொண்டான். பல புதிய புதிய வியாபாரங்களையும் ஆரம்பித்தான். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களின் சேமலாப நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சரியான வழிகாட்டல் இல்லாத காரணத்தால் புதிய வியாபாரமாக கீர்த்தி இதனை ஆரம்பித்தான். சேமலாப நிதி காரியங்களிலும் வங்கிகளிலும் தனக்கிருந்த உறவுக்காரர்களின் உதவியுடன் அந்தப் பணத்தை இலகுவாகப் பெற்றுக் கொண்டான். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வங்கிப் புத்தகங்களையும் தானே வைத்திருந்தான். தனது கையில் அவர்களுக்கு பொருட்களையும் கொடுத்து சாராயமும் கொடுத்து அவ்வப்போது பணமும் கொடுத்து அவர்களை ஏமாற்றி அவர்களின் பணத்தை அபகரித்துக் கொண்டு அயோக்கியனாக பணம் சம்பாதிக்கத் துவங்கினான்.

கீர்த்தியின் தந்தை அவனை அடிக்கடி எச்சரித்து வந்தார் ஏழை தோட்டத்

தொழிலாளர்களை ஏமாற்றினால் நீ சபிக்கப் படுவாய் என்றார் ஆனால் கீர்த்தி தொழிற்சங்கங்கள் அவர்களுக்கு இந்த விடயத்தை மாத்திரமாவது செய்து கொடுத்தால் நான் ஏன் இதைச் செய்கிறேன் என்று விதண்டாவாதம் பேசினான்.

1989 ஆம் ஆண்டு மாத்தரை தெவிடுவர பகுதியில் தங்களின் சொந்த ஊரில் கீர்த்திக்கு மணமகளை பார்ப்பதற்காக குடும்ப சகிதம் சென்றிருந்தனர் தூரத்து உறவுக்காரப் பெண் நல்ல வசதியான குடும்பம் குடும்பத்தில் ஒரே பெண்தாராளமாக சீதனமும் சொத்தும் தருவதாகக் கூறினார்கள்.

திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது அப்போதுதான் சரத், குமாரியைச் சந்தித்தான். முதல் முதலாக அவளைக் கண்டதுமே ஓர் ஈர்ப்பு துருருவென்று அங்கும் இங்கும் ஓடி ஆடி சகல வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்த அந்த அழகிய பெண் கீர்த்திக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண்ணின் சித்தியின்

மகள். ஆம். மாதரை பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றில் ஆண்டு 10 கற்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் சரத்துக்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரே வயது. குட்டை பாவாடையும் சட்டையும் ஆக சற்று கவர்ச்சியாக அங்கும் இங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்த அந்த இளம் சிட்டின் அழகில் அடிக்கடி சரத் அவளை கவனிக்கத் துவங்கினான். அவளும் அவளை அன்போடு நோக்கினாள்.

கீர்த்தியின் திருமண நாளும் வந்தது. அதிக செலவில் திருமணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு கண்டி நகரின் பிரபல ஓட்டலில் பிரம்மாண்டமாக திருமணம் நடைபெற்றது. அரசியல் பிரமுகர்களும் வியாபாரிகளும் உற்றார் உறவினர்களும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தில் இருந்தனர். மணமகளும் மணமகனும் விடியற்காலை படம் பிடிப்பதற்காக பேராதனை பூ தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அவர்களுடன் பெண் தோழியும் மாப்பிள்ளை தோழனும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். சரத் மாப்பிள்ளை தோழனாகவும் குமாரி பெண் தோழியாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டு விடியற்காலை 4 மணி முதல் free shooting நடைபெற்றது.

அந்த சந்தர்ப்பத்தில் குமாரியின் விடயங்களை சரத்தும் சரத் பற்றிய விடயங்களை குமாரியும் அவர்கள் இருவரினதும் விருப்பு வெறுப்புகளை கல்வி எதிர்காலம் என பல விடயங்களை இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ள சந்தர்ப்பமும் நேரமும் கிடைத்தது.

திருமண மண்டபத்திலும் அதற்குப் பிறகான நாட்களிலும் இருவரின் கண்களும் அடிக்கடி சங்கமித்து காதல் மொழி பேசத் துவங்கியது. இருவரினதும் காதல் சில்மிஷங்கள் மௌன மொழிகள் ஸ்பரிசங்கள் திருமணத்தின் பின்னும் தொடர்ந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்தின் பின் கீர்த்தியின் மனைவி தனது சுயரூபத்தைக் காட்டத் துவங்கினாள். இதன் காரணத்தினால் கீர்த்திக்கும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் இடையில் சொத்து தொடர்பான சச்சரவுகள் ஆரம்பித்தன. வலப்பனை என்னும் இந்த குக்கிராமம் தனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றும் வீடு வசதி இல்லை என்றும் இந்த குளிர் காலநிலை காரணமாகத் தான் கருத்து விட்டதாகவும் கூறி கீர்த்தியையும் அழைத்துக்கொண்டு மாத்தரைக்கு செல்ல ஆயத்தமானாள்.

வீட்டில் பல பிரச்சனைகளையும் சச்சரவுகளையும் அமைதியின்மையும் ஏற்படுத்தினாள். சரத் மீது அபாண்ட பழி சுமத்த தயங்காத கீர்த்தியின் மனைவி தனது தங்கச் சங்கிலியையும் தங்க வளையல்களையும் காணவில்லை என்றும் வீட்டிற்குள்ளேயே யாரோ திருடி இருக்கலாம் என்றும் கூறினார். அது மாத்திரமல்லாமல் வீட்டிற்கு வேலை செய்ய வந்த மீனாட்சி என்னும் தமிழ் பெண்மணியை

மோசமாக நடத்துவதாகவும் அவளை தமிழ்ச்சி தமிழ்ச்சி என்று கேவலமாகப் பேசுவதும் அவளது சகல வேலைகளையும் விமர்சிப்பதுமாக சிங்களப் பேரினவாத அதிகாரப் போக்கை வெளிக்காட்டத் துவங்கினாள்.

நகைகளை சரத் அல்லது மீனாட்சி தான் திருடினார்கள் என்று அடித்துக் கூறினாள். இதன் காரணத்தால் மீனாட்சி வேலைக்கு வராமல் நின்று விட்டாள். சரத்தின் தாயார் வீட்டு வேலைகளை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. எவ்வளவு சுவையாக தேநீர் தயாரித்துக் கொடுத்தாலும் சுவையில்லை என்று கொட்டிவிடும் கீர்த்தியின் மனைவி ஒரு ஒரு நாள் தேனீரை கீர்த்தியின் தாயின் முகத்தில் ஊற்றிய சம்பவம் வீட்டில் பெரும் சண்டையாகிவிட்டது. சரத் இதன் காரணத்தால் வீட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டான்.

மீனாட்சியின் மீது அபாண்டமாக தங்க நகைகளைத் திருடியதாக போலீசில் புகார் செய்த கீர்த்தியின் மனைவியையும் கீர்த்தியையும் அவர்களின் குடும்பத்தினரால் தடுக்க முடியாமல் போனது.

மீனாட்சியைக் கைது செய்த போலீசார் மீனாட்சியின் மகனையும் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலேயே கைது செய்ததும் யாராலும் மறக்க முடியாத மன்னிக்க முடியாத ஒரு சம்பவம் ஆகியது. பல வருடங்களுக்குப் பின் காணாமல் போனதாகக் கூறிய அந்த நகைகள் கீர்த்தியின் மனைவியின் மாத்தரை வீட்டில் பதுக்கிவைத்து இருந்து கிடைத்த போது கீர்த்தியின் குடும்பத்தினரால் ஆச்சரியப்படாமலும் ஆத்திரப்படாமலும் இருக்க முடியவில்லை. ஆனால் அப்போது கீர்த்தியின் மனைவிக்குப் பயந்து அனைவரும் மௌனித்து இருந்தனர்.

நித்திரையுடனும் கனவுகளுடனும் பேருந்து வலப்பனை பஸ் தரிப்பிடத்தில் வந்தடைந்தது. சரத் தன் நிலை மீண்டான். பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கிய அவன் நேரடியாக மதுபான சாலைக்கு சென்று ஒரு போத்தல் சாராயம் வாங்கினான். ஒரு பாக்கெட் சிகரெட் வாங்கினான். வீட்டை நோக்கி நடந்தான். தள்ளாத வயதில் தன் வருகைக்காகக் காத்திருந்த தந்தை மகனைக் கண்டதும் கடையிலிருந்து வெளியே வந்தார். தந்தையின் கால் பணிந்த சரத் மற்ற நாட்களில் தான் வரும்போது தன்னை வரவேற்க முன்னால் வரும் தாயின் படத்தை பார்த்து கண்கலங்க வீட்டினுள் சென்றான். தந்தை அவனைப் பார்த்து சரத் உன்னோடு நான் சற்று கதைக்க வேண்டும் என்றார். இப்போ உடம்புக்கு கஷ்டமாக இருக்கின்றது பின்பு கதைப்போம் என்றான் சரத்.

தனது அறைக்குச் சென்ற சரத் பஸ்ஸில் வைத்து கண்ட குமாரியும் தனது அன்பு மகளும் எங்கே சென்று இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில்

கண் கலங்கினான். தான் கொண்டு வந்த மதுபோத்தலை உடைத்து குடித்தான். சிகரெட் ஒன்றை பற்ற வைத்துக்கொண்டு அப்படியே தூங்கிப் போனான்.

அவனது எண்ணத்தில் இறந்த காலத்தின் சில பதிவுகள் வந்து சென்றது.

அண்ணனும் அண்ணியும் வீட்டில் இருந்த காலத்தில் குமாரி அவ்வப்போது வீட்டிற்கு வந்து சென்றாள். சந்தர்ப்பம் இருவரும் காதல்வயப்பட்டு முத்தங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டது ஒரு சுகமான அனுபவமாக இருந்தது.

சரத் கொழும்பில் aat வகுப்பிற்காக சென்றிருந்த பொழுது குமாரியின் தாயார் சுகவீனம் அடைந்து மகரகம புற்றுநோய் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது அவருக்கு துணையாக குமாரி கொழும்பிலே தங்கியிருந்தாள்.

இருவரும் காலிமுகத்திடல் மெஜஸ்டிக் சிட்டி விகாரமாதேவி பூங்கா எனச் சுற்றித் திரிந்த ஒரு சுகமான நினைவுகளாக வந்து சென்றது.

குமாரியை மாத்தரை பஸ்ஸில் ஏற்றிவிட அழைத்து வந்து தனது அறைக்கு வந்தபோது வாலிப வயதில் கட்டுக்கடங்கா ஆசைகள் காரணத்தால் வரம்புகள் மீறப்பட்டன.

கீர்த்தியின் மனைவி உடனான சொத்துப் பிரச்னை காரணமாக இரண்டு குடும்பங்களும் பிரிந்த பின் குமாரியின் உறவும் வேண்டாம் என்று அவளை நிராகரித்தது சரத்தின் என்ன ஓட்டத்தில் கடந்து சென்றது.

குமாரி கர்ப்பம் ஆனது தன்னால்தான் என்பதை நன்கு அறிந்தும் அவளை திருமணம் முடிக்காமல் ராணுவத்திற்கு ஓடிச் சென்று இன்றோடு 4 வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. அந்த குழந்தை? அந்தக் கனவில் திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான்.

அப்போதுதான் குளிக்காமல் கை கால் கழுவாமல் ராணுவ உடையுடன் போதையில் தூங்கிப் போனது அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. குளித்து முடித்து உணவு உண்பதற்காக சாப்பாட்டு அறைக்குச் சென்றான். அம்மாவின் ஞாபகங்களும் அம்மாவின் சுவையான உணவும் சிந்தைக்குள் கவலையையும் அம்மாவின் வார்த்தைகள் காதில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. “புத்தா பெண் பாவம் பொல்லாதது குமாரியைத் தேடி சென்று திருமணம் முடிக்க வேண்டியதும் உன் பிள்ளையை காப்பாற்ற வேண்டியதும் உன் கடமை” என்று அடிக்கடி கூறுவது”

அம்மா உங்களின் மூத்த மகன் கீர்த்தியின் மனைவி ஒரு பேய். அவளின் தங்கையான குமாரியும் பேயாகத்தான் இருப்பாள். அவன் விழுந்த குழியில் என்னை தள்ள வேண்டாம். நான் திருமணம் முடிக்காமலே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்” என்று விதண்டாவாதம் பேசுவான்.

அம்மாவை நினைக்கும் பொழுது அவனுக்கு கவலையாக இருந்தது. அவன் வரும் வரையில் சாப்பிடாமல் இருந்த அப்பாவும் தன்னுடன் சாப்பிட அமர்ந்தார். சாப்பாட்டு மேசையைப் பார்த்ததும் சரத்திற்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை. அம்மா சமைப்பது போலவே கருப்பு நிற மீன் கரி, பருப்பு வல்லாரை பச்சடி, பப்படம், முருங்கைக்காய் சொதி, சிகப்பு அரிசிச் சோறு. சரத் அப்பாவைப் பார்த்தான். அப்பா கண்கள் கலங்கியவாறு கூறினார். அம்மா இறந்து ஒரு வருடமாக நானே சமைத்துச் சமைத்துச் சாப்பிடுவது, கடை சாப்பாடும் என்னை நோய்வாய்ப்பட வைத்துவிட்டது. நாக்கும் மரணித்து விட்டது என்றார். சரத் உன்னோடு பேச வேண்டும் என்று நான் கூறினேன் என்று சற்று இழுத்தார். சொல்லுங்கப்பா என்றான் சரத். தோனி..... தோனி..... என்று யாரையோ அழைத்தார். அழகிய சின்னஞ்சிறு பெண் அழகிய கண்களுடன் ஓடோடி வந்தாள். உரித்து வைத்தாற்போல சரத்தின் தாயின் முகம். அவளது முகமாக இருந்தது. அப்பா அவளைக் கட்டி இந்தப் பிள்ளை பற்றித் தான் பேச வேண்டும் என்றார். சரத்தின் கண்கள் தன்னை அறியாமலேயாரையோ தேடத் துவங்கியது. பின்பு அப்பா கூறினார். சரத் அம்மா இறக்கும் அந்த நிமிடத்தில் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டது சரத்தையும் குமாரியையும் சேர்த்து வையுங்கள் அந்தப் பிள்ளையை காப்பாற்றுங்கள். அப்போதுதான் என் ஆன்மா சாந்தி அடையும் என்று. அதனால்தான் மகன் அவர்களை வரச் சொன்னேன். இல்லாவிட்டால் சாராயமும் சிகரெட்டும் உன்னையும் என்னிடமிருந்து பிரித்து விடும் என்றார்.

கண்கள் கலங்கியவனாக உணவுத் தட்டை பார்த்துக்கொண்டிருந்த சரத் அப்பாவின் மடியில் மிரண்டு போயிருந்த சின்ன மகளை அழைத்து தனது மடியில் வைத்து உணவுத் தட்டில் இருந்து உணவை எடுத்து உண்டி விட்டான். கதவருகே பயந்து போய் நின்று கொண்டிருந்த குமாரி அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்து சரத் அருகில் வந்தாள். அப்பா தனது உணவுத் தட்டை எடுத்துக்கொண்டு வெற்றி வீரனாய் வெளியே சென்றார்.

முற்றும்

கதைக்குப் பின் - தனது பிள்ளையின் பெயர் விஜயகுமாரி வன்னியராச்சி சரத் லக்ஷிகா குமாரி என்றும் அவள் பிறக்கும் போது பிரசவம் பார்த்த வைத்தியரின் பெயர் முத்துசாமி சிவராஞ்சன் என்றும் வைத்தியரின் அம்மா மீனாட்சி அவர் இங்கு வேலை செய்தவர் என்றும் குமாரி அடிக்கடி சரத் எனும் ராணுவ வீரரின் தகப்பனாரிடம் கூறி வந்தாள். அவர்கள் மிக நல்லவர்கள் அவர்களுக்கு அந்த தண்டனையை கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்று வாக்குமூலம் கொடுத்தார் ராணுவ வீரனின் தந்தை.

லத்தீன் அமெரிக்காவில் நம்பிக்கையின் கீற்று

சர்வதேச மார்க்சிய மனிதநேய அமைப்பின் சார்பில், 2022 ஜூலை மாதம் நடந்தேறிய கருத்தரங்கில், “லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அண்மையில் வென்றெடுத்துள்ள கருக்கலைப்பு உரிமைகளும் சோசலிச ஜனநாயக அரசுகளும் உலகிற்கே பாடமாக இருக்கின்றன” என்ற கருத்து முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட அமெரிக்காவிலும் உலகெங்கிலும் நிலைமை இருள் சூழ்ந்து காணப்படுகையில், ஒன்றிணைந்து போராடினால் எதிர்காலம் ஒளிமிக்கதாக மாறும் என்ற நம்பிக்கையை லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அளிக்கின்றன.

பொலிவியாவில் 1992 இல் அப்போதைய வலதுசாரி அதிபர் ஹைமே பாஸ் சமோரா, வட அமெரிக்காவின் லத்தியம் (பேட்டரி செய்வதற்கான மூலப் பொருள்) கார்ப்பரேசன் ஆஃப் அமெரிக்காவுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்றை செய்து கொண்டார். அதன்படி கம்பெனி பொலிவியாவிலுள்ள மொத்த லத்தியம் தாதுவையும் எடுத்துக் கொண்டு அதில் கிடைக்கும் லாபத்தில் வெறும் 8% மட்டுமே பொலிவியாவுக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்த அநியாயமான ஒப்பந்தம் மக்களிடையே பெரும் கோபத்தை உண்டாக்கியது. பொடோசி மக்கள் கமிட்டி முன்னெடுத்த போராட்டம் நாடெங்கும் பரவியதால் வேறு வழியின்றி ஒப்பந்தம் முடிவுக்கு வந்தது.

2006 ஆம் ஆண்டு ஈவோ மொராலெஸ் என்ற அய்மாரா பழங்குடியைச் சேர்ந்தவர் குடியரசுத் தலைவர் பதவி ஏற்ற பின்னர், முந்தைய போராட்டங்களின் தொடர்ச்சியாக “வளங்காக்கும் தேசியம்” (Resource Nationalism) என்ற கருத்தாக்கம் உருவானது. லத்தியம் உள்ளிட்ட அனைத்து வளங்களையும் இனி அந்நிய பெருநிறுவனங்களின் பிட்யிலிருந்து காப்பது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது.

2007 ஆம் ஆண்டே லத்தியம் தொழில்

கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. பெரும் முதலீடு செய்து லத்தியம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு உள்நாட்டிலேயே பாட்டரிகளும் (கேத்தோடு (Cathode) உற்பத்தி உள்பட) தயாரிக்கப்பட்டன. லத்தியம் தோண்டி எடுப்பதற்கு சுற்றுச்சூழலை பாதிக்காத பாரம்பரியமான ஆவியாதல் (Evaporation) முறையே பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென பொலிவிய விஞ்ஞானிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டதால், லத்தியம் தொழிலுக்கு பெரும் செலவு பிடித்தது. அரசுக்குச் சொந்தமான குவாண்டம் மோட்டார்ஸ் கம்பெனி சொந்தமாக மின்சார கார்களை தயாரித்தது. லத்தியம் உற்பத்தியை கட்டுப்படுத்தவும் நிர்வகிக்கவும் 2017 ஆம் ஆண்டு தனியாக அரசு கம்பெனி ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற வளங்காக்கும் தேசியத்தின் செயல்பாடுகளால் கடுங்கோபம் கொண்டதால், 2019 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு அரங்கேறியது. தென்னாப்பிரிக்காவில் பிறந்து வட அமெரிக்காவில் வசிக்கும் டெஸ்லா முதலாளி ஈலான் மஸ்க் என்பவருக்கு இந்த ஆட்சிக் கவிழ்ப்பில் முழுப்பங்கு உண்டு.

ஆனால் விரைவில் பொலிவியாவில் மீண்டும் லூயிஸ் ஆர்ஸ் என்ற இடதுசாரி ஆட்சியில் அமர்ந்ததால், தற்போது அபாயமற்ற மாற்று சுரங்க நடவடிக்கைகள் பரிசோதனையில் இருக்கின்றன. “சாலார் தே உயுனி” என்ற உலகின் மிகப் பெரிய உப்புப் படிமம் ஏற்படுத்தும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களால் தொடர்ந்து அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தி வரும் மக்களின் குரல், லத்தியம் வெட்டி எடுப்பது குறித்த எச்சரிக்கையை மேலும் அதிகரிக்கின்றன. லத்தியம் தோண்டி எடுப்பதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரைமுறைகளும், பொதுவாகவே பொலிவிய மக்கள் தங்கள் பாச்சாமாமா (பூமி) மீது கொண்டுள்ள பேரன்பும் சற்றும் அக்கறையற்று செயல்படும் கெனேடிய, வட அமெரிக்க பெரு நிறுவனங்களைப் போல செயல்படுவது

கிடையாது.

தற்போது குடியரசுத் தலைவர் லூயிஸ் ஆர்சுக்கு சூழலுக்கு ஊறு செய்யாத வித்தியம் தொழில் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பதில் சிக்கல் உள்ளது. முதலீட்டுக்குத் தேவையான நிதி இல்லாததால், அந்நிய முதலீட்டை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொலிவியாவில் பொத்தோசி என்ற பகுதியில், ஸ்பானிய ஆட்சியின்போது வெள்ளியை கொள்ளையடித்துச் செல்ல நிலத்தை தோண்டித் தோண்டி ஸ்பானியர்கள் பள்ளமாக்கிவிட்டனர். அந்தப் பாதிப்பின் தாக்கத்தில் இப்போது அம்மக்கள் வித்தியம் தோண்டி எடுக்கும் முறை குறித்து மிக எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்கள்.

பொலிவியாவிற்கு தெற்கே சிலே நாட்டில், கொபியாப்போ மாகாணத்தின் 'தியர்ரா அமாரிய்யா' நகருக்கு அருகே ஐலின் மாதக் கடைசியில், நூறு அடிக்கு மேல் விட்டம் கொண்ட பள்ளம் ஒன்று திடீரென்று ஏற்பட்டது. சிலேவில் தாமிரமும் வித்தியமும் அதிகளவில் கிடைக்கும் கேந்தலேரியா சுரங்க வளாகத்தின் அருகில் உள்ள பகுதிதான் இது. இந்த சுரங்கங்களில் எண்பது சதவிகிதம் கெனேடிய லுண்டின் மைனிங் மெட்டல் கார்ப்பரேசனுக்கும், இருபது சதவிகிதம் ஐப்பானின் சுமிடோமோ மெட்டல் மைனிங் கார்ப்பரேசனுக்கும் சொந்தமானது. ஆல்காபர்ரோசா சுரங்கத்தருகே இந்தப் பள்ளம் ஏற்படுவதற்கு சுரங்கம் தோண்டும் முறைதான் காரணமா என்று ஆராய்வு சுரங்கத் துறை அமைச்சர், நிபுணர்கள், அதிகாரிகள் கொண்ட குழு ஒன்று ஆல்காபர்ரோசா சுரங்கத்திற்கு உடனே புறப்பட்டது. அப்போது "விவசாய நிலமொன்றில் இந்தப் பள்ளம் ஏற்பட்டதால் உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்படவில்லை. இதுவே ஒரு தெருவில், ஒரு பள்ளியில் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே இப்போது நமது மக்களைப் பாதுகாப்பதே நமது தலையாய நோக்கம்" என்றார் தியர்ரா அமாரிய்யா நகர மேயர் கிறிஸ்தோபால் சூஞ்லீகா.

அரசின் உண்மை அறியும் குழு, களத்திற்குச் சென்றது. உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் சுரங்கப் பணியை நிறுத்திவிட்டு, நிலத்தில் பள்ளம் விழுந்த காரணத்தைக் கண்டறியும் தடயவியல் ஆய்வில் ஈடுபட்டது. சுரங்கத் துறை அமைச்சர், ஆழமாக சுரங்கம் தோண்டி நிலத்தில் பள்ளம் ஏற்படக் காரணமானவர்களுக்கு அதிகப்பட்ச தண்டனை வழங்கும்படி ஆணையிட்டார்.

காந்தலேரியா சுரங்க வளாகத்தின் அத்தகாமா உப்புப்படிமப் பரப்பின் வேளாண் சூழலியல் மற்றும் சமூக சூழலியல் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தும் அரசுசாரா நிறுவனத்தின் மொராலைஸ் பால்காசார், உலகெங்கிலும் வித்தியம் தோண்டி எடுக்கப்படுவதால் நிலத்தடி நீர் வற்றிப் போவதைத் தனது ஆய்வேட்டில் நிறுவியுள்ளார். இவர்

ஆந்தெஸ் பிராந்திய உப்புப் படிமங்களின் பன்னாட்டு ஆய்வகத்தின் (Plurinational Observatory of Andean Salt Flats) ஆய்வாளர்கள் குழுவில் அங்கம் வகிப்பவர்.

2021 ஆம் ஆண்டு வலதுசாரியும் கிறிஸ்தவ ஜனநாயகவாதியுமான செபாஸ்தியன் பிஞ்ஞேரா சிலேவின் அதிபராக இருந்தார். சுற்றுச்சூழல் குறித்தோ தொழிலாளர் நலன் குறித்தோ அக்கறையின்றி சுரங்கத் தொழிலை மேற்கொண்ட ஆல்பெமார்லே என்ற வட அமெரிக்க கம்பெனியின் தொழிலாளர்கள் 2021 ஆம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்கினார்கள். ஆனால் உடனடியாக மாற்று வழிகள் கைவசம் இல்லாததால், அப்போது அந்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. அதனால் எந்த மாற்றமும் இன்றி பழைய முறையே தொடர்ந்தது. பழங்குடிகளான பெரும்பான்மைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதைவிட, அபாயகரமாக இருந்தாலும் குறைந்த கூலிக்கு வேலை கிடைத்தால் போதுமென்ற மனநிலையில் வேலையைத் தொடர்ந்தனர். ஆனால் இப்போது (மார்ச் 2022 முதல்) காப்ரியேல் போரிக் என்ற இடதுசாரி குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் இருப்பதால், அபாயகரமான சுரங்க நடைமுறைகள் உடனடியாக கைவிடப்பட்டன. மாற்று வழிகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன.

ஈக்வடோரிலும் 'சிக்கன நடவடிக்கைகள்' என்ற பெயரில் மானியங்களை நிறுத்தி பொருளாதார சமையை அதிகரிப்பதை எதிர்த்து மக்கள் நாடு தழுவிய போராட்டங்களில் பங்கேற்று வருகிறார்கள். கோவிட் நோய்க் காலம் மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்களை வறுமையின் பிடியில் தள்ளிவிட்டது. எரிபொருள் விலை திடீரென உயர்த்தப்பட்டது. அப்போது மக்கள் நாடெங்கிலும் போராட்டங்களில் இறங்கியபின், வேறு வழியின்றி அரசு மானியங்களை திரும்ப அளித்தது. அதேபோல், கடந்த ஐலின் மாதத்தில் பழங்குடி மக்கள் நாடுமுழுவதும் - அதிலும் குறிப்பாக தலைநகர் கித்தோ (Quito) இரண்டு வாரங்கள் ஸ்தம்பிக்கும்படி, மாபெரும் போராட்டங்களில் இறங்கினார்கள். நாட்டின் வலதுசாரி அதிபர் கியர்மோ லாலோ அம்மக்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் நாட்டின் பல மாகாணங்களில் அமலில் இருந்த நெருக்கடி நிலையை நீக்கினால் மட்டுமே பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியும் என மக்கள் கூறிவிட்டனர். பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்னர் எரிபொருள் விலைகளும் குறைக்கப்பட்டன.

வரலாற்றில் முதல் முறையாக கொலம்பியாவில் எம்-19 இயக்கத்தின் முன்னாள் போராளியான குஸ்தாவோ பெத்ரோ குடியரசுத்தலைவர் ஆகியுள்ளார். துணைத் தலைவராகியுள்ளார் கறுப்பினத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணியவாதியான

ஃபிரான்சியா மார்க்கேஸ் ! கொலம்பியாவோடு சேர்த்து தற்போது பத்து லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இடதுசாரிகள் அரசமைத்து உள்ளார்கள். குடியரசுத் தலைவர் பதவியேற்பு நிகழ்ச்சியே வரலாற்றில் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் பரபரப்பானதாக அமைந்தது.

விழாவில் பங்கேற்க வந்த பல்வேறு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் முறையாக அறிவிக்கப்பட்டு மேடையில் அமர்த்தப்பட்டனர். ஆனால் வட அமெரிக்கா முக்கியத்துவம் இல்லாத ஒரு குழுவை (யூஎஸ்எய்டு தலைவர் சமந்தா பவர் தலைமையில்) அனுப்பியதால் அறிவிக்கப்படவு மில்லை மேடையில் அமரவும் இல்லை. ஸ்பெயினிலிருந்து வந்திருந்த மன்னர் ஃபெலிப்பே-VI நிகழ்ச்சி மேடையில் அமர்ந்திருந்தார். கொலம்பிய காங்கிரஸ் தலைவர் ராய் பார்ரோஸ், குஸ்தாவோ பெத்ரோவுக்கு பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைத்தார். தோள் வழியே மார்பின் குறுக்கே அணியப்படும் குடியரசுத் தலைவருக்குரிய பட்டையை பெத்ரோவுக்கு மரியா ஹோசே பிசார்ரோ வழங்கினார். இவர் படுகொலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் எம்-19 இயக்கத் தோழரின் மகன். பதவியேற்பு விழா உரைகள் முடிந்தபின் ஒரு இன்ப அதிர்ச்சி தந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது.

விடுதலை வீரர் சைமன் பொலிவாரின் வீரவாளை மேடைக்குக் கொண்டு வரும்படி பெத்ரோ ஒலிபெருக்கியில் ஆணையிட்டார். இதற்கு எதிர்ப்புகள் வலுக்குமுன், “இது குடியரசுத் தலைவரின், பெரும்பான்மை மக்களின் ஆணை” என்றார். வருங்காலத்தில் கொலம்பியாவை மக்கள் நல அரசாக மாற்றியமைக்கும் முயற்சியில் தனக்கு கொலம்பிய ராணுவம் தலைவலியை உண்டாக்கும் என்று அறிந்த போதிலும் பெத்ரோ இவ்வாறு ஆணையிட்டார். நான்கு சிவப்பு நிற சீருடை அணிந்த வீரர்கள் கண்ணாடிப் பேழைக்குள் வைக்கப்பட்ட பொலிவாரின் வீரவாளை ஊர்வலமாக எடுத்து வந்து மேடையின் நடுவே வைத்தபோது கரைபுரண்டோடும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மொத்தக் கூட்டமும் எழுந்து ஆரவாரம் செய்தது. அப்போது தலையை தொங்கவிட்டபடி கடுகடுப்பாக அமர்ந்திருந்தார் ஸ்பெயின் மன்னர் ஃபெலிப்பே-VI. காரணம் 203 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொய்யாக்கா (கொலம்பியாவின் ஒரு பகுதி) விடுதலைப் போரில் ஸ்பெயினைத் தோற்கடித்த வாள் அது ! பெத்ரோ பதவியேற்பு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்ற பிட்ஸ்பர்க் பல்கலைக்கழக சட்டப் பள்ளியில் சர்வதேச மனித உரிமைகளைக் கற்பிக்கும் பேராசிரியரும், வட அமெரிக்க தொழிலாளர் மற்றும் மனித உரிமை வழக்கறிஞரும் எழுத்தாளரும் அரசியல் செயல்பாட்டாளரும் ஆன டேனியல் கோவாலிக், “எனது பல பத்தாண்டுகால பயண அனுபவத்தில், இப்படியொரு உணர்வுபூர்வமான நாடகியமான

அரசியல் வரலாற்று நிகழ்வினை நான் கண்டதில்லை. மிகவும் நெகிழ்ந்து போனேன்” என்று எழுதியுள்ளார்.

கியூபா, மெக்சிகோ, உருகுவாய், புவர்த்தோ ரீக்கோ, ஹெய்தீ, கவுதமாலா, அர்கெந்தீனா, கொலம்பியா, ஆகிய நாடுகளில் கருக்கலைப்பு சட்டபூர்வமாக்கப் பட்டுள்ளது. அடுத்து, புதிய அரசியல் சாசனம் அமலுக்கு வரும்போது சீலேவும் இந்த வரிசையில் இணைந்து கொள்ளும். ஆனால் உலகெங்கிலும் உள்ள நாடுகளை போர்களாலும், நாசவேலைகளாலும் சுரண்டல்களாலும் ஆட்டிப்படைக்கும் வட அமெரிக்காவில், கருக்கலைப்பு தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்று அண்மையில் அந்நாட்டு உச்சநீதி மன்றம் ஆணையிட்டுள்ளது ! உலகையே ஆட்டிப்படைக்கும் வட அமெரிக்கா தனது நாட்டுப் பெண்களின் பாலியல் உரிமையைப் பறித்து அரை நூற்றாண்டு காலம் பின்னோக்கிச் சென்றுவிட்டது.

மேற்சொன்ன லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் நிகழ்வுகளை கூர்ந்து பார்ப்போமானால், வெறும் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகம் எப்போதோ காலாவதியாகிவிட்டது என்பது அப்பட்டமாகத் தெரியும். மக்கள் பங்கேற்பு ஜனநாயகம் லத்தீன் அமெரிக்காவில் வேர்விட்டு கிளை பரப்பி வருகிறது. ஞாயமான கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி சமரசமின்றி மக்கள் தெருவில் இறங்கிப் போராடுவதும், அரசு மக்கள் திரள் போராட்டங்களை புறக்கணிக்க முடியாமல் இறங்கி வருவதும், மக்கள் நல அரசாக செயல்படுவதும் சாத்தியமே என்பதை உலகுக்கு நிரூபித்து வருகிறது.

அடிப்படை மனித உரிமைகளும், தொழிலாளர் உரிமைகளும், சிவில் சமூக உரிமைகளும், பொருளாதார உரிமைகளும், தனிமனித உரிமைகளும் அடுத்தடுத்து பறிக்கப்பட்டுவரும் இந்தச் சூழலில், நாம் எத்தகைய வினையாற்ற வேண்டும் என்று முடிவெடுக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம். எந்த உரிமையும் மனிதர்கள் போராடாமல் கிடைத்ததல்ல. அதுபோல் பறிக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் போராடாமல் மீட்க முடியாது. மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக அன்றி சுய லாபத்திற்காக ஜனநாயகமென்ற பேரில் தேர்தலில் வென்று ஆட்சியில் அமர்ந்து நாட்டை குட்டிச்சுவராக்கும் அரசியல்வாதிகளின் ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்ப்பின்றி ஏற்பதா அல்லது மீண்டும் ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடர்வதா என்ற கேள்வியை நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்டுக் கொள்ளும் நேரம் வந்துவிட்டது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்

பத்தி

வேணுமாதவன்

venumadhavan2022@gmail.com

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

திருக்குறள் எண் :114/அதிகாரம் :12/ நடுவு நிலைமை

விளக்கம் :

ஒருவர் மேன்மைக்கான தகுதி உடையவரா அல்லது தகுதி அற்றவரா என்பதை அவர் தன் வாழ்விற்குப் பின் விட்டுச்செல்லும் புகழ்ச்சொற்களை அல்லது பழிச்சொற்களைக் கொண்டு அறியலாம்.

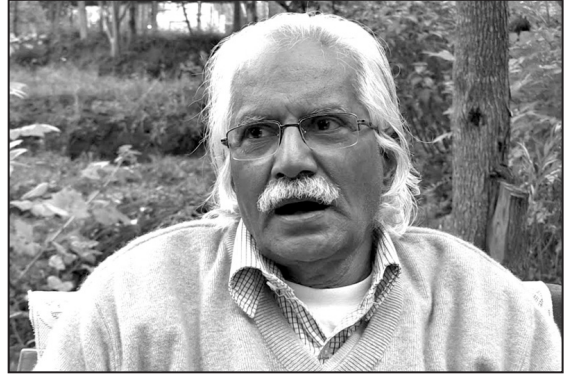
எஸ். வி. ஆரைச் சந்தித்தோம்!

தோழர் எஸ். வி. ஆர். தமது இணையருடன் சென்னை, விஜயா மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார் என்ற தகவல் அறிந்து நானும் 'காக்கை' பொறுப்பாசிரியர் சந்திரசேகரும் அவர்களைக் கண்டு 'நலம் விசாரிக்க' அங்குச் சென்றோம். எங்களுடன் ஊடகரான தோழர் தமிழன்பனும் இணைந்துகொண்டார்.

பரிசோதனைகளும் சிகிச்சையும் முடிந்தபின்னர் விஜயா ஹெல்த் சென்டருக்குள்ளேயே இருக்கும் விருந்தினர் குடியிருப்புக்கு இருவரும் வந்துவிடுகின்றனர். எஸ். வி. ஆரைப் பார்த்துப் பேச அரசியல்தலைவர்கள், வாசக நண்பர்கள், ஊடகர்கள், எழுத்தாளர்கள், பதிப்பாளர்கள் என நான் தோறும் பலரும் அணியணியாக வந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். வருகிறவர்களுடன் வரவேற்பறையில் அமர்ந்தவாறு எஸ். வி. ஆர். உடல்உபாதை மறந்து அன்றாடப் பிரச்சினைகள் முதல் அனைத்துலக அரசியல்வரை பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறார். பல்துறை வித்தகரல்லவா எஸ். வி. ஆர், அவரது உரையாடலில் இசை, ஓவியம், கவிதை, விளையாட்டு, கடந்தகால இயக்க வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு என உடைப்பெடுத்த வெள்ளம்போல் செய்திகள் கொட்டுகின்றன. செவி மடுக்க வாய்த்தோர் பேறுபெற்றோர்.

நரம்புப் பிரச்சினைகள், கண்பார்வைப் பாதிப்பு, தாளமுடியாத கைவலி ஆகியவற்றுடன் போராடியவாறு இடையறாது வாசிப்பதும், மடிக்கணினியில் தட்டச்சு செய்வதுமாக ஓய்வறியாது உழைத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார், தமிழ்நாட்டு அரசியல், கலை இலக்கிய, அறிவியல்கள் புலங்களில் முதன்மையான பேராளுமையான தோழர் எஸ். வி. ஆர்.

தோழரைக் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அறிவேன். அவசரநிலைக் காலத்தில் நான் 'விடியல்' இதழை வெளிக்கொணர முயன்ற

எஸ். வி. ஆர்.

வேளையில் 'மூன்றாவது அணி'யின் முதல் இதழான 'புதிய தலைமுறை' குறித்து அறிய வந்தபோது ஞானி, புலவர் ஆதி, மனோகரன் (எஸ். வி. ஆர்) குறித்துத் தோழர்கள் எடுத்துரைத்தனர். அந்தவகையில் எனக்கு அவர் இதழியல் முன்னோடி. அதன் பின்னர் 'கார்க்கி' இளவேனில், 'மனிதன்' கோவை ஈஸ்வரன் ஆகியோரின் கரம் பற்றி நான் 'விடியல்' கண்டடைந்தேன்.

எஸ். வி. ஆருடன் நான் கொண்ட தோழமை நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தொடர்வது. இடையில் பல ஆண்டுகள் பார்க்காமல், ஏன் தொலைபேசியில் பேசாமல் கூட இருந்திருக்கிறோம். ஆனால் எப்போது சந்தித்தாலும் அதற்கு முந்தின நாள்தான் பேசிப் பிரிந்தவர் போல் ஒரு காந்தப் புன்னகையுடன் கரம் பற்றிக் கொள்வார். அத்தனை நெகிழ்வும் பரிவும் பேரன்பும் பூண்டவர்களை மிக அரிதாகவே காண முடியும்.

எஸ். வி. ஆரைப் போல் மார்க்சியச் சித்தாந்தத்தில் ஆழங்கால் பட்ட மேதைகள் ஈரமிழந்து வறண்டுபோவதைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவரோ எப்போதும் அன்றலர்ந்த மலராகக் காட்சியளிப்பார். அதற்குக் காரணம் அவரது இசை நாட்டமும் கலை இலக்கிய ஈடுபாடுகளுமே. அவர் ஒரு விளையாட்டு ஆர்வலரும் கூட.

நாங்கள் சந்திக்கச் சென்ற பிற்பகல் நேரத்தில் மருத்துவப் பரிசோதனைகளும் சிகிச்சையும் முடிந்து தம் இணையருடன் அறைக்குத் திரும்பிவந்துகொண்டிருந்தார். 'நிகழ்' அய்க்கண் உடனிருந்தார். எங்களைப் பார்த்ததும் வழிப்பாதையிலேயே நின்றவண்ணம் உற்சாகம் ததும்ப பேசுகொண்டேயிருந்தார். அண்மையில் எஸ். வி. ஆர். வசித்துவரும் கோத்தகிரிக்குச் சென்று தோழர்கள் அவரது 82ஆவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். சென்னையில் அவர் சிகிச்சை பெற்றுவரும் வேளையில் அவரது 50ஆவது திருமணநாளும் இனிதே வந்துபோனது.

'ரஷ்யப் புரட்சி : இலக்கியச் சாட்சியம்', 'அந்நியமாதல்' தொடங்கி இன்றுவரை 80-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருக்கும் எஸ். வி. ஆர். தமிழின் அரசியல் இலக்கியத்திற்கும், இலக்கிய அரசியலுக்கும் காலம் உவந்தளித்த நற்கொடை.

தஸ்தாயெவ்ஸ்கி, டால்ஸ்டாய், துர்கனேவ், அன்னா அக்மதேவா, உம்பர்த்தோ ஈகோ, ஜோஸ் சரமாகோ, குந்தர் கிராஸ், மிலன் குந்தேரா, இதாலோ கால்வினோ, வோலோ சோயிங்கா, கார்லோஸ் புயந்தஸ், நெருதா, ஆக்டோவியா பாஸ், லோசா, கொர்த்தசார், ருல்போ, யஹூதா அமிக்காய், முகமது தார்வீஸ், எட்வரட் ஸைத், எலினா எனப் பல்வேறு முக்கிய இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்தும் அவர்களது படைப்புகள் குறித்தும் எஸ். வி. ஆர். வாயிலாகவே தமிழர்கள் அறிந்துகொண்டனர்.

இவ்விதம் எழுத்தாளர்களை மட்டுமன்றிச் சார்த்தர், அல்தாசர். கிராம்சி, ரோசா லக்ஷம்பர்க், பூர்தியே எனச் சிந்தனையாளர்கள் பலரையும் தமிழில் சிறப்பாக அறிமுகம் செய்தவர் எஸ். வி.ஆர் தான். எட்டு திக்கும் விரவிக்கிடக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவையும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்த்த அவரது அறிவுழைப்பு போற்றுவதலுக்குரியது; மாற்றீடு அற்றது.

தோழர் வ. சீதாவுடன் இணைந்து எஸ். வி. ஆர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மேற்கொண்ட பெரியார் மற்றும் அம்பேத்கர் குறித்த ஆய்வுகளும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை உள்ளிட்ட மொழியாக்கங்கள், ஈழத்தமிழர் பிரச்சனை சார்ந்த விரிவான கட்டுரைகள், மனித உரிமைப்பிரச்சனைகள் தொடர்பான கட்டுரைகள், திராவிட இயக்க ஆய்வுகள் அவருக்குக் காலம் கடந்தும் பெருமை சேர்ப்பன. ஓர் இதழியலாளராக அவர் செயல்பட்ட 'இனி' நம் நெஞ்சங்களில் தங்கிவிட்ட இலக்கிய இதழ்.

எஸ்.வி.ஆர் எங்களைப் பார்த்தபோது வழக்கம்போல் தமது வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சுவையாக விவரித்தார். அவற்றைக் காற்றில் கரைய விடாமல் அவர் விரிவாக எழுத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும். அவை அடுத்த

தலைமுறையினருக்குக் கைவிளக்காகவும் கைவாளாகவும் பயன்படும்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இடையறாமல் வாசித்தும் எழுதியும் வரும் எஸ். வி. ஆரின் கலை இலக்கிய ரசனை ஆழமானது; விமர்சனப் பார்வையோ மிகக்கூர்மையானது. சொல்லுக்கும் செயலுக்குமிடையே இடைவெளியில்லாதது எஸ். வி. ஆரின் வாழ்க்கை. சமூகநீதிக்கான போராட்டங்கள், ஈழத்தமிழர்களின் போராட்டம், மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு, மரணத் தண்டனை எதிர்ப்பு இயக்கம், மத அடிப்படைவாதங்களுக்கெனப் போராட்டம் என அனைத்திலும் தம்மைப்பிணைத்துக்கொண்ட போராளி எஸ்.வி. ஆர்.

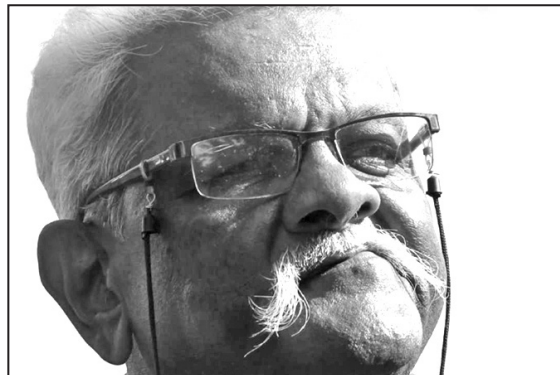
அரசியல்களத்தில் தீவிர இடதுசாரியாகச் செயல்பட்டுவரும் எஸ்.வி. ஆர் அடக்குமுறை, சிறை. சித்ரவதை என எண்ணிறந்த துன்புறுத்தல்களைச் சந்தித்தவர். ஆனால் நண்பர்களிடம் இவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது உணர்ச்சிமிகாமல் உரையாடக்கூடியவர். அன்று எங்களிடமும் அவ்விதமே மணிக்கணக்காகப் பேசினார்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவரது புலமை அபாரமானது. அவரை முதியவர் என்றே நினைக்க முடியவில்லை. அகவை என்பதைக் கடந்தாலும் இளைஞர் அவர். எஸ்.வி.ஆர் தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்; எழுதிக் குவிக்கிறார். புத்தகங்கள், சினிமா, இசை, விளையாட்டு, அரசியல்செயல்பாடு என உற்சாகமாக இயங்கி வருகிறார். அதுதான் அவரது இளமையின் இரகசியம்.

நெகிழ்மனம் கொண்ட அந்த மேதையிடமிருந்து விடைபெற்று வருகையில் "எஸ்.வி.ஆரின் தோழமை வாழ்நாளில் நாம் பெற்ற பேறு; அவரைக் கொண்டாட வேண்டியது நம் கடமை" என்று தோழர்கள் நாங்கள் எங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டோம்.

பொதியை எப்படி 'அயத்துப்போவேன்?'

சென்ற இதழில் நான் எழுதிய பத்திச் செய்திக்கு வே. மு. பொதியவெற்பன் ஆற்றியுள்ள

பொதியவெற்பன்

தமிழ்த்திரு விருதுகள் 2022

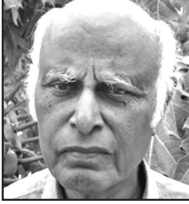
இந்து தமிழ் திசை
விருதுபெறும் ஆளுமைகளுக்கு
காக்கையின் வாழ்த்தும் பாராட்டும்

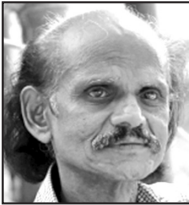
எஸ்.வி.ராஜதுரை
மார்க்சிய அறிஞர்

கிருஷ்ணம்மாள் ஜெகநாதன்
நிலவுரிமைப் போராளி

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்

சி.எம்.முத்து
எழுத்தாளர்

ஆர்.கீதா
தொழிலாளர் நலச்
செயற்பாட்டாளர்

எதிர்வினையை மிக முக்கியமான ஒன்றாக நான் கவனத்தில் கொள்கிறேன்.

”சுலபதி 50 : தொடரும் பயணம்’ கருத்தரங்கத் தொகைநூல் குறித்துத் தம் பத்தியில் தோழர் வேணு எழுதியுள்ளார்” எனத் தொடங்கும் எதிர்வினையில் ‘அதியமான் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் ‘ஐராவதி’, ‘இளவரசியம்’, ‘இசு எழுபது’ ஆகிய மலர்களைக் குறிப்பிட்டவர், அவற்றுக்கெல்லாம் இல்லாத சிறப்பு மேற்கண்ட கருத்தரங்கக் கட்டுரை நூலுக்கு உண்டு. அது 50 வயதுக்காரருக்கு வெளிவருவதுதான்’ என்று குறிப்பிட்டதைச் சுட்டிக்காட்டி, “சரி! அதியமானுக்குத்தேன் இந்த நூல்தான் 50 அகவைக்காரர்க்கென முதலில் வெளிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. ஏன் வேணு, அதற்கு முன்பே தமிழில் முதன்முதலாகப் பொன்விழா மலர் கண்ட தங்கள் ஆருயிர் நண்பன் பெயர் அயத்தே போச்சோ? சரி! இன்னொரு பவளவிழா மலர் பெயர் எப்படி அதியமானுக்கே அயத்துப்போச்சோ? சங்கதிக்கு வருவோம். இவைதாம் அவை: முன்னது, ‘பொதிகை’ - பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர் (2000) - (அதில் சுலபதி பங்களிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது); பின்னது, ‘நூலை ஆராதித்தல்’ : ஈழத்துப் பத்மநாபர் பவளவிழா மலர்.” என்று சுட்டும் பொதி, “இருவர்க்கும் புலப்படா ஏனைப்பிற மலர்களும், என் நினைவுக்கு எட்டியவரைக்கும்... சிற்பி பவளவிழா மலர்கள் முப்பாகங்களாக! ‘அகமும் புறமும்’, ‘சிற்பியின் நெஞ்சம்’, (+ இன்னொரு பாகம்); ‘ஆதி எண்பது’ - புலவர் இராசியண்ணன் முத்துவிழா நூல்.” என்று மேலதிகத் தகவல்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார். பொதிக்கு நன்றி.

தனது முன்னுரையில் “அவையெல்லாமே கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுத் தயாரிக்கப்பட்ட மலர்களாகும். இங்குக் கருத்தரங்கு நடைபெற்று அதன் கட்டுரைகள் நூலாகின்றன. அவை மலர்கள்; இது நூல் என்று விவரிக்கிறார் அதியமான்”

இந்த அடிப்படையில் ‘பொதிகை : பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர்’ அதன் பெயரே சுட்டுவது போல் ஒரு மலராக மொக்கவிழ்ந்தது எனக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

மற்றபடி, பொதியின் தொகைநூல் அனைத்தையும் நான் நினைவில் மட்டுமல்ல, நூற்படிகளாகப் பத்திரப்படுத்தியும் வைத்துள்ளேன். பறை - 1990, பொதிகை - 2000 (பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர்), பறை - 2015, பொதிகை - 70 என நீளும் பொதியின் புத்தகப் பயணத்தில் உடன்வரும் நான் எங்ஙனம் ‘என் ஆருயிர் நண்பன் பெயர் அயத்துப்போகவிடுவேன்?’

பத்தியாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர், ஊடகவியலாளர்

கற்றலுக்கு எல்லை ஏது? வயது ஏது? சாகும் வரைக்கும் கற்கலாம்

தமிழ்நாட்டில் நாடக உலகின் காத்திரமான இளம் தலைமுறையொன்றினை அறியும் வாய்ப்பும் இணைய வழியில் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் 13.09.2022 அன்று சாத்தியமாயிற்று

அந்த இளம் குழுவின் பெயர் ஆங்கிலத்தில் Theatre Live என்பதாகும், அரங்க உயிர்ப்புக் குழு என நாம் அதனை மொழிமாற்றம் செய்யலாம். தியேட்டர் லைப் எனப்படும் இவ் அரங்க உயிர்ப்புக்குழுவினர் அரங்குபற்றி காத்திரமான இணைய வழி வகுப்புகள் நடாத்தி வருகின்றனர்,

இந்தியாவின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் பிறமொழி பேசும் அரங்கக் கலைகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றோரையும் அழைத்து வகுப்புகள் எடுக்க வைக்கின்றனர்.

நெறியாள்கை, பிரதி ஆக்கம், நடிப்பு, மேடைஅமைப்பு, ஒளி - ஒலி - ஒப்பனை, உடை அமைப்பு, மேடை அசைவு என நல்லதோர் நவீன அரங்கை உருவாக்க உதவும் அரங்க நுட்பங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்கவும் அவர்களோடு உரையாடவும் வைக்கின்றனர். இது இன்றைய நிலையில் தமிழ் நாடக உலகுக்கு மிக மிக அவசியம் போல எனக்குப் படுகிறது,

இலங்கையில் நாடகமும் அரங்கும் பாடநெறியாகி இன்று பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் அது கற்பிக்கப்படுகின்றது. இக்கல்விச் செயற்பாடு பரவலாக நாடகக் கல்வியைப் பலரையும் அறிய வைத்துள்ளதாயினும் அன்றைய போல தலை சிறந்த நாடகங்கள் தோன்றுவது அருந்தலாகவே உள்ளன.

நாடகம் பற்றிய அறிவு மிகுந்து காணப்படுகிறது, ஆனால் மிகச்சிறந்த நாடகங்களைக் காணவில்லையே?

நாடகம் பற்றிய பேச்சும் எழுத்தும் நூல்களும் மிக மிக அதிகமாகிச் செல்ல நாடகச் செயற்பாடுகள் குன்றிவிட்டன.

எங்கோ ஒரு பிழை நேர்ந்துள்ளது. நாடகம் பாட நெறியாக்கப்பட்டதும் நாடகம் மறைந்து

போய்க் நாடகக் கல்வி மட்டுமே மிஞ்சி விட்டதா?

இப் பிழை கண்டு பிடிக்கப்படவேண்டும். திருத்தப்பட வேண்டும்.

இந்நிலையில் தமிழ் நாட்டின் அரங்க உயிர்ப்புக் குழுவின் இந்தசேவை எனக்கு இரண்டு மடங்காகத் தெரிகிறது.

ஒரு நாள், நடிப்புக் கலைஞரும் நண்பருமான நாசர் என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்திருந்தார்.

நீண்ட நேரம் காத்திரமான நாடகம் பற்றிய உரையாடலின் பின் இவ் உயிர்ப்புக் குழு பற்றியும் அவர்கள் செயற்பாடுகள் பற்றியும் விளக்கி அவர்கள் நடத்தவிருக்கும் அரங்க இசை பற்றிய வகுப்பில் கலந்துகொண்டு நாடகத்தில் இசைபற்றி உரை நிகழ்த்துமாறு கேட்டும் கொண்டார்.

நான் ஒரு நாடக இசை அமைப்பாளன் அல்ல. இசை பற்றி ஆழமானதும் துறைபோனதுமான அறிவு எனக்கு இல்லை என அவரிடம் கூறினேன்.

அனுபவங்களைப் பகிருங்கள் அது போதும் என அவர் கூறினார். ஒப்புக்கொண்டேன்

அந்த உரைதான் 13.09.2022 அன்று நடந்தேறியது.

உரையின் தலைப்பு : மரபு அரங்கினடியாக உருவாகும் நவீன அரங்கில் இசை - நான் எதிர்கொண்ட சவால்கள் என்பதாகும்

THE MUSIC FOR MODREN THEATR

Based on Traditional Theatre -The challenges which I have been facing

என் உரையை நான் பின் வருமாறு வகுத்துக்கொண்டேன்.

1. What is Theatre music and how its help for Theatre

அரங்க இசையாவது யாது?

2. Introducing me, Traditional koothu and my insolvent in koothu

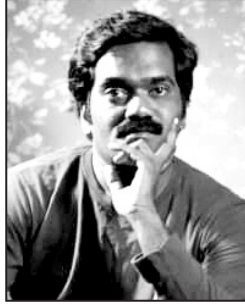
என்னையும் மரபுவழிக் கூத்து அரங்கையும் விளக்கல்

மோகனகௌதம்

நாசர்

திருநாவுக்கரசு

3, My musical attempts in theatre

அரங்க இசை உருவாக்கியதில் நான் மேற்கொண்ட முயற்சிகள்

4, what are the challenges which I have been facing

நான் இதில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

உரையைக் காணவந்திருந்தோர் தமிழ் அறிந்தோரும் தமிழ் அறியாதோரும் ஆவர். இதனால் என் உரையினை நான் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அமைத்துக்கொண்டேன். ஆங்கிலமே பெரும் பாலும் கதித்திருந்ததாக உணர்ந்தேன்.

இதில் காட்சிப்படுத்தலாக இராவணேசனிலிருந்து ஆறு சிறு வீடியோ கிளிப்புகளும், கேரளா ஒட்டந்துள்ளல் ஆடல் கிளிப்பும், நோர்வேயில் நாம் செய்த நாடகத்தின் ஒரு சிறுகிளிப்பும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

காட்சியாக காட்டி விளக்கியமையினால் விடயம் இலகுவாக விளங்கியதாகவும் கருத்துகள் தம் உடலிடம் கொண்டதாகவும் உரை முடிந்தபின்னரும் மறுநாள் எனக்குப் பலர் போன் பண்ணியும் கூறினர்.

நாடகத்தில் இசை இரு வகையானது. ஒன்று நாடகப் பன்புடைய இசை. மற்றது நாடகச்செயலோடு இணைந்த இசை.

நாடகப்பொருளை விளக்கவும், மன உணர்வை வெளிப்படுத்தவும், பண்பாட்டினை விளக்கவும், உரையாடல்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கவும், இயக்கங்களையும் அசைவுகளையும் அழுத்திக்காட்டவும், பல்வேறு ஒலிகளை எழுப்பவும், பாத்திரப் படைப்புக்கு அழுத்தம் கொடுக்கவும், சூழ்நிலை காலம் இடம் என்பனவற்றை விளக்கவும், இசை எவ்வாறு நாடகத்தில் உதவுகிறது என்பதைக் கூறி அதனை எவ்வாறு நான் எனது நாடகங்களில் பயன்படுத்தினேன் என்பதனை விளக்கினேன்.

இதற்காக இராவணேசன் நாடகத்தில் இருந்த ஆறு வீடியோ கிளிப்புகளும் நோர்வேயில் நானும் பிரளயனும் இணைந்து நடத்திய இமயத்தை நோக்கி நாடகத்திலிருந்து ஒரு வீடியோ கிளிப்பும் கேரள கலாமண்டல சீத்தானந்தனின் ஒட்டன்

துள்ளல் வீட்டியோ கிளிப்பும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனது உரையினை பவர் பொயின்றில் நடத்தினேன்.

இலங்கைத் தமிழ் நாடக மரபின் தனித்துவம் அதன் வளர்ச்சி என்பன இந்திய தமிழ் நாடகத்தினின்று வேறுபட்டிருப்பதனை உதாரணங்களுடன் விளக்கி இலங்கைத் தமிழ் நாடக ஆளுமைகள் பற்றியும் அவர்கள் பங்களிப்பும் கூறினேன்.

உரையாடலில் கலந்துகொண்ட நாசர் அவர்களும் ஒழுங்கமைப்பாளர்களும் இலங்கைத் தமிழ் நாடகம் பற்றி ஓர் உரையாடலை அதில் ஈடுபட்டவர்களைக் கொண்டு அமைக்க வேண்டும் எனக் கூறினர்.

தமிழகம் இழந்த பலதை இலங்கையில் தான் தேடவேண்டும் என்றார் பிரளயன். கலந்து கொண்ட ஓர் இளம்பெண் தான் இராவணேசனில் இறுதிகாட்சியான மண்டோதரி புலம்பல் கேட்டு அழுததாகக் கூறி அப்பாடலைப் பாடியும் காட்டியது எனக்கு பெரு வியப்பளித்தது

இசை எவரையும் ஈர்க்கும் தன்மையது

இசை எவரையும் அசைக்கும் தன்மையது

இசை எவரையும் நிறைக்கும் தன்மையது

பயனுள்ள உரையாடல் ஒன்றும் இறுதியில் நடந்தது. இதனை ஒழுங்கு செய்தவர் திருநாவுக்கரசு நடிகர் பயிற்றுனர் அவர் உரையாடல் என்னைக் கவர்ந்தது.

இந்த உரையரங்கத்தின் முதல்நாள், முன்னேற்பாடாக என்னைச் சூமில் வரச்செய்து வீடியோ கிளிப்புகளைப் போட்டு ஒழுங்கமைப்பாளர்களான திருநாவுக்கரசும் மோகனகௌதமனும் ஒத்திகை பார்த்தனர்.

மோகனகௌதமன் கோயம்புத்தூரைச்சேர்ந்த இளம் தொழிநுட்பப் பொறியியலாளர். 21 வயதினரான அவரிடம் இருந்து பல கம்பியூட்டர் தொழில் நுட்பங்களை 80 வயதினை அண்மிக்கும் நான் நேற்றுப் பெற்றுகொண்டேன் என்பதுதான் இதில் மிகப்பெரும் சுவராஸ்யமான விடயம்.

எத்தனை விடயங்களை இக்கம்பியூட்டர் தனக்குள் கொண்டுள்ளது என்ற பெரு வியப்பை அவரது கற்பித்தல் எனக்குத் தந்தது.

கற்றலுக்கு எல்லை ஏது? வயது ஏது?

சாகும்வரைக்கும் கற்கலாம்

‘சாந்துணையும் கல்லாதவாறு’ என்று சொன்ன மகான் திருவள்ளுவர்தான் ஞாபகம் வந்தார்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், இலங்கை

உலகமயமாதல் கொள்கை யாருக்கு வளர்ச்சி? யாருக்கு வீழ்ச்சி?

அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வாழ்வாதாரத்தின் கூறுகளின் அடிப்படையில் ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் கணக்கீடு செய்யப்படுகிறது. முதலறிக்கையில் ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சி மானுட முன்னேற்றத்தில்தான் முடியவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. பல முன்னேற்றக் குறியீடுகளைக் கணக்கில் கொண்டதான் உலக நாடுகளின் தர வரிசைப் பட்டியல் உருவாக்கப்படுகிறது. 2022இல் வெளி வந்துள்ள மானுட மேம்பாட்டுக் குறியீடுகளில் 191 உலக நாடுகளின் வரிசைப் பட்டியலில் இந்தியா 130 இடத்திலிருந்து 132 இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. மானுட மேம்பாட்டு அறிக்கைகளின் குறியீடுகள் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைக் காலக்கண்ணடியாக அமைந்து வழிகாட்டுகிறது.

1991 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பிரதமர் நரசிம்மராவ் ஆட்சியில் தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயம் (Liberalization, Privatization and Globalization (LPG)) என்ற கொள்கைத் திட்டம் இந்தியாவில் திணிக்கப்பட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில், இந்தியாவின் பொருளாதாரம் மிகவும் மோசமான நிலையிலிருந்த காரணத்தினாலும், அந்நியச் செலாவணி கணக்கில் பெருமளவு சரிவு இருந்ததாலும் உலகமயமாதல் திட்டத்தை உரிய முறையில் ஆய்வு செய்யாமல் பிரதமர் நரசிம்மராவ் ஏற்றுக்கொண்டார். இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் இத்தகைய கொள்கை மாற்றத்தைப் பற்றிச் சிறியளவில் கூட விவாதம் நடைபெறவில்லை. உலகமயமாதல் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 30 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. வளர்ந்த நாடுகளும் ஆதிக்க நாடுகளும் இத்திட்டத்தை 'டங்கல் திட்டம்' என அறிமுகம் செய்தன. 1994 முதல் உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் மேலாண்மையில் இத்திட்டம் கண்காணிக்கப்படுகிறது.

தாராளமயமாக்கல் திட்டத்தால் வளர்ச்சியில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், அதன் பயன்களையார் பெற்றார்கள் என்பது குறித்து தற்போது ஆய்வுத் தளங்களில் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. உலகமயமாதல் வழியாக வந்த பொருளாதார வளர்ச்சி, நிலைத்ததா? நீடித்ததா போன்ற வினாக்களும் எழுப்பப்படுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் வளர்ச்சி நிறுவனம் உலகளவில் மானுட மேம்பாட்டுக் குறியீட்டு அறிக்கைகளை 1990ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிட்டு வருகின்றது. 2022ஆம்

ஆண்டில் (Uncertain Times: Unsettled Lives) 'தடுமாறும் காலமும் நிலையற்ற வாழ்வும்' எனும் தலைப்பில் மானுட மேம்பாட்டு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வாழ்வாதாரத்தின் கூறுகளின் அடிப்படையில் ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் கணக்கீடு செய்யப்படுகிறது. முதலறிக்கையில் ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சி மானுட முன்னேற்றத்தில்தான் முடியவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. பல முன்னேற்றக் குறியீடுகளைக் கணக்கில் கொண்டதான் உலக நாடுகளின் தர வரிசைப் பட்டியல் உருவாக்கப்படுகிறது. 2022இல் வெளி வந்துள்ள மானுட மேம்பாட்டுக் குறியீடுகளில் 191 உலக நாடுகளின் வரிசைப் பட்டியலில் இந்தியா 130 இடத்திலிருந்து 132 இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. மானுட மேம்பாட்டு அறிக்கைகளின் குறியீடுகள் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைக் காலக்கண்ணடியாக அமைந்து வழிகாட்டுகிறது.

1991ஆம் ஆண்டில்தான் உலகமயம் தொடங்கியதா எனும் வினா எழுவது இயற்கை ஆகும். மானுட வரலாறு நமக்கு விடையளிக்கிறது. உலகின் முதல் மனிதன் தோன்றிய காலத்திலேயே ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு நகரும் நிலையை அடைந்தவுடனே 'இடம் பெயர்தல்' (Migration) எனும் செயல்பாடும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. நாகரிகப் படிநிலை வளர்ச்சியில் பொருள் உற்பத்திப் பெருகி, பொருட்கள் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுத் தேவைகளுக்காக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஒரு காலகட்டத்திற்குப் பிறகு உலக வணிகமும் உலகமயமும் ஒன்றோடொன்று

இணைந்தே பயணிக்கத் தொடங்கின.

முதன் முதலில் போர் வழியாக உலகத்தின் பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றியவர் மாவீரர் அலெக்சாண்டர். 2350 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பஞ்சாபின் பகுதிகளை அலெக்சாண்டர் போர் தொடுத்துக் கைப்பற்றியபோது சமணத் துறவியான டண்டமிலைச் சந்தித்தார் எனும் வரலாற்றுக் குறிப்புள்ளது. பேராசையும், போரும் இல்லாத வாழ்க்கைதான் சிறந்தது, உயர்ந்தது என டண்டமின் குறிப்பிட்டார். இக்கருத்து அலெக்சாண்டரைப் பெரிதும் வியக்கச் செய்தது. இதற்குப் பிறகுதான் சமணக் கருத்துகள் கிரேக்கத்திற்குச் சென்றன என்றும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் முதல் தூதர் ஒரு சமணத் துறவி என்பதையும் 'இந்தியர்கள்: ஒரு நாகரிகத்தின் ஒரு சுருக்கமான வரலாறு' (Indians: A Brief History of a Civilization) எனும் நூலின் ஆசிரியர் நமித் அரோரா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நிகழ்வை நோபல் பரிசுப் பெற்ற இந்தியப் பொருளாதார அறிஞர் அமர்தியா சென், 'நீதியின் கருத்து' (The Idea of Justice) எனும் நூலில், அலெக்சாண்டர் காலத்தில் என்ன நடந்திருக்கலாம் என்பதைவிடச் சமணத்துறவிகளின் உரையாடல்கள் வழியாகவும், தொடர்புகள் வழியாகவும் ஆழமான சிந்தனை மாற்றங்கள் இந்தியப் பண்பாட்டுத் தளங்களில் நிகழ்ந்துள்ளன எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல பகுதிகளில் பல நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டாலும், தென்பகுதியான தமிழ்நாடு உலகத்தோடு வணிகத்தையும், தொடர்பையும் பெற்றிருந்தது என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்றுபகர்கின்றன.

கொற்கை, பூம்புகார், தொண்டி, உவரி, மாமல்லபுரம், முசிறி ஆகிய பழம்பெரும் துறைமுகங்கள் தமிழர்களின் பொருளாதார வளத்தையும், வணிகச் செல்வாக்கையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இக்காட்சியை,

நீரின் வந்த நிமிர்ப்பிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத்து உணவும் காழகத்து ஆக்கமும்
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி

எனப் பட்டினப் பாலை வரிகள் அழகுறப் போற்றுகின்றன.

இன்றைய உலகமயமாதல் கொள்கையில்; பெரும் இலாபமும், நெறியற்ற வணிகச் சுரண்டலும் ஒன்றொடொன்று இணைந்து மக்களின் வாழ்க்கையைச் சீரழித்து வருகின்றன என்பதைப் பல புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. வணிகம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை,

கொள்வதூஉம் மிகை கொளது
கொடுப்பதூஉம் குறைபடாது
பல்பண்டம் பகிர்ந்துவீசும்

எனும் வணிக நெறிகள் பற்றிப் பட்டினப்பாலை வரிகள் சுட்டுகின்றன.

பொருட்களைத் தங்கள் நுகர்விற்காக உற்பத்தி செய்த மாந்தர், பிறர் பயன்பாட்டிற்காகப் பரிமாற்றம் செய்யத் தொடங்கிய போது சந்தைகள் தோன்றின. பொருட்களை எடை போடுவதற்குக் கருவிகளும் உருவாயின. நடுநிலைத் தவறாத நீதி முறையையும், பொருட்களை எடை போடும் தராசையும் ஒப்பிட்டுத் தமிழர்கள் வணிகத்திற்கு ஒரு தனி நெறியையே கண்டனர்.

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்
அமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி

- குறள் 118

எனும்வள்ளுவரின் வாக்குஇதற்கு அடையாளமாக ஒளிக்கிறது.

இவ்வாறாக, ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் கிடைக்கின்ற சான்றுகள் தமிழ்நாடு உலகின் பல நாடுகளோடு வணிகத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தது என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிற்காலச் சோழர்கள் ஆட்சியில், இராசேந்திர சோழ மன்னன்தான் இந்திய மன்னர்களில் முதன்முதலில் கப்பற்படை அமைத்துப் பல கிழக்காசிய நாடுகளை வெற்றி கொண்டார். கைப்பற்றிய நாடுகளில் புகழ்பெற்ற தென்னாட்டுக் கட்டிடக்கலையை எடுத்துச் சென்று, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினார். இன்றைய இந்திய இராணுவ பயிற்சிப் பள்ளிகளில் குறிப்பாக, கப்பற்படை தொடர்பான பாடங்களில் இராசேந்திர சோழன்தான் இந்திய மன்னர்களில் முதன்முதலாகக் கப்பற்படையை அமைத்தார் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. கப்பற்படையின் பல்வேறு கூறுகளும் இப்பாடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறாக, பல காலக்கட்டங்களில் மன்னராட்சி முறையிலும், பின்னர் தோன்றிய அரசமைப்பு முறைகளிலும் பல நாடுகளுக்கிடையே வணிகத் தொடர்புகள் தொடர்ந்தவண்ணமே இருந்தன. தீபக் நய்யார் என்ற ஆய்வாளர் எழுதிய உலகப் பொருளாதாரத்தில் வளர்ந்த நாடுகள்' (Catchup - Developing Countries in the World Economy by Deepak Nayyar, p.13) என்ற நூலில், மேற்கத்திய நாடுகள், சீனா, இந்தியா போன்ற ஆசிய நாடுகள் உலகின் மொத்த உற்பத்தியில் (Gross Domestic Products) வகித்த பங்கினை வெளியிட்டுள்ளார்.

11ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் பங்கு 27.8 விழுக்காடாகவும், சீனாவின் பங்கு 22.7 விழுக்காடாகவும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பங்கு 9 விழுக்காடாகவும் இருந்தது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் பங்கு 24.5 விழுக்காடாகவும், சீனாவின் பங்கு 22.3 விழுக்காடாகவும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பங்கு 21.8 விழுக்காடாகவும் இருந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் பங்கு 11.1 விழுக்காடாகச் சரிந்தது. ஆனால் சீனாவின் பங்கு

33 விழுக்காடாக உயர்ந்தது. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பங்கு 22.9 விழுக்காடாகவும் இருந்தது.

சீனாவும் இந்தியாவும் பல திறன்மிக்க கைவினைஞர்கள் வழியாகப் பல பொருட்களை உலகச் சந்தையில் வணிகம் செய்து தங்களுடைய பொருளாதாரத்தின் பங்களிப்பை உயர்த்தின. ஆனால் இந்த நிலைமை ஐரோப்பியக் கிழக்கிந்தியக் குழுமங்கள் இந்தியாவில் வணிகம் செய்ய நுழைந்த போது மாற்றம் கண்டது. குறிப்பாக, போர்த்துகீசிய, டச்சு, பிரித்தானிய, பிரெஞ்சு வணிகக் குழுமங்கள் இந்தியாவிலிருந்து வலிமையற்ற மன்னர்களை அடிமைப்படுத்தி, இந்தியாவின் பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றின. மெல்ல மெல்ல வணிக மேலாதிக்கத்தையும், அரசியல் மேலாதிக்கத்தையும் செலுத்தி இந்தியக் கைவினைஞர்களின் தொழிலைச் சீர்குலைத்தன.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொழில் முனைவோரின் திறனைப் பற்றி அறிஞர் காரல் மார்க்சு, “இந்தியத் துணைக்கண்ட பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் மூலதனப் பெருக்கத்திற்குரிய பெருந்தொழில் (Great Industrial Energy) பெற்றிருந்தனர். குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கணக்கியல், எண் கணிதம் ஆகியவற்றில் அறிவும், திறனும் பெற்று அறிவிலும் மிகச் சிறந்தவர்களாக இருந்தார்கள்”; என கேம்பல் (Campbell) குறிப்பிட்டதை மேற்கோள்காட்டி இந்தியாவின் தொழில் திறன் பற்றி விளக்கியிருந்தார். (That the great mass of the Indian people possesses a great industrial energy, is well fitted to accumulate capital, and remarkable for a mathematical clearness of head and talent for figures and exact sciences - Karl Marx and Fredrick Engels - On the National and Colonial Questions - Selected Writings- edited by Aijaz Ahmed, P.73).

மற்ற கிழக்கிந்திய ஐரோப்பியக் குழுமங்களை முறியடித்து பிரித்தானிய வணிகக் குழுமங்கள் இந்தியப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றின. 1857க்குப் பிறகு பிரித்தானிய அரசின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் இந்தியா கொண்டுவரப்பட்டது. பிரித்தானிய வணிகக்குழும ஆட்சியிலும், ஆங்கிலேய அரசின் நேரடி ஆட்சியிலும் தொழில், வணிக, வரிக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களையும், தொழில்களையும் சீரழிக்கும்வண்ணம் அமைந்தன.

தொழில் முனைவோர்களும், கைவினைஞர்களும் எல்லா வகையிலும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. நடத்திய கப்பல் போக்குவரத்துக் குழுமம் ஒடுக்கப்பட்டது, இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்தியாவின் வேளாண்மை, கனிம, காட்டு வளங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. காரல் மார்க்சு இந்தியாவைப் பற்றி அமெரிக்க ஏட்டில் எழுதிய கட்டுரைகளில் இந்தச் சுரண்டல் முறை பொருளாதாரத்தின் கூறுகளைத் துல்லியமாகச் சுட்டிக்காட்டினார்.

மேலும், “இந்தியாவை ஆளும் வர்க்கத்தினர் கைப்பற்ற எண்ணினர். பணக்கார வர்க்கத்தினர் கொள்ளையடிக்க விரும்பினர். ஆலை அதிபர்கள்

குறைந்த விலைக்கு விற்க விரும்புகின்றனர். இப்பொழுது நிலைமைகள் மாறிவிட்டன. இன்றியமையாத தேவைகளான உள்நாட்டுத் தொடர்புகளையும், நீர்ப்பாசன வழிகளையும் இந்தியாவிற்குக் கொடையாக வழங்குவதன் வாயிலாக இந்தியாவை உற்பத்தித் தரும் வளமிக்க நாடாக மாற்றியமைக்கலாம் என ஆலை அதிபர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். எனவே, அவர்கள் இந்தியாவிற்கு இரயில்வே இணைப்பை ஏற்படுத்த விரும்புகிறார்கள். அதை அவர்கள் செய்வார்கள். அதன் விளைவுகள் பாராட்டுக்குரியதாக இருக்க முடியாது” என்றார் அறிஞர் மார்க்சு. (The aristocracy wanted to conquer it, the moneyocracy to plunder it, and the millocracy to under sell it. But, now the tables are turned. The millocracy have discovered that the transformation of Indian into a reproductive country has become of vital importance to them, and that, to that end, it is necessary, above all, to gift her with means of irrigation and of internal communication. They intend now drawing a net of railways over India. And they will do it. The results must be inappreciable - Karl Marx and Fredrick Engels - On the National and Colonial Questions - Selected Writings- edited by Aijaz Ahmed, P.71).

இப்படித் தொலைநோக்குப் பார்வையோடு அறிஞர் மார்க்சு சுட்டிய உயரிய கருத்தைத்தான் 1886, 1893, 1906 ஆகிய ஆண்டுகளில் மும்முறை இந்தியத் தேசிய காங்கிரசுத் தலைவராக இருந்த தாதாபாய் நௌரோஜி, ‘வறுமையும் இந்தியாவில் கொடுங்கோல் ஆட்சியும்’ (Poverty and UnBritish Rule in India) என்ற தனது நூலில், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியமும், இங்கிலாந்து முதலாளிகளும் இந்தியாவின் வளத்தை எப்படியெல்லாம் சுரண்டினார்கள்” எனப் பல தரவுகளோடு விளக்கினார்.

தாதாபாய் நௌரோஜி இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்திற்குப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றவர். அவரை செல்குபரியின் கறுப்பு மனிதர் என வெள்ளை நிற வெறியர்கள் கேலி செய்தனர். 1906ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் நடந்த இந்திய காங்கிரசின் 27ஆம் மாநாட்டில் தாதாபாய் நௌரோஜி ஒரு கருத்தை முன்மொழிந்தார். இன்றைய சூழலுக்கும் இக்கருத்துப் பொருந்துவதாக உள்ளது.

நான் தடையற்றக் கொள்கையின்படி வணிகம் செய்பவன். கோப்டன் வணிகக் கழகத்தில் உறுப்பினராகவும், செயற்குழு உறுப்பினராகவும் 20 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறேன். இருப்பினும், இயல்பாக அமையாத சூழல்பயிர்க்கப் பொருளாதாரச் சூழலில் சுதேசிப் பொருளாதாரம் இந்தியாவிற்கு கட்டாயம் தேவைப்படுகிறது எனக் கூறுவேன். இந்தியப் பொருளாதார நிலை பெரும்பாலும், இயற்கை விதிகளுக்கு முரணாகவும், வறுமை நிலையிலிருக்கும் சூழலிலும், இந்தியக் குழந்தைகளின் நலவில், இங்கிலாந்து குழந்தைகளின் நலனுக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் இங்கிலாந்திற்கு ரூ.20 கோடிகள் ஊதியமாகவும், ஓய்வூதியமாகவும் எடுத்துச் சென்றுவிட்டு, இந்தியாவில் பொருளாதார

விதிகளைப் பின்பற்றுகிறோம் எனக் கூறுவது அவமானப்பட்டவர்களை மேலும் அவமானப்படுத்துவதாகும்” (I am a free trader, I am a member and in the Executive Committee of the Cobden club for 20 years and yet I say that Swadeshi is a forced necessity for India in its unnatural economic muddle. As long as the economic condition remains unnatural and impoverishing and the necessity of supplying every year some Rs.200,000,000 for the salary, pensions, etc. of the children of a foreign country at the expense and the impoverishment of the children of India, to talk of applying economic law to the condition of India is adding insult to injury. (Ref: From Naroji to Nehru - Six Essays in Indian Economic Thought, by V.B. Singh, 1975.p.30)).

விடுதலை வீரர் காந்தி “மரியாதைக்குரிய தாதாபாய்தான், இந்தியாவினுடைய உயிர்க்குருதியை பிரித்தானிய அரசு எப்படி உறிஞ்சுகிறது” என முதன்முதலாகக் கூறினார். மேலும் ‘தாதாபாய்தான் இந்திய தேசத்தின் மூலவர் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்’ எனவும் காந்தி குறிப்பிட்டார். (It was the respected Dadabhai who taught us that the English had sucked our life-blood. We must admit that he is the author of Nationalism - Hind Swaraj and Other Writings - edited by Anthony J.Parel, P.15).

நீண்ட விடுதலைப் போரட்ட களத்தில் நின்ற பல தலைவர்கள் காங்கிரசு மாநாடுகளில், பல தீர்மானங்களில் சுயச்சார்பு கொள்கை உடைய பொருளாதார விடுதலை வேண்டுமெனச் சுட்டியுள்ளார்கள்.

பிரித்தானிய அரசின் சுரண்டல் முறையால் பாதிக்கப்பட்ட வேளாண், தொழில், பணித்துறைகளில் புத்துணர்வை ஊட்டவும், இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவும், விடுதலைப் பெற்றவுடனே 1948ஆம் ஆண்டில் (Industrial Policy Resolution) முதல் தொழிற் கொள்கையை பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு அறிவித்தார். 1951ஆம் ஆண்டு இவ்விதக் கருத்துருவை (Concept) அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியாவிற்கு சோசலிசப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு (Socialistic Pattern of Society) தேவை என்றார். பொதுத்துறையின் தலைமையில் தனியார் துறை தனது ஒத்துழைப்பை நல்கிப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வித்திட வேண்டும் என்றார். இதைத்தான் ‘கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கை’ (Mixed Economy) எனப் பலர் குறிப்பிட்டனர். இன்றைய சீன அரசு இது போன்ற கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பின்பற்றிப் பொதுத்துறைக்கு முன்னுரிமை அளித்து, தனியார் துறைகளை அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து 7 முதல் 9 விழுக்காட்டு வளர்ச்சியை எட்டிப் பிடித்து வருகிறது.

அண்மையில் வந்த புள்ளிவிவரங்களின்படி உலக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அமெரிக்காவிற்கு அடுத்த நிலையில் வலிமையான பொருளாதாரமாக சீனா வளர்ந்து வருகிறது. இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் சீனாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி அமெரிக்கப் பொருளாதார வளர்ச்சியை வீழ்த்தி முதல் இடத்திற்கு வந்துவிடும் எனப் பல

வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு முதன்மையான காரணம் திட்டமிடல் கொள்கையை சீனா இன்றும் கைவிடாமல் தனது பொருளாதார நலனை எவ்வகையிலும் விட்டுக்கொடுக்காமல் தனக்கென்று ஒரு பொருளாதார வழித்தடத்தை உறுதியாகப் பின்பற்றி வருகிறது. இது ஒரு புதுவகை சோசலிசமா அல்லது பொருளாதார ஆதிக்கத்தை மேல் நிறுத்துகிற முதலாளித்துவமும் சோசலிசமும் கலந்த புதிய பொருளாதார கொள்கையா அல்லது வடிவமா என்பதற்கான விடையை எளிதில் கண்டுவிட முடியாது.

உலகமயமாதல் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு உலக வங்கியும் (World Bank), பன்னாட்டு நிதியமும் (IMF) உருவாயின. இன்று வரை இந்த அமைப்புகள் ஜனநாயக நெறிகளைப் பின்பற்றாமல் முதலாளித்துவ ஆதிக்க நாடுகளின் பிடியில்தான் இயங்கி வருகின்றன. இதே போன்றதான் 1994இல் உருவாக்கப்பட்ட உலக வர்த்தக நிறுவனமும் (WTO) இயங்கி வருகிறது.

1990க்குப் பிறகு வளர்ந்த நாடுகள் எனத் தங்களை அழைத்துக் கொண்ட அமெரிக்கா, ஜப்பான், இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் பெற்ற கடன்கள் அந்தந்த நாடுகளின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியைவிட அதிகரித்துள்ளன. 1990ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வளைகுடா போர், ஈராக் போர், ஆப்கானிஸ்தான் போர், ஈழப்போர் நடந்தன. தற்போது, ரஷ்ய உக்ரைன் போர் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தப் போர்களால் உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பெருமளவிற்குச் சரிந்தது, சரிந்து வருகிறது. அனைத்து நாடுகளிலும் பணவீக்கம், நிதிச்சிக்கல்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை, ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகி வருகின்றன. போர்களால் பல இலட்சம் அகதிகள் உருவாகி சொல்லொண்ணாத துயரங்களில் வாழ்கின்றனர்.

2019 கொரோனா பெருந்தொற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே பல நிலைகளில் பல தளங்களில் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி சரிவினை நோக்கிச் சென்றது. 2014இல் ஆட்சிக்கு வந்த மோடி தலைமையிலான பாஜக அரசு அனைத்துத் துறைகளிலும் பன்னாட்டு உள்நாட்டு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களை ஊக்குவிப்பதில்தான் தனது பொருளாதாரக் கொள்கையை வடிவமைத்துச் செயல்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பல சான்றுகள் இருந்தாலும், அண்மையில் நடந்த அலைக்கற்றை ஏலத்தை ஒரு சான்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி பெருமளவில் உலகளவிலான தொடர்புகளைப் பெருக்கி இருந்தாலும், தகவல் தொழில் நுட்பத் துறையிலும் இந்தியாவில் செயல்படும் உள்நாட்டு, பன்னாட்டுப் பெருநிறுவனங்கள் தாங்கள் நடட்டத்தில் இயங்குவதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. 2004ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இதே நிறுவனங்கள் பல இலட்சம் கோடிகளை இலாபமாகப் பெற்றன. ஆனால் தற்போது நடட்டத்தில் இயங்குகிறோம் எனக் கூறி, பன்னாட்டு நிறுவனமான வோடாபோன் உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகி, ஒன்றிய அரசு விதித்த

வரித்தொகையைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் எனக் கூறிய போது அதை ஏற்றுக்கொண்டு உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு பலரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. நீதி, நிர்வாகம், சட்டமன்றம் எல்லாம் முதலாளித்துவத்தின் பிடியில் சிக்கியுள்ளதோ என்ற அச்சமும் எழுந்தது.

வோடாபோன், ஏர்டெல், அம்பானியின் ஜியோ ஆகிய மூன்று நிறுவனங்களே 2022ஆம் ஆண்டு 5ஆம் தலைமுறை அலைக்கற்றை ஏலத்தில் பங்கெடுத்து 70 விழுக்காட்டு அலைக்கற்றை உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளன. ஏற்கெனவே 2ஆம் தலைமுறை, 3ஆம் தலைமுறை, 4ஆம் தலைமுறை அலைக்கற்றை ஏலத்தில் ஒன்றிய அரசு பெற்ற வருமானம் பல இலட்சம் கோடிகளாகும். ஆனால் 5ஆம் தலைமுறை அலைக்கற்றை ஏலத்தில் ஒன்றிய அரசிற்குக் குறைந்தது 4 இலட்சம் கோடி ரூபாய் அளவு கட்டணம் வழியாக வருவாய் வரும் என எதிர்பார்த்த நேரத்தில் ரூ.1.5 இலட்சம் கோடியைத்தான் இந்த அலைக்கற்றை ஏலம் வழியாக ஒன்றிய அரசுப் பெறப் போகிறது.

இந்த நிறுவனங்கள் அலைக்கற்றையை ஏலம் எடுத்த பிறகு அரசிற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத் தொகையைத் தவணை முறையில்தான் செலுத்த முடியும் எனச் சலுகைகளையும் பெற்றுள்ளன. நுகர்வோரிடம் உயர் கட்டணத்தைப் பெற்று கொள்ள இலாபம் அடிக்கும் இந்நிறுவனங்களுக்குத் தவணை முறையில் ஏலத்தொகையைச் செலுத்துவதற்கு ஒன்றிய அரசு ஒப்புக் கொண்டது பெரும் மோசடியாகும்.

கட்டணத்தைச் செலுத்திய பிறகுதான் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இணைப்பு அளிக்கப்படுகிறது. கைப்பேசி விற்பனை உட்பட இணையக் கட்டணம் வரை அனைத்துத் தளங்களிலும் தனியார் நிறுவனங்கள் கொள்ளை இலாபம் அடைகின்றன. பொதுத் துறையில் நிலம், தொழில்நுட்பம் உட்படப் பல கட்டமைப்பு வசதிகள் கொண்ட பொதுத் துறை நிறுவனமான அரசுத் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனம் (BSNL) கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக முழுமையாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பொதுத் துறை நிறுவனம் நட்டத்தில் இயங்குவதற்கு ஒன்றிய பாஜக அரசு கடைப்பிடித்த அலைக்கற்றைத் தொழில் கொள்கையே காரணமாகும். இதுபோன்று காப்பீடு முதல் தொடர்வண்டித் துறை வரை அனைத்துத் துறைகளிலும் அம்பானி, அதானிகளின் ஆதிக்கம் மேலோங்குகிறது.

சீனா உட்பட உலகின் பல நாடுகளில் அலைக்கற்றை வழியாக அரசுக்கு வரும் வருமானம் உயர்ந்து வருகின்ற நேரத்தில், இந்தியாவில் மட்டும் அலைக்கற்றை ஏல வருமானம் குறைந்து வருவது ஏன் எனும் கேள்வியை முதலாளித்துவ ஊடகங்கள் எழுப்ப மறுக்கின்றன. ஏனென்றால் இந்தியாவின் அச்சு, ஒளி, இணைய வழி ஊடகங்கள் அனைத்தும் தனியார் துறை ஆதிக்கத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன. பல ஏடுகளில் வருகின்ற கட்டுரைகளும், தொலைக்காட்சியில் செய்யப்படுகிற விவாதங்களும் இந்தியப் பொருளாதாரத்திற்கு முற்றரிமை

முதலாளித்துவம் ஏற்படுத்தும் தீய விளைவுகளைப் பற்றி விவாதிப்பதே இல்லை. இதைத் திசை திருப்புவதற்காக மத அரசியலும், அதை ஓட்டிய கருத்துகளும் தான் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் பெரும்பான்மை மக்கள் சார்ந்திருக்கும் வேளாண் தொழிலையும் சந்தைப்படுத்துவதற்கு ஒன்றிய அரசு முயன்றது. வேளாண் குடியினர் நடத்திய பெரும் போராட்டத்தினால் இது தற்காலிகமாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசு அளித்த உறுதியின்படி வேளாண் பொருட்களுக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை உறுதி செய்து அதற்குரிய தொகையை இன்று வரை அளிக்காத ஒன்றிய அரசு, அலைக்கற்றை ஏலத்தில் அனைத்து சலுகைகளையும் தனியார் துறைக்கு வழங்குவது பெரும் அநீதியாகும்.

உலகமயம் எனும் பெயரில் இந்தியாவின் வளங்கள் உள்நாட்டு, பன்னாட்டுப் பெருமுதலாளிகளால் குறையாடப்படுகின்றன. பெரும்பான்மையான மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக ஆடம்பர பொருட்களின் உற்பத்தியைத்தான் ஒன்றிய அரசு ஊக்குவிக்கிறது. இந்தியாவினுடைய மொத்த மக்கள் தொகையில் 10 விழுக்காட்டுக்குக் குறைவான மக்கள்தான் அனைத்து நுகர் பொருட்களையும் வாங்கும் சக்தியைப் பெற்றுள்ளனர்.

ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்க ஆப்பிள்கள், திராட்சைகள் என எல்லா உயர் வகைப் பழங்களும் அதிக விலையில் இந்தியச் சந்தையில் குவிந்து வருகின்றன. 2022ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி, பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் விற்கும் அழகு சாதன பொருட்களின் ஓட்டு மொத்த தொகை பல இலட்சம் கோடியாகும். புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளால், புதுப்புது தொழில்நுட்பங்களால் ஏற்படும் இறுதிக் கழிவுகளின் குப்பைத்தொட்டியாக இந்தியா மாறி வருகிறது.

இதன் காரணமாகச் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டு அதனால் பாதிக்கப்படுவதும் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்களே என ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் துணை அமைப்புகளின் பல ஆய்வுறிக்கைகள் சுட்டுகின்றன. பெரும்பான்மையான ஏழை எளிய மக்கள் உணவுப் பங்கீட்டு முறையில் வழங்கப்படும் அரிசி, கோதுமை போன்ற உணவுப் பொருட்களை மட்டுமே நம்பி வாழும் நிலையில் உள்ளனர்.

1999ஆம் ஆண்டின் மனித மேம்பாட்டு அறிக்கை உலகமயமாதல் கொள்கையினுடைய எதிர்விளைவுகளை உலகிற்குப் பறை சாற்றியது. “குற்றவாளிகள்தான் உலகமயமாதலின் பயன்களைப் பெருமளவில் அனுபவித்து வருகின்றனர். கட்டுப்படுத்தப்படாத மூலதன சந்தை, தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றங்கள், குறைந்த செலவில் போக்குவரத்து வசதிகள் கிடைப்பதால், தடையற்ற முறையில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் போதைப்பொருள் சந்தை வணிகம் பெருகி வருகிறது. ஆக்கப்பூர்வமான வளர்ச்சிக்குத் தேவையான புத்தகங்களுக்கும், வேளாண்

வளர்ச்சிக்குத் தேவையான விதைகளுக்கும் மாற்றாக, கருப்புப் பணமும், ஆயுதங்களும் தான் எளிதாகப் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. சட்ட விரோதமான போதைப் பொருள் வணிகம், பெண்கள் பாலியல் தொழிலுக்கு உட்படுத்தப்படுவது, ஆயுதம் கடத்துதல், கருப்புப் பணத்தைப் பன்னாட்டு அளவில் மாற்றுதல் போன்ற செயல்களால் உலக நாடுகளை அச்சுறுத்தும் வகையில் குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் பெருகி வருகின்றன. பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்காக ஆண்டுதோறும் 5 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பெண்களும், இளம்பெண்களும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டுமே கடத்தப்படுகின்றனர். ரூ.31,500 கோடி அளவில் நடைபெறும் இவ்வகை சட்டவிரோத செயல்களால் மனித உரிமை மிகக் கொடுமையான முறையில் பறிக்கப்பட்டுப் பெண்கள் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். போதைப் பொருள்களையும், ஆயுதங்களையும், பெண்களையும் கடத்துவதற்கும், குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்கும் இணையதள தொழில்நுட்பங்கள் இவர்களுக்கு நல்வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகின்றன. 1995இல் உலக வணிகத்தில் மட்டும் மேற்கூறிய சட்டவிரோத வணிகத்தின் பங்கு இரும்பு, எஃகு, மோட்டார் வாகனத் தொழில்களைவிட 8 விழுக்காடு அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. உலக ஒட்டுமொத்த வருமானத்தில் 2.5 விழுக்காட்டுக்குச் சமமான அளவிற்குப் பன்னாட்டு அளவில் கருப்புப் பண நடமாட்டம் இருப்பதாகப் பன்னாட்டு நிதியம் கணக்கிட்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வித குற்ற இயல் நடவடிக்கைகள் கணினி விசைப்பலகையின் பொறியைத் தொட்டு இயக்குவதன் வழியாக ஒரு சில நொடிகளிலேயே நடந்தேறி வருகின்றன. இதன் அடிப்படையை ஆய்ந்து பார்த்தால், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குப் போட்டியாக இவ்வகை குற்ற நடவடிக்கைகள் வழியாக வரும் வருமானம் ஆண்டிற்கு ரூ.67 இலட்சம் கோடியைக் கடந்து குற்றவாளிகளின் ஆதிக்கம் ஒரு சக்தி வாய்ந்த மையமாக வளர்ந்து வருகிறது. பன்னாட்டு அளவில் குற்றங்களை நடத்தி வரும் இத்தகைய கும்பல்கள், அரசியலை, வணிகத்தை, காவல் துறையை, இணையதளத்தைத் திறன்மிக்க வகையில் குற்ற அமைப்புகளாக மாற்றி, தங்களின் குற்ற நடவடிக்கைகளின் எல்லையை மிக ஆழமான முறையில் விரிவுபடுத்தி வருகின்றன (*Criminals are reaping the benefits of globalization. Deregulated capital markets, advances in information and communication technology, cheaper transport make flows easier, faster and less restricted not just for medical knowledge but for heroin - not just for books and seeds but for dirty money and weapons. Illicit trade - in drugs, women, weapons and laundered money - is contributing to the violence and crime that threaten neighbourhoods around the world.... the traffic in women and girls for sexual exploitation - five lakhs in a year to western Europe alone - is one of the most heinous violations of human rights, estimated to be a 7 billion dollars business.... The internet is an easy vehicle for trafficking in drugs, arms and women through nearly untraceable networks. In 1995, the illegal drug trade was estimated at 8 percent of*

world trade, more than the trade in motor vehicles or in iron and steel. Money laundering - which the International Monetary Fund estimates at equivalent to 2.5 percent of global GDP- hides the traces of crime in split seconds, with the click of a mouse. At the root of all this is the growing influence of organized crime estimated to gross 1.5 trillion dollars in a year, rivaling multi national corporations as an economic power. Global crime groups have the power to criminalize politics, business and the police, developing efficient networks, extending their reach deep and wide- Human Development Report, 1999).

2022இல் வெளிவந்த ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் குற்றம், போதைப் பொருட்கள் ஆய்வு நிறுவனத்தின்; (United Nations Office on Drug and Crimes) புள்ளிவிவரப்படி, உலக மக்கள் தொகையில் 27 கோடி நபர்கள் போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமைகளாக உள்ளனர். 2030ஆம் ஆண்டு இது மேலும் 22 விழுக்காடு உயரும் எனவும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. போதைப் பொருட்கள் விற்பனை அளவு ஏறக்குறைய 4 இலட்சம் கோடி ரூபாயைக் கடந்துள்ளது.

இந்தப் போதைப் பொருட்களின் தாக்கம் இந்தியாவிலும் பெருகி வருகிறது. தில்லி, பஞ்சாப், குஜராத், தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களிலும் போதைப் பொருட்களின் வணிகமும், கடத்தல்களும் பெருகி வருகின்றன. உலகமயம் வெற்றி என்பதை மனச்சான்று உடையவர்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.

உண்ணும் உணவில் ஏற்றத்தாழ்வு, உடுக்கும் உடையில் ஏற்றத்தாழ்வு, வசிக்கும் உறைவிடங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு, வருமானத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு, கல்வியில் ஏற்றத்தாழ்வு, பொதுச்சுகாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு, வேலை வாய்ப்புகளில் வரும் வருமானத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வு, ஆண் பெண் சமத்துவத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு என ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்த ஒரு சமூகமாகவே இந்தியா மாறிவருகிறது என்பதை உணராமல் இந்திய ஆட்சியியல் நகர்ந்து வருகிறது.

இந்திய விடுதலையின் 75ஆம் ஆண்டு கொண்டாடப்பட்டு வரும் நேரத்தில் இந்தியா விடுதலை காலம் அளித்த சுயசார்பு, சமதர்ம, சமத்துவ கொள்கைகள் இன்று எங்கே உள்ளன?.

பலன்கள் சிலருக்கு,

துயரங்கள் பெரும்பான்மையோருக்கு

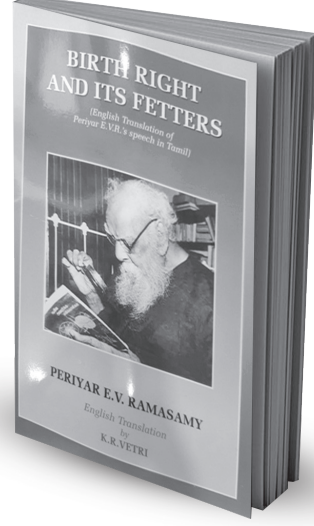
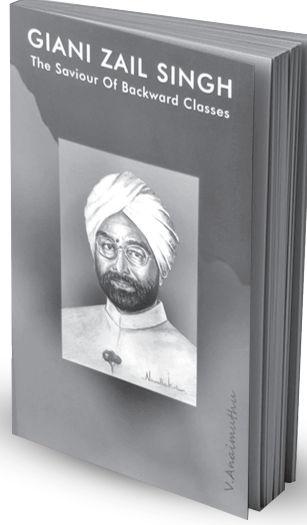
வளர்ச்சி சிலருக்கு,

வீழ்ச்சி பல கோடி மக்களுக்கு.

ஏகாதிபத்திய பழைய காலனி முறையின் மறுவடிவம்தான் உலகமயம் என்பதை இந்தியாவின் உற்பத்தி, பகிர்வு, பொருளாதார தேக்கநிலை, மாணுட மேம்பாட்டுக் குறியீடுகள் ஆகியவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. உலகமயம் ஒரு மாயத் தோற்றம் என்பதை இந்திய அரசியல் தலைமை எப்போது உணரும்.

கட்டுரையாளர்: பொருளாதாரத் துறையின் மேலாள் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

இப்போது விற்பனையில்...

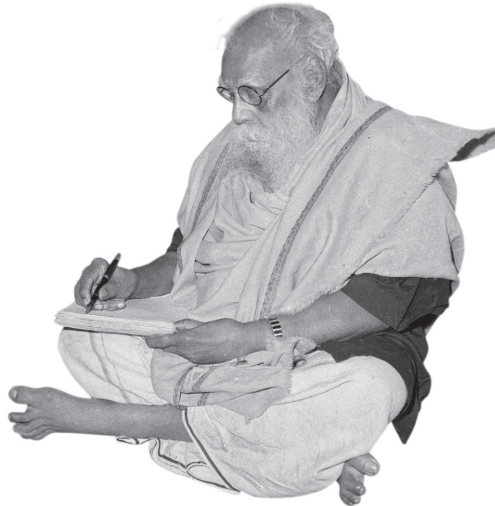
நூல்கள் கிடைக்குமிடம்

அன்றில் பதிப்பகம்

14(192), பெல்ஸ் சாலை, எஸ்.ஆர்.கட்டல் வளாகம்,

சேப்பாக்கம், சென்னை - 600 005.

தொலைபேசி - 044/28411525, கைபேசி - 99529 28293

எது கிராமிய மேம்பாடு?

ஒரு பணி நிமித்தமாக ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றேன். அப்போது ஒரு மாடு இரண்டு ஆடுகளுடன் ஒருவர் சென்று கொண்டிருந்தார். அந்த மாட்டையும் இரண்டு ஆடுகளையும் புல் வளர்ந்திருக்கும் இடத்தில் கயறுடன் கட்டப்பட்ட முளையை ஆழமாக ஒரு சிறிய கருங்கல்லை எடுத்து அடித்து இறக்கினார். அந்த இடத்தில் மாடும் ஆடுகளும் மேய ஆரம்பித்தன. உடனே தன் முண்டாசில் வைத்திருந்த சிறிய புல் அறுக்கும் கத்தியை எடுத்து புல் அறுக்க ஆரம்பித்தார். அந்த இடத்தில் நான் செல்ல வேண்டிய இடம் தெரிந்து கொள்ள அவரை அணுகினேன். வழிகாட்டிவிட்டு, புல் அறுப்பைத் தொடர்ந்தார். அவர் பணி செய்யும் நேர்த்தியைப் பார்த்ததும் அவரிடம் இன்னும் பேச வேண்டும் என ஆவல் ஏற்பட்டது. அவர் வளர்த்த மாடு, ஆடுகள் அவருடன் நின்று கொண்டிருந்த நாய் அனைத்தும் நல்ல ஆரோக்யமாக இருந்தன. அந்த அளவுக்கு நேர்த்தியாக அவைகளை வளர்ப்பது தெரிந்தது. நான் புறப்படாமல் அங்கே நின்றாலும் அவர் அதைப்பற்றி கவலைப்படாமல் தன் பணியில் கவனமாக ஈடுபட்டிருந்தார்.

‘ஐயா’ என்றேன். என்னைப் பார்க்காமல் குனிந்து அந்த புல்லை அறுத்த வண்ணம் “சொல்லுங்க” என்றார். நீங்கள் “இந்த ஊர் தானே” என்றேன். “ஆம், அதனால்தான் நீங்கள் போகவேண்டிய இடத்தை உங்களுக்கு சரியாக வழி காண்பித்தேன்” என்றார். உங்களிடம் பேசவேண்டும்போல் ஆவலாக இருந்தது பேசினேன்” என்றேன். “எனக்கும் உங்களைப் பார்த்து, நீங்கள் எதற்காக அங்கு செல்கின்றீர்கள் என்று கேட்கத்தான் தோன்றியது, ஆனால் என் வேலை அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை” என்றார். அடுத்து தொடர்ந்தார். நான் கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளி, விவசாய நாட்களில் விவசாயப் பணிகள் அனைத்தும் தெரியும்.

வேலை இருக்கின்றபோது செய்வேன். கோடையில் மரம் வெட்டச் செல்வேன். என்னுடன் சிலரையும் அதற்காகப் பழக்கி வைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக தென்னை பனை மரங்கள் வெட்டி, வீடுகள் கட்டத் தேவையான சிறாய் தயாரித்துக் கொடுப்பேன். சிறாய் என்பது வீட்டின் கூரைக்குப் போடுவது. அதன்மேல் தான் கீற்று மேய்வார்கள், வசதி உள்ளவர்கள் ஓடு போடுவார்கள். அந்த வேலை செய்வோம், என்றார். “இந்த வேலைகளைப் பார்த்து கிடைக்கும் வருமானம் போதுமானதாக இருக்கிறதா?” என்றேன். “இந்த வேலைகள் செய்து வரும்வருமானம் எங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்ய போதுமானதுதான். காலமாற்றம் பல மாற்றங்களை வாழ்க்கையில் கொண்டு வருகின்றது, அதைப்பிரிந்துகொண்டு நாமும் மாறிக்கொண்டால் தேவைக்கு வாழ்ந்து கொள்ளலாம். போதுமானது என்பது மனம் கூறுவதுதானே. தேவைகள் என்பது நாம் வரையறுத்துக்கொள்வதுதானே” என்றார். “நான் குறுக்கிட்டு அப்ப நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்கள்” என்றேன். “அதில் என்ன குறைவு, மகிழ்ச்சியை என்ன ரேஷன் கடையிலா வாங்க முடியும், பசிக்கும்போது கஞ்சி கிடைக்கிறது, தேவைகளைப்பூர்த்தி செய்ய சம்பாதிக்க வேண்டும், அதற்கு வேலை கிடைத்துவிட்டால், சம்பார்த்தியம் கிட்டிவிடும். வாழ்வாதாரம் பாதிப்பு இருக்காது, என்ன, உடல் ஆரோக்யமாக இருக்க வேண்டும். இருந்தால் கவலை இல்லை, ஒரு வேலை ஆசையைக் கூட்டிவிட்டால் அப்போதுதான் சிக்கல் வருகிறது” என்ற தத்துவத்தை உதிர்த்தார். “நீங்கள் புறப்படவில்லையா என்னிடமே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்றார்.

உங்களிடம் பேசும்போது நீங்கள் நிறைய செய்திகளைக் கூறுகிறீர்கள், எனவேதான் என்னால் புறப்பட முடியவில்லை” என்றேன். “நான் ஒரு படிக்காதவன், எங்களுக்கு எப்படி அறிவு இருக்கும், எதாவது கூறினால் அது

அனுபவம்தான் புத்தகத்தில் படித்தது அல்ல, எங்களை எங்கள் ஊரிலேயே யாரும் சீண்டுவது கிடையாது, நீங்கள் படித்தவர், என்னைப்பார்த்து நிறைய செய்திகளை கூறினீர்கள் என்று கூறுகிறீர்கள், பரவாயில்லை, என்னையும் மதித்து இவ்வளவு நேரம் பேசியது மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது, எனக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது, நான் புறப்படப் போகிறேன்” என்றார். “உடனே நான் உங்களிடம் ஒருசில கேள்விகளைக் கேட்கலாம் என்று நினைத்தேன், நீங்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது, புறப்படுகிறேன் என்று கூறுகிறீர்கள்” என்றேன். அதற்கு அவர், “ஐயா நீங்கள் எங்கோ செல்ல வேண்டியவர், என்னுடன் நேரத்தை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்றார். “நான் உங்களை சந்தித்தது, நான் செல்லும் இடத்திற்கு வழி கேட்கத்தான், ஆனால் உங்களிடமிருந்து வந்த பதில் உங்களுடன் உரையாட வைத்துவிட்டது” என்றேன். “என்னையும் பொருட்டாக மதித்து கேள்வி கேட்கும்போது, அதைவிட எனக்கு பெருமை என்ன, கேளுங்கள் சொல்கிறேன்” என்றார். “நீங்கள் அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறீர்களா” என்றேன்.

அதற்கு ஒன்றும் குறைவே இல்லை. காரணம் அவைகளை உருவாக்குவது நாம்தானே. என் அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் உங்களால் உருவாக்க முடியாது, அவைகள் என்னால்தான் உருவாக்க முடியும். என் தேவைகள் மிகக் குறைவு. அந்தத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய எனக்கு வேலை கிடைத்துவிடுகிறது. வீட்டில் மாடு, ஆடு, கோழி வளர்க்கின்றோம். அவைகள் நமக்கு குறைந்த அளவுக்கு ஒரு வருமானத்தைத் தருகிறது. குடியிருக்க ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு சிறிய வீடு கட்டியிருக்கிறேன். அது தென்னைக்கீற்று வேய்ந்திருக்கிறேன். நான்கு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அதை மாற்ற வேண்டும். இரண்டு கைலி வைத்திருக்கிறேன். நான்கு துண்டு நான்கு பனியன்கள், இரண்டு வேஷ்டி வைத்திருக்கிறேன். இரண்டு வேஷ்டியும், இரண்டு துண்டும் வெளியில் செல்லும்போது உடுத்திக் கொள்வேன், மற்ற நேரங்களில் கையில்தான் இருப்பேன். உணவுக்கு ரேஷன் அரிசி கிடைக்கிறது. அது போதும், போதவில்லை என்றால் அரிசி கடைகளில் வாங்கிக் கொள்வேன். அதற்கு எனக்குத் தேவையான பணம் என் கூலி வேலையிலிருந்து கிடைத்துவிடும். மாடு கறக்கும் பாலில் சிறிது எடுத்துக் கொண்டு, மீதத்தை வீடுகளுக்கு என் மனைவி கொடுத்துவிடும். தீபாவளி பொங்கலுக்கு வளர்க்கின்ற ஆடுகளில் ஒன்றை விற்றுவிட்டு தீபாவளிச் செலவை பார்த்துக் கொள்வேன். தினமும் இரண்டு வேளை உணவுதான். காலை வேலைக்குச் செல்லுமுன் ஒரு வேளை சாப்பிடுவேன். மாலை வேலை முடிந்து வந்த பிறகு புதிதாக செய்த சாப்பாடு இருக்கும். அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு கடைத்தெருவுக்குச் சென்று பேசிவிட்டு இரவு தூங்கிவிடுவேன். காலையில்

பால்கறந்து எனக்கு என் மனைவி சிறிது பால் ஊற்றி உட்கொடுத்த தருவார். ஆடு குட்டி போட்டிருந்தால் ஆட்டுப்பாலில் உட்கொட்டுக் கொண்டு மாட்டுப்பால் முழுவதையும் விற்றுவிடுவேன். நாட்டுமாடு அதிகம் நவீன தீவனம் தேவையில்லை. எனவே சிறிது புல்லும், வைக்கோலும் இருந்தால் போதும். அத்துடன் சிறிது கடலைப் பிண்ணாக்கு, தவிடு போட்டால் போதும். பெரிய அளவில் முதலீடு தேவையில்லை. காலையில் புல் இருக்கும் இடத்தில் மேய்த்து வீட்டில் கட்டிவிட்டு வேலைக்குச் செல்வேன். என் மனைவி பக்கத்தில் இருக்கும் இரண்டு வீடுகளில் வேலை செய்கின்றார். அதில் ஒரு வருமானம் இருக்கும். அந்த வேலை பார்த்த நேரம் போக, வீட்டிற்கு தேவையான குடிநீர் பிடிப்பது மற்ற தேவைகளுக்கு தண்ணீர் பிடித்துக்கொண்டு வைப்பது போன்ற வேலைகளைச் செய்து விடுவார். நாட்டுக்கோழி வளர்க்கின்றோம். அது நமக்கு ஒரு வகையில் வருமானம் தரும். இவை அனைத்தும் எங்கள் தேவைபோக மீதமாகவே எங்களிடம் பணம் இருக்கும். வருடத்தில் ஓரிருமுறை உடல்நிலை சரியில்லை என்றால் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்குச் சென்று பார்த்துக் கொள்வோம். பெரும் செலவு ஒன்றுமில்லை. எங்களிடமிருக்கும் பணத்தையோ என் பேரன் பேத்திக்கு நாங்கள் துணி எடுத்துக் கொடுப்போம், திண்பண்டம் வாங்கிக் கொடுப்போம்” என்றார். “உங்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?” என்றேன். “ஒரு பையன், படிக்கவில்லை, அவனை கார் ஓட்டப்பழக்கி, பக்கத்தில் இருக்கும் நகரத்தில் ஒரு கடையில் இருக்கும் மினி லாரி ஓட்டும் வேலையில் சேர்த்துவிட்டேன். அவனுக்கு ஒரு பெண் பார்த்து எங்கள் குல தெய்வம் கோவிலில் செலவில்லாமல் சிக்கனமாக கல்யாணம் செய்து, அவர்களை அந்த நகரத்திலேயே சிறிய வீடு ஒன்று வாடகைக்கு எடுத்து குடிவைத்தேன். அந்தப் பெண் இரண்டு மூன்று வீடுகளில் வீட்டு வேலை பார்த்து சம்பாதிக்கிறது. அவர்களுக்கும் எதோ அமைதியாக காலம் ஓடுகிறது. எனக்கு ஒரு பேரன், ஒரு பேத்தி. இருவரும் பள்ளியில் படிக்கின்றார்கள். அவர்களை அவ்வப்போது நானும் என் மனைவியும் சென்று பார்த்து வருவோம்”. என் மருமகனும் சிக்கனமாக குடும்பம் நடத்தும். தேவையில்லாமல் செலவழிக்காது. நகரத்தில் உள்ள நல்ல அரசுப்பள்ளியில் குழந்தைகளை படிக்க வைக்கின்றார்கள். மாலையில் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நல்ல ஆசிரியரிடம் டியூஷன் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள். பொழுது முழுவதும் என் மகனும் மருமகனும் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். காலம் ஓடுகிறது” என்றார். அப்போது தவறாக நினைக்காதீர்கள் என்று கூறிவிட்டு, “நீங்கள் மது அருந்துவீர்களா” என்றேன். ஐயா, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்கு நீங்கள் ஏன் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும்.

குடிக்காதவனை கிராமத்தில் பார்க்க முடியாது. ஆனால் நான் குடிப்பதில்லை. என் மகனும் குடிக்கமாட்டான். சிக்கனமாக இருப்பான், கடினமாக உழைப்பான். அதனால்தான் அவனுக்கு அவன் கடைக்காரர் நிறைய சலுகைகள் செய்கிறார். நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கு அதுதான் முதல் காரணம்” என்றார். இவ்வளவு கூறுகிறீர்கள், இன்னொரு கேள்விக்கு ஒரு பதில் மட்டும் கூறிவிட்டுச் செல்லுங்கள்” என்றேன். என்ன கேள்வி?” என்றார். “கிராமங்கள் தற்போது எப்படி உள்ளன. மாற்றங்கள் அடைந்து பெருமளவில் முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டனவா?” என்றேன். நான் என்ற மிகப்பெரிய அறிவாளியா என்னிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறீர்கள்” என்றார். ‘நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்களோ அப்படியே கூறுங்கள்’ என்றேன்.

உடனே கூறினார் “கிராமங்கள் மாறிவிட்டன. மக்களின் சிந்தனைப்போக்கும் மாறிவிட்டது. கிராமத்தில் நாங்கள் வாழ்கிறோம். கிராமத்தில் இருந்த உணவுப் பழக்கம், உழைக்கும் பழக்கம், எளிமையாக வாழும் பழக்கம், ஒருவரையொருவர் உதவி வாழும் சமூக வாழ்க்கையை மக்கள் மறந்து விட்டனர், பொதுச் சொத்துக்கள் எல்லாம் ஊரில் வசதி படைத்தவர்களாலும், கட்சிக்காரர்களாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுவிட்டன, ஊரில் உள்ள நீர்நிலைகள் பராமரிப்பற்று பல காய்ந்து கிடக்கின்றன. வீட்டில் குப்பைகளை குழிதோண்டி புதைத்து எருவாக்கும் பழக்கம் போய் வீதியில் வைத்திருக்கும் பெரும் குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டிவிட்டு பஞ்சாயத்தை அதை அள்ளச் சொல்லுகின்றார்கள் பொதுமக்கள். குடிப்பதை கலாச்சாரமாக்கிக் கொண்டனர் ஆண்கள். சுய உதவிக்குழுப் பெண்கள் கடன் வாங்கி குடும்பச்சுமையை கடினமாக சுமக்கின்றனர். அனைவரும் அடுத்தவரைப்பார்த்து வாழ்ந்து கிராம வாழ்வை சிதைத்து வாழ்கின்றனர். ஒருவரையொருவர் பார்த்து போட்டி போட்டு கடினமாக உழைத்து சம்பாதித்ததை செலவு செய்கின்றனர். பலர் விவசாயத்தை மறந்து வாழ்கின்றனர். வயல்களில் கருவேலை முள் முளைக்கின்றது. அதை பிளாட் போட்டு விற்று பணம் பார்த்து விடலாம் என பலர் கனவுடன் வாழ்கின்றனர். மாடுகள் பராமரிக்க இயலாமல் விற்றுவிட்டனர். கிராமங்களில் மாட்டுச்சாணம் இல்லாமல் போய்விட்டது. கிராமத்தில் குடிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து தண்ணீரை ஏழைகள் மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர். மற்றவர்கள் குடி தண்ணீர் வாங்கிக் கொள்கின்றனர். அரசாங்கம் நிறைய வசதிகளை உருவாக்குகின்றது. சாலைகள் போடுகின்றது, பள்ளிக்கூடம் கட்டுகின்றது, சமுதாயக்கூடம் கட்டுகின்றது, சுயஉதவிக்குழுவுக்கு கட்டிடம் கட்டியுள்ளது, பொதுப்பயன்பாட்டிற்கு கழிப்பிடங்கள் கட்டித் தந்துள்ளது, ரேஷன்கடை கட்டித் தந்துள்ளது. இதுபோன்று பல வசதிகளைச் செய்துள்ளது

அரசாங்கம். இவைகள் அனைத்தும் எதை மையப்படுத்தியுள்ளன என்று பார்த்தால் அந்த ஊரில் எங்கு தாய் கிராமம் இருக்கின்றதோ அங்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கும். கிராமங்களுக்குள்ளேயே ஒதுக்கப்பட்டவர்களும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த பொது வசதிகளிலிருந்து தூரத்தில் இருப்பார்கள். சாதிக்கு ஒரு கோவில் வந்துவிட்டது. கிராமத்தில் வசதி படைத்தவர்கள் குழந்தைகள் படித்து வேலைக்குச் சென்ற காரணத்தால் மாடிவீடு கட்ட ஆரம்பித்தனர். அப்படி வீடுகள் கட்டும்போது உயர்வேலைகளை எடுத்துவிட்டு காமபவண்டு அதாவது சுற்றுப்புறசுவர் எழுப்பி தனிமைப்படுத்திக் கொண்டு விட்டனர். கிராமங்களில் குடும்பங்களிலும் மற்றும் சமூகத்திலும் நடக்கின்ற எல்லாச் செயல்பாடுகளுக்கும் பொதுமக்கள் அனைவரும் உடல் உழைப்பைத் தந்தனர். இன்று அனைத்தும் ஆள்பிடித்து செய்ய வைக்க வேண்டிய சூழலுக்கு கிராம சமுதாயமே தள்ளப்பட்டுள்ளது. வீட்டில் நடக்கும் எல்லாச் சடங்குகளுக்கும் உணவு அனைவரும் கூடி சமைத்துக் கொள்வார்கள். இன்று நகரத்திலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு பரிமாறப்படுகின்றது உணவு. முன்பு வெளிநாடு சென்று வருபவர்கள் நிலம் வாங்குவார்கள், அதை சாகுபடி செய்வார்கள், இன்று பெரிய வீடு கட்டுகின்றனர், கார் வாங்குகின்றனர், பணத்தை நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் வீட்டுமனை வாங்கி போட்டுவிட்டு பெரும் லாபம் பார்க்க காரில் பவனி வருகின்றனர். அடுத்து உணவுப் பழக்கம். இப்படி உணவு எடுத்து நான் பார்த்ததே இல்லை. கிராமத்தில் கூட மிட்டாய்க்கடை ரொட்டிக்கடை திறந்து விட்டனர். விதவிதமான இனிப்பு, காரம், கேக், ஐஸ்கிரிம் என அனைத்தும் உண்ண ஆரம்பித்து, ஒவ்வொரு கடைக்கும் பக்கத்தில் கொட்டிக்கிடக்கின்ற குப்பை கூளம் ஒரு வண்டி கதையை கூறுகின்றன நமக்கு. எல்லோரும் கடன் வாங்கி மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கியுள்ளனர். எவரும் நடந்து செல்ல விரும்பவில்லை. இன்று மிகவும் ஏழ்மையில் உள்ளோர் மட்டுமே சைக்கிள் வைத்துள்ளனர். சைக்கிள் ரிப்பேர் செய்ய ஆட்கள் கிடையாது. எவரும் அந்த ஊரில் விளைந்த நெல்லை உண்பது கிடையாது. மாறாக அவற்றை விற்றுவிட்டு எங்கோ பெரிய அரிசி ஆலையில் அறைத்து கோணிப்பையில் தைத்து அதற்கு பெயரிட்டு நகரில் விற்பனை செய்யும் அரிசியை வாங்கி வந்து சமைத்து சாப்பிடுவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றனர் “என்றபடியே ஆர்வத்துடன் என்னுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது நான் மற்றொரு கேள்வியைக் கேட்டேன். ஒரு கிராமத்திற்கு என்னென்ன வசதிகள் அடிப்படையாக மக்களுக்குத் தேவை என்றேன். அதற்கும் உடனே பதில் கூற ஆரம்பித்தார். பொதுவாக கிராமத்தில் உள்ள இயற்கை வளங்களை அழிக்காமல் பாதுகாக்க

முதலில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள குளங்கள், குட்டைகள், பெரிய ஏரிகள், கண்மாய்கள் அனைத்தும் தூர்வாரப்பட வேண்டும். அந்த ஏரி குளங்கள், கண்மாய்க் கரைகள் வலுவழக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்த நீர்நிலைகளுக்கு வரத்துக் கால்வாய் உபரிநீர் போக்குக் கால்வாய் அனைத்தும் ஆக்கிரமிக்கப்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அந்த கண்மாய்களையும் தூர்வாரிட வேண்டும். ஆண்டு முழுவதும் நீர்நிலைகளில் தண்ணீர் இருந்தால் அந்த ஊர் பசுமையாக இருக்கும். ஆடு மாடு மிக எளிதாக வளர்க்க முடியும்.

அடுத்து கிராமத்தில் உள்ள பொதுச் சொத்துக்களை பாதுகாக்க வேண்டும். அந்த பொதுச் சொத்து என்பது பலவிதமான பொறம்போக்கு நிலங்களாக இருக்கலாம், சமூகக்காடாக இருக்கலாம், மேய்ச்சல் நிலமாக இருக்கலாம், அனைத்தையும் ஆக்கிரமிப்பு இல்லாமல், பாதுகாத்து வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தில் தரமான கல்வியைக் கொடுங்கள், அங்கு உணவு கொடுக்காதீர்கள். ஏழைகளை ஏழ்மையிலிருந்து வெளியேற்ற குடும்பக்கட்டுப்பாடுபோல் குடும்பமேம்பாட்டுத் திட்டத்தை போட்டு அந்தக் குடும்பங்களை மட்டும் கண்காணித்து வறுமையிலிருந்து வெளியேற்றி விடுங்கள். அவரவர் குடும்பங்களிலிருந்து செல்லும் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் வீட்டிலேயே உணவு தயாரித்து கொடுத்துவிடுவார்கள். குறைந்தது, குழந்தைகளுக்கு தருகின்ற உணவிற்கான தானியங்களை ரேஷன் கடை மூலம் கொடுத்து குழந்தைகளுக்கு சமைத்துக் கொடுக்க குடும்பத்தை பொறுப்பேற்கச் செய்யுங்கள். பள்ளிகள் இன்று அன்னதானக்கூடமாக மாறிவிட்டது. அங்கு சத்துணவு என்பது பலருக்கு பயனளிக்கிறது. தரமான கல்வி கிடைக்கவில்லை. தரமான கல்வியைக் கொடுத்துவிட்டால் அந்தக் குழந்தைகள் பிழைத்துக் கொள்வார்கள். அடுத்து கிராமத்தில் உள்ள நீர்நிலைகளில் தண்ணீரை பாதுகாத்து உபயோகப்படுத்தவும், பஞ்சாயத்து தரும் தண்ணீரை முறையாக பயன்படுத்தவும் மக்களை தயார் செய்துவிட்டால் பல வியாதிகள் கிராமத்து மக்களை அண்டாமல் செய்துவிடலாம்.

அதேபோல் கிராமங்களுக்குள் குப்பைகளை தெருவில் யாரும் கொட்டக்கூடாது, அவரவர் வீட்டிலேயே கொட்டி உரமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையை உறுதி செய்ய வேண்டும். அடுத்து மக்காக் குப்பையை மட்டும் வாரத்திற்கு ஒருமுறை பஞ்சாயத்து தூய்மைப் பணியாளரிடம் தந்துவிடலாம் என செயல்பட்டு கிராமத்தை தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். தற்போது எங்கு பார்த்தாலும் கழிப்பிடம் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு. கட்டியவர்கள் எப்போதாவது எப்படி கழிப்பிடத்தை தூய்மையாக

வைத்துக்கொள்வது என்பதை மக்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்தார்களா? அதன் விளைவு கட்டிய கழிப்பிடம் பராமரிப்பற்று பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றது. அதே நேரத்தில் கழிப்பிடம் கட்டமுடியாதவர்கள் இன்னும் திறந்த வெளியில்தான் மலம் கழிக்கின்றனர். எங்கள் வீட்டில் கழிப்பிடம் இல்லை. வெகுதூரத்தில் உள்ள கருவேலமரம் நிறைந்த இடத்தில்தான் மலம் கழிக்கின்றோம். கிராமத்தாய்மை பற்றி கிராம மக்களிடம் எப்போதாவது எவரும் பேசியது உண்டா? கிராமசபையில் எவ்வளவு அரசியல் பேசுகின்றார்கள், இதை ஏன் பேசக் கூடாது. கிராமத்தில் வரும் வியாதிகள் தண்ணீர் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருப்பது, அடுத்து கிராமம் சுத்தமாக இல்லாமல் இருப்பதுதான் காரணம் என்பதை மக்களிடம் புரிய வைக்க வேண்டும்.

பொதுமக்கள் அரசாங்கம் என்றால் அது ஊழல் நிறைந்தது, வீணாப்போனது என்ற பார்வையில் செயல்படுகின்றனர். ஏதாவது உடல்நலக் குறைவு என்றால் உடனே தனியார் மருத்துவமனைக்குச் சென்று அதிக பணம் செலவழித்து மருத்துவம் பார்த்து பழகிக் கொண்டனர். அதைப் பெருமையாகவும் பேசிக் கொள்கின்றனர். நானோ என் மனைவியோ, அரசு மருத்துவமனைக்குச் சென்றுதான் பார்த்து வருகின்றோம். ஒரு பைசா செலவு கிடையாது, நம் அரசு மருத்துவமனைகள் நன்றாகவே இருக்கின்றன. அந்தக் கலாச்சாரத்தை மக்களிடம் உருவாக்கினால் பல ஏழைக் குடும்பங்கள் மருத்துவச் செலவிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும். கிராமத்தின் தேவை குறைவு, அரசு தேவையற்றதையெல்லாம் கிராமத்திற்கு கொண்டு வந்து தருகின்றது. அரசுப்பள்ளி அரசு மருத்துவமனை, வாழ்வாதாரம், இயற்கைவளப் பாதுகாப்பும், மேம்பாடும், செய்துவிட்டால் கிராமம் மேம்படும். இதற்கு மக்கள் மத்தியில் எளிய வாழ்க்கை எப்படி வாழ்வது என்பதும், தூய்மையான வாழ்க்கை எப்படி வாழ்வது என்பதையும் கற்றுக் கொடுத்துவிட்டால் போதுமானது, அதையார் செய்யப்போகிறார்கள் என்று கூறியபடி தன் புல்முட்டையை தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு என்னிடமிருந்து விடை பெற்றார்.

அவரிடமிருந்து விடைபெற்று என் பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். பயணத்தின்போதே அவர் உரையாடலை என் டைரியில் பதிவு செய்து கொண்டே சென்றேன். அவரின் கருத்துக்களையும், பார்வையையும் தெளிவையும் அசைபோட்டுப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றேன். இவரைவிட கிராமிய மேம்பாடு பற்றிக்கூற யாரால் முடியும் என வியந்த வண்ணம் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

கட்டுரையாளர்: மேனாள் அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர், காந்தி கிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்

இது தனித்துவமானது

இருண்மையியல் கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும் நூலை முன்வைத்து...

அண்மையில் நான் வாசித்த நூல்களுள் அதிகவாசிப்பைக் கோரியதும், கூடுதல்கவனத்தை வேண்டியதுமான நூல் “இருண்மையியல்-கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும்” என்னும் நூலேயாகும். இந்நூல் சிறந்தகல்வியாளரும், மேனாள் துணைவேந்தருமான பேராசிரியர் ம.திருமலை அவர்களால் அரியதரவுகளுடன், எழுதப்பட்ட முன்னோட்ட நூலாகும்.

முதலில், இந்நூலின் ஒருபகுதி வாசிக்கப்பட்டபோது, எனது கவிதையொன்றின் பின்குறித்தவரிகள் மனதில் வந்து போவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை.

“விளக்கின் அடியிலும்
இருட்டின் வாசம்”

இருட்டை இயல்பானதாகக் கருதி எழுதப்பட்ட வரிகள் அவை. ஆனால் இந்த, நூலை முழுவதுமாக வாசித்து முடிக்கப்பட்ட போது தோன்றிய உணர்வு என்னவென்றால், ‘தேர்ந்த கல்வியாளர் ஒருவரின் புரிதல் மிக்க ஆழமான வகுப்பு ஒன்றில் அமர்ந்து கேட்டுத் திரும்பியது போன்று இருந்தது’ என்பதுவேயாகும்.

இந்தநூல் இலக்கியப் படைப்பியல்நூல் அல்ல. இது ஒரு கோட்பாட்டியல் நூலாகும். ஆனாலும்கூட, கோட்பாட்டியல்சார்ந்த கடினத்தன்மையின் சாயல் படிந்துவிடாத, ஒரு படைப்பிலக்கியத்தைப் படிப்பது போன்ற சரளத்தன்மையுடனும், எளிமையாகவும், ஆர்வம் குன்றிவிடாமலும் எழுதப்பட்டுள்ளதுதான் இந்நூலின் சிறப்பாகும். அதற்கு இந்நூலாசிரியரின் நுண்மான் நுழைபுலமும், வாசிப்புத்திறனும், தேடல்முயற்சிகளும் பெரிதும் காரணமாகின்றன.

இருண்மையியல் குறித்த தனித்துவமான பிறிதொருநூல் தமிழில் இல்லை என்பதும், இருண்மையியலின்மீது வெளிச்சம்பாய்ச்சும் கட்டுரைகளையும், ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்ட தமிழறிஞர்களைப் பட்டியலிட்டுவிட்டு அவர்களின் பாதையில், தனித்துவமான இருண்மையியல் கோட்பாட்டு நூலாக இது படைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம். அதுவே இந்நூலின் தனிச்சிறப்பும் ஆகும்.

சென்னை, மாநிலக்கல்வியின் தமிழ்ப்பேராசிரியரான முனைவர் ந.பிச்சமுத்து 1980-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட ‘இலக்கியஇயக்கங்கள்’ என்றநூலில் உள்ள ‘இருண்மை வாதம்’ குறித்த ஆய்வும், விமர்சன அறிஞர் பேராசிரியர் க. பஞ்சாங்கம் 2014-இல் வெளியிட்ட ‘தமிழ் ஒரு மொழி - ஒரு நிலம் - ஒரு வாழ்வு’ என்றநூலில் உள்ள ‘கவிதையில் இருண்மை’ என்றகட்டுரையும், சிவகாசி எஸ்.எப்.ஆர் கல்லூரியில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் பொ.நா.கமலா ஆய்வுசெய்து எழுதியுள்ள ‘தொல்காப்பியத்தில் நவீன சிந்தனைகள்’ என்றநூலில் ஆய்வுசெய்யப்பட்ட ‘முன்னம் என்ற இலக்கிய உத்தி’ மூலம் விளக்கப்படும் இருண்மையியல் கோட்பாடுகளும், எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்களால் ‘தமிழ் இந்து’ நாளிதழில் ‘திசையில்லாப் பயணம்’ என்னும் தலைப்பில் 2017-இல் எழுதப்பட்ட தொடர்கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் மட்டுமே தமிழில் இருண்மையியல் கோட்பாட்டை வெளிச்சமிட வந்தவை என இந்நூலாசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இந்நூலில் ‘இருண்மையியல்’ என்றதலைப்பிலான முதல் அத்தியாயம், வாசிப்பாளர்களுக்கு இக்கோட்பாட்டின்மீது ஆழ்ந்த புரிதல் ஏற்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மிகச் சிறப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இருண்மையியல் இரண்டு வேறுப்பட்ட நோக்கங்களில் செயல்படும் விவரம் இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்று: மானுட வாழ்வில் இருண்மைப் பண்புள்ள மனப் போக்கு குறித்தது;

இரண்டாவது : இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் இலக்கியப்பண்புகளாகிய இருண்மையியல் ஆகும். கி.பி.15 ஆம் நூற்றாண்டில் ‘ஜோகன்ஸ் பெப்பர்கார்ன்’ என்ற மதவாதிக்கும் ‘ஜான் ரிச்சலின்’ (Johann Reuchlin) என்ற ஜெர்மானிய மனிதநேயச் சிந்தனையாளருக்கும் இடையே நடைபெற்ற விவாதத்தில்தான் முதன்முதலில் ‘இருண்மையியல்’ (Obscurity) என்ற சொல் பிறந்ததாக நூலாசிரியர் விவரிக்கிறார்.

மானுடவியலில் இருண்மைப் பண்புகள்

மானுடவியல் பண்புகளின் ஊடாக

இருண்மையியலைத்திணித்து பரப்ப நினைத்தவர்கள், அதனை இரண்டுநிலைகளில் செயல்படுத்தியதை இந்நூல் நுட்பமாக விளக்குகிறது. ஒன்று அதிகாரத்தளத்தில் நின்று செயல்பட்டு, அறிவுவளர்ச்சியைத் தடைசெய்தவர்களால் எழுந்த நிலை, இரண்டாவதுவகையினர் கருத்தியல்தளத்தில் நின்று அறிவுச் செயல்பாட்டினைத் தடை செய்பவர்கள் பற்றியது.

‘முதலாவது வகையினர், அனைத்துநிலைகளிலும் புதிய சிந்தனைகளுக்கு எதிரானவர்கள். இவர்கள் ஒருவகையில், தன்னளவில் தேங்கிப்போன மனநிலை உடையவர்கள். இரண்டாவது வகையினரோ முதல்வகையினரைக் காட்டிலும் அதிகீமை செய்யக்கூடியவர்கள். இவர்களது செயல்பாட்டின் வீச்சும், தாக்கமும் வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. ஆனால் இவர்கள் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் அதிக ஆழத்தில் நீண்ட நாட்களுக்கு நீடித்திருப்பன’ என்பதான விளக்கம் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளது.

கண்ணுக்குத்தெரிந்த எதிரி எதிர்க்கப்படலாம், ஆனால் கண்ணுக்குத்தெரியாத துரோகியை எதிர்ப்பது எப்படி? என்ற விளக்கமும் கிடைக்கிறது. அரசர்களும், மதப்பழமை வாதிகளும் முதல் வகையினராக நின்று ஆன்மிகத்திலோ, அரசியல் செயல்பாடுகளிலோ புதுமைகளைப் புகுத்தவிடாமல் தடுக்கப்படுவதும்; தன்னளவில் அழக்காறு கொண்ட அறிவு ஜீவிகள் தன்னைச் சுற்றியிருப்பவர்களுக்கு, வேண்டுமென்றே தவறான வழி காட்டுவதும் இரண்டு பிரிவாக ஒப்புநோக்கி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தனக்கு வேண்டாதவரை காலைவாரி கிணற்றில் தள்ளுவவனுக்கும், தவறி கிணற்றில் விழுந்தவனைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று நடத்து, காலைப் பிடித்து உள் இழுப்பவனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு போன்றது அதிகார தளத்தில் இருண்மையியல் பரப்புபவருக்கும், கருத்தியல் தளத்தில் இருண்மையியல் பரப்புபவருக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்றும் கொள்ளலாம்.

அறிவின் புதியஒளியை மக்கள்பெறுவதைத் தடைசெய்த பழமைவாதிகளை ஜரோப்பிய தத்துவவாதிகள் எதிர்த்துக் கருத்துரைத்துள்ளதை இந்நூல் செவ்வனே விளக்குகிறது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் ஜெர்மானியச் சிந்தனையாளர் ‘பிரடெரிக் நீட்சே’ இருண்மையாளர்களை (*Obscurantists*) கடுமையாகச் சாடுகிறார். “இருண்மையாளர்கள் தனி மனிதர்களின் அறிவு மற்றும் புரிந்துகொள்ளும் திறனை மட்டும் இருட்டுக்குள் தள்ளுவதில்லை. மாறாக நமது உலகத்தை, நமது இருப்பை இருட்டுக்குள் தள்ளி மூடிவிடுகிறார்கள் என்ற நீட்சேயின் கூற்று விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கிலாந்து தேசத்தின் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர் ‘பெர்ட்ரான்ட் ரஸ்ஸல்’, ஜெர்மானியத் தத்துவவாதியான ‘மார்ட்டின் ஹைடெக்கர்’ கருத்துக்களில் காணப்படும், இருண்மை குறித்து கடிந்துரைக்கும் கூற்றும் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

மானுடவியல் பண்பாட்டின் மீதான

இருண்மைவாதம் என்பது, மனிதகுலத்தை இருளில் தள்ளுவது, தீமை பயப்பது, தெளிவற்றது, புதிய சிந்தனைகள் வளரவிடாமல் தடுப்பது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதேநேரம், ‘இருண்மை’ என்ற சொல்லாக்கம் இவ்விதத்தில் முழுதும் பொருந்திப் போவதையும் ஏற்கலாம்.

அதே சமயம் இந்நூலின் வழியே ‘இலக்கியத்தின் மீதான இருண்மையியல்’ என்பது (*Obscurity on Literature*) மானுடவியல் இருண்மையியலுக்கு உள்ள பண்புகளைக் கொண்டதல்ல. இருளில் தள்ளுவது, தீமை பயப்பது, தெளிவற்றது, புதிய சிந்தனைகளை வளரவிடாதது போன்ற கருத்துக்கள் இலக்கிய இருண்மையியலில் ஒரு சிறிதும் பொருந்துவதில்லை.

இலக்கியங்களில் இருண்மைப் பண்புகள்

இலக்கியத்தில் பேசப்படும் ‘Obscurity’ ஒரு வகையில் புதிர் தன்மை உள்ளது, கூடுதல் வாசிப்புத் தன்மையைக் கோருவது, ஒன்றை வாசிப்பில் பொருள் விளங்க முடியாதது, ஒன்றைச் சொல்லி வேறொன்றை விளங்க வைப்பது போன்ற விளக்கங்களின் வழியே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியதாகும். சுருங்கச் சொன்னால், இலக்கியத்தில் அதிலும் குறிப்பாகக் கவிதையியலில் ‘Obscurity’ என்பது. இலக்கியத்திற்கு அணிகலன் (*An ornament to the poetry*) போன்றது என்பதுவே பொருந்துவதாகும். மேற்படி கருத்தாக்கம் கருதி ‘Obscurity’ என்ற சொல்லுக்கு ‘ஒளிவியல்’ என்றோ அல்லது ‘புதியியல்’ என்றோ சொற்பத்தைப் பயன்படுத்தலாமா? அல்லது இன்னும் பொருந்தமுற்ற சொல்லாக்கம் ஏதும் உள்ளதா? என தமிழ் அறிவுலகம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள் ஆகும்.

இலக்கிய உலகில் பின்னை அமைப்பியல், கட்டுடைத்தல் போன்ற கண்டுபிடிப்புகளில் முதன்மை வகித்த பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதி ‘ழாக் தெரிதா’ (*Jacques Derrida*) வின் பங்களிப்பு கிறித்துவ சமய பழைய வேதாகமத்தில் (*Old testament*) பயின்று வந்த உருவகக் கதைகளில்; புதிய காலத்திற்கான செய்திகள் மறைபொருளாக உள்ளவற்றை, புதிய இருண்மையியல் கோட்பாட்டின் வழியே பேராசிரியர் ‘பமேலா மக்லூம்’ வடித்துக் காட்டிய விளக்கங்களும் மற்றும் இடைக்கால ஆங்கில இலக்கியத்தில் உருவக இருண்மையியலுக்கான தக்க சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டிய அறிஞர் ‘தாந்தே’ வின் பங்களிப்பு போன்றவையும், கோட்பாட்டு அடிப்படையில் நூலின் முதல் அத்தியாயத்திலேயே செவ்வனே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜரோப்பிய கவி உலகில், இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருண்மையை நோக்கிய கவிதைகள் செறிவுத் தன்மையுடனும், பன்முகத் தன்மையுடனும் வளர்ச்சியடைந்ததற்கு, பிரஞ்சுக் கவிஞரும் ‘நவீனத்துவம்’ (*Modernism*) என்ற சொல்லை உருவாக்கியவருமான ‘சார்லஸ் பியூரி பூதலேர்’ மற்றும் பிரஞ்சுக் குறியீட்டியல் கவிஞரான ‘ஸ்டீபன் மல்லார்மே’ அதற்கும் பின்னர், அயர்லாந்துக் கவிஞர் ‘வில்லியம் பட்லர் யேட்ஸ்’ ஆகியோர் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாகக் கவிஞர் யேட்சியின் கவிதையில்

இருண்மையியல் குறித்த பின் குறித்த மேற்கோளை எடுத்துக்காட்டி இந்நூலாசிரியர் வியக்கிறார். “கவிதை என்பது வெறும் செய்தி மட்டுமல்ல, செய்தி எவ்வாறு சுவையாகப் புனைந்து கூறப்படுகிறது என்பதில்தான் கவிதைத்தன்மை அடங்கியிருக்கிறது.” என்ற யேட்சின் கருத்து சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. புகழ்பெற்ற ஆங்கில நவீனத்துவக் கவிஞரும், திறனாய்வாளருமான ‘டி.எஸ்.எலியட்’ (Thomas Streaens Eliot) கூறாகிய ‘சிக்கல் மிகுந்த வாழ்க்கைச் சூழலில் கவிதை உருவாகிறபோது அதுவும் சிக்கல் மிகுந்த அமைப்பினை உடையதாவே அமைகிறது’ என்பதும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

புத்துலகத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கிய அமெரிக்காவின் ‘ஜான் க்ரோ ரான்சம்’ (John Crowe Ransom) அவர்களின் இருண்மையியல் கருத்தாகிய “மங்கலான புறவுலக எதார்த்தத்திலிருந்து ஒரு கவிஞன் பிரகங்கை பூர்வமாக உணர்வுத் தெளிவுடன் விடுவித்துக் கொள்வது இருண்மையின் அடிப்படை” என்ற கருத்தும் ஒப்புநோக்கத் தக்கதாகும்.

இலக்கியத்தில் இருண்மையியல் வகிக்கும் பங்கு மற்றும் அதன் பல்வேறுபட்ட தன்மைகளை தக்க மேலைநாட்டு முன்னோடிகளின் கருத்துக்களுடனும், அதன் வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்போடும் ஒப்பிட்டும் காட்டிய பேராசிரியர் ம.திருமலை அவர்கள், தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் சங்ககால கவிதைகளிலும், சமகால தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புகளிலும் பயின்றுவரும் இருண்மையியல் கோட்பாடுகளை இந்நூலின் பிற அத்தியாயங்களில், பதினொரு தலைப்புகளில் ஆழமாகவும், தெளிவாகவும் ஆய்வு செய்து அதனை சுவைபட விளக்கியுள்ளார்.

பன்னெடுங் காலமாக மக்களின் ஆகச்சிறந்த புழங்குமொழியாகவும், இலக்கிய இலக்கண வகைமைகளோடு, மானிட வாழ்நிலையை கூர்ந்து நோக்கி தமிழ்மொழியில் இலக்கியங்கள் செய்யப்படுவதால், இருண்மையியல் மட்டுமல்ல, எந்தவொருபுதிய இசங்களின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் தேவையான தரவுகள் தமிழில் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்பது பின் குறித்த தலைப்புகளின் வழியாக நூலாசிரியரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் இருண்மை, திருக்குறளில் பொருண்மை அடுக்கு, முத்தொள்ளாயிரத்தில் இருண்மை, புதுமைப் பித்தனின் ‘கபாடபுரம்’, கு.ப.ராஜகோபாலனின் ஸத்தியவரதனும் ஸத்தியவதியும் நாடகம், ந. பிச்சமுர்த்தியின் கவிதைகளில் இருண்மை, க.நா.ச. கவிதைகளில், மௌனியின் சிறுகதைகளில், நகுலனின் கவிதைகளில், சுந்தரராமசாமியின் சிறுகதையில் மற்றும் ஆத்மநாம் கவிதைகளில் இருண்மை, என்றவாறு மொத்தம் பதினோறு தலைப்புகளில், அவரவர்தம் படைப்புகளில் பயின்றுவந்த இருண்மைத் தன்மைகள் சான்றுகளாக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூல் விமர்சனத்தின் விரிவு கருதி, அவற்றுள் மூன்று தலைப்புகளில் இந்நூலில் விளக்கப்பட்ட, பின்

குறித்தவாறான இலக்கியச்சான்றுகளை மட்டும் காணலாம் எனக் கருதுகிறேன்.

சங்க இலக்கியத்தில் இருண்மைப் பண்புகள்

இத்தலைப்பின் கீழ் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் நற்றிணை-4, நற்றிணை-318, கலித்தொகை-41, குறுந்தொகை-208, புறநானூறு-114 என ஐந்து பாடல்களும் அவற்றுள் பயின்றுவரும் இருண்மையியல் கோட்பாடுகளான, இறைச்சி, உள்ளரை, உவமம் போன்றவை தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் வழிநின்று விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகைப் பாடல் எண்.208, கபிலரால் இயற்றப்பட்டது. பாடல் சிறியதாக இருந்தாலும் அதனுள் பயின்றுவந்த இறைச்சிப் பொருள் (குறிப்புப் பொருள் என்று கொள்ளலாம்) சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவன், தலைவியின் களவுக் காதலில், திருமணத்திற்கு முன்னரே தலைவன், பொருள் தேடுவதற்காகத் தலைவியைப் பிரிந்த சூழலில், தன்னைத் தேற்றும் தோழிக்குத் தலைவியின் கூற்றாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

“ஒன்றேன் அல்லன்; ஒன்றுவென்; சூன்றத்துப் பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை குறவர் மகளிர் கூந்தற் பொய்ம்மாள், நின்று கொய்ய மலரும் நாடொளடு ஒன்றேன் தோழி! - ஒன்றினானே”.

-குறுந்தொகை, 208-

இப்பாட்டின் பொதுப்பொருள் எதுவாக இருந்தாலும், குறிப்புப்பொருள், சிந்திக்கச் சிந்திக்க விரிவடையும் தன்மையுடன் இருப்பது நூலாசிரியரால் நன்குவிளக்கப்பட்டுள்ளது. உடன் போக்கிற்கு இடம் தராமலும், திருமணம் முடிக்காமலும், பொருளீட்டக் கிளம்பிவிட்ட தலைவனின் செயலால், தலைமகளின் வாழ்க்கை ‘நெரிதாள் வேங்கை’ மரத்திற்கு ஒப்பாகிக் கிடப்பதாகவும் பொருள்கொள்ளலாம். நேற்று வரை குறமகளிர் ஏறிமலர் பறித்த வேங்கைமரம், யானைகளால் தாக்குண்டு நெரிதாள் நிலையில், நின்றவாறு மலர் பறிக்க ஏதுவாகக் கிடக்கிறது எனவும், வேங்கைமரம் வீழ்ந்த நிலையினும் மலர்தலை நிறுத்தவில்லை என்பதையும், இன்னும் பலவாறும் சிறப்புப்பொருள்கொள்ள ஏதுவாக இப்பாட்டின்வரிகள் உள்ளதை, சான்றுகளுடன் இந்நூல் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவது சிறப்பாக உள்ளது.

திருக்குறளில் பொருண்மை அடுக்கு

நேர்பொருளில் எழுதப்பட்ட குறட்பாக்களும், குறிப்புப் பொருளும், பல்வேறு அர்த்தப்பாட்டுடன் கூடிய சொற்களும், சொற்றொடர்களும் உள்ளவைகளாகவும் எழுதப்பட்டுள்ள பாடல்களால் நிரம்பியது திருக்குறள். இவற்றுள் அறத்துப்பால், ‘ஈகை அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ள மூன்றாவது குறளாகிய-

“இலனென்று மெவ்வ முரையாமை யீதல் குலனுடையான் கண்ணே உள்”

என்ற குறட்பா இத்தலைப்பின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருண்மை அடுக்குகளை (different layers of meaning) கொண்டதாக இக்குறள்பா அமைந்துள்ளமை நுண்ணிதிள் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்குறட்பாவின் பொருளை விளக்கும் போது ஏற்படும், வேறுபட்ட பொருள் விரிவு பிரமிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. ஆறுக்கும் மேற்பட்ட பொருள் வேறுபாட்டுடன் இந்த குறட்பாவினை அணுக வாய்ப்புள்ள விபரம் சிறப்பாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. 1)வறியவர் ஒருவர் தன்னிடம் ஏதுமில்லை என்று உரைத்து உதவி கேட்பதற்கு முன்பே சுவது சிறந்த சகையாளனின் பண்பு என்னும் பொருள் கொள்ளலாம் 2) சிறந்த கொடையாளியிடம் உதவி பெற்ற ஒருவன், மீண்டும் பிறர் ஒருவரிடம் சென்று தனது வறுமையை கூறி உதவி கேட்க வேண்டிய தேவை இருக்காது எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 3) உயரிய சகைக் குணம் கொண்டவன், தன்னிடம் பொருள் கேட்டுவந்த வறியவனுக்கு, இப்போது என்னிடம் பொருள் இல்லை என்று மறைத்துப் பொய் கூறாமல், அந்த வறியவனுக்கு சுவான் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்வாறு, உரையாசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரின் பார்வையிலும் ஒவ்வொருவிதமாகப் பொருள் கொள்ள ஏதுவான பொருள் அடுக்குகளை கொண்ட குறட்பா இது என்பதை சிறந்த சான்றுகளுடன் நூலாசிரியர் விளக்குகிறார்.

வெறும் ஒன்றே முக்கால் அடிகளில், ஆறுக்கும் மேற்பட்ட வேறுபாடுகளுடன் கூடிய பொருள்நுட்பம் கிடைக்குமென்றால், அப்பாடல் மிகச் சிறந்த இருண்மையியல் கேட்பாட்டைத் தன்னகத்தே கொண்ட பாடல் என்பதும், அப்பாட்டின் கண் உள்ள சொற்கள் முறைமையியல் தவறாமல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் நாம் அறியலாம்.

நகுலனின் கவிதைகளில் இருண்மை

இந்தத் தலைப்பின் கீழ் சுமார் இருபது பக்கங்களில் நகுலனின் கவிதைப் படைப்பாற்றலும் அவற்றில் பயின்றுவரும் இருண்மையியல் கோட்பாடுகளும் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகவே, நகுலனின் கவிதைகள் எளிதில் புரியாதவை என்ற கருத்து நிலை வாசிப்பாளர்களிடம் உண்டு. அவர் தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் துயரங்களைத் தனது நுட்பமான எழுத்துமுறையால், தேர்ந்த வார்த்தைப் பயன்பாடுகளால் அவைகளைப் பொதுவான துயரங்களாக மாற்றிக் காட்டக் கூடியவர். இவரது கவிதைகளை புரிந்து கொள்வது எளிதல்ல என்றும், ஆனால் ஆழமான வாசிப்பின் வழியே உணர்ந்து தெரிய வேண்டியவை என்பதும் நூலாசிரியர் அவர்களின் கருத்தாகும்.

அவரது அறிவுநிலை தாண்டிய, உணர்வுநிலையிலான கவிதை வெளிக்குச் சான்றாக, நகுலனின் 'காத்திருத்தல்' என்ற நெடுங்கவிதை இந்த அத்தியாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நமது விளக்கத்திற்கு முழுப்பாடலும் அன்றி,

பின்குறித்த பகுதியை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் எனக் கருதுகிறேன்.

“இரவின் இரண்டாவது சாமம்
இனியும் குறிதப்பி வாரல் உண்டோ?
ஏனில்லை?
மனிதன் பிறப்பதும் இறப்பதும்
குறிதப்பி குறிமாறி
உறுவதன்றோ?
மீண்டும் நம்பிக்கை
உள்ளத்தைப் பிறாண்ட
நானும் சூரல் நாற்காலியுமாக
அவன் வருகை நோக்கிக்
காத்திருந்தோம்.

.. நகுலன் கவிதைகள், காவ்யா வெளியீடு

இக்கவிதையில் நகுலனின் உள்ளக்கிடக்கை பல்வேறு எதிரிணைகளால் தாக்குண்டு கிடக்கும் நிலையில், கூட்டம்-தனிமை, இயக்கம்-இயக்கமற்ற நிலை என்பதாகத் தனிமனித காத்திருப்பானது பொதுவான காத்திருப்பாகச் சித்தரித்து காட்டியுள்ள நகுலனின் இருண்மைத் திறன் இந்த அத்தியாயத்தில் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருவகையில், இந்நூல் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்பாக்கத்திற்கு உரமூட்டுவதாகவும், இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்குத் தீனி போடுவதாகவும், சராசரி வாசிப்பாளர்களின் கற்பனைத்திறனை உயர்த்தி புதிய வாசிப்பு முறைகளுக்குப் பழக்கப்படுத்துவதாகவும் அமையும் என்பது எனது எண்ணம்.

மேலும், தமிழ் இலக்கியத்தில் பன்னெடுங்காலமாகப் பயின்றுவரும் தற்குறிப்பேற்ற அணி, உருவக அணி, உவமை அணி போன்ற அணி இலக்கணங்களின் பயில்முறைகளோடு; இந்நூலில் விளக்கப்படும் இருண்மையியல் கோட்பாடுகள் பெரிதும் பொருந்திப் போவதையும் விளங்கிக் கொள்ள இந்நூல் உதவியாக இருக்கும் என்பதும் திண்ணமே.

கலைகளும், இலக்கியங்களும் மனித வாழ்வின் உன்னதத் தருணங்களைக் கண்டடைவதற்கான ஒரு மொழியின் மிக முக்கியமான கருவிகள் என்பதும், அதற்கான இலக்கணங்களாக வரையறுக்கப்படுபவை இதுபோன்ற கோட்பாட்டியல் ஆய்வு நூல்களாகும். அந்த வகையில் இந்நூலாசிரியர், இந்நூலினைத் தந்ததன் வழியாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகத்திற்கு சிறந்த சேவையாற்றியிருக்கிறார் எனவும் கொள்ளலாம். தமிழ் இலக்கிய உலகம் இந்நூலினை வாசித்து நேசித்துப் பயிலவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும் என்பது எனது அவா.

இருண்மையியல் கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும்

ஆசிரியர்: பேராசிரியர் மதிருமலை

வெளியீடு: செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை-1

பக்கங்கள்: 224 விலை : ரூ.220

கைபேசி: 94421 58802

அமணமாகிய சமணம்

அக்னி ஆற்றுச் சமண ஆய்வில் அண்டம் கிடுகிடுக்கத் தோன்றிய நீலகேசியின் கதையைக் கேட்கத் தயாரானோம். உடன் பயணித்துக் கொண்டிருந்த நண்பர் புதுக்கோட்டை ந. ராமய்யா நம்மை நிஜவுலகிற்கு அழைத்தார். “கவிநாடு கண்மாயை அடைந்து விட்டோம். இங்கு எடுக்கப்பட்ட புத்தர் சிலை உண்மையில் சமணர் எச்சம்!” என்றார் ராமய்யா.

புதுக்கோட்டை குடுமியான்மலை சாலையில் கட்டியாவயல் அருகே சுமார் 450 ஏக்கரில் உள்ளது கவிநாடு கண்மாய். இராமேஸ்வரம் சென்னை தேசிய நெடுஞ்சாலை ஓரத்தில் அது இருக்கிறது. புதுக்கோட்டைக்கும், அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கும் நீராதாரமாகத் திகழும் மாபெரும் “காக்கா குறுக்க பறக்காத குளம்” அது. “மழைபெய்து கண்மாய் நிரம்பினால் மூன்று ஆண்டுக்குப் பஞ்சமே இருக்காது!” என்றார் உடன் வந்திருந்த கூட்டுறவுச் சங்கச் செயலாளர்.

பாண்டிய மன்னன் மாறஞ்சடையோன் கி. பி. 872-ல் ஒரு 6 வாய்க்கால்களில் தண்ணீரைப் பிரிக்கும் பெரிய அளவிலான குமிழி போன்ற அமைப்பை உருவாக்கியிருக்கிறான். அங்கு மூன்று பகுதியாக சிதைந்த நிலையில் கிடந்த சமணர் சிலை கண்டெடுக்கப்பட்டது. சுமார் 3.5 அடி உயரமும், 3 அடி அகலமும் உள்ள “புத்தர் சிலை” கிடைத்தது என்ற செய்தி துவக்கத்தில் வந்திருக்கிறது.

தலையில் ஞானத்தை உணர்த்தும் தீச்சுடர் முடி, நீண்டு தொங்கிய காதுகள், உதட்டில் புன்னகை, சற்றே மூடிய கண்கள், பரந்த மார்பு, திரண்ட தோள்கள், கையில் தர்மசக்கரக்குறி, நெற்றியில் திலகக்குறி, மார்பில் மேலாடை, இடுப்பில் ஆடை போன்ற பொதுக் கூறுகள் தான் புத்தர் சிலை அடையாளங்கள்.

“கவிநாடு சிலை தலைப்பகுதி சிதைவுண்டு இருந்தது. மார்பில் மேலாடை தெரியவில்லை. இடுப்பிற்குக் கீழே அது ஆடை இல்லை. அது சமணர் எச்சம் தான் என்று உறுதி செய்து புதுக்கோட்டை மியூசியத்தில் ஒப்படைத்தனர்.” என்றார் நண்பர் ந. ராமய்யா.

ஆலங்குடிப்பட்டி, செட்டிப்பட்டி, வெள்ளனூர் ஆகிய இடங்களில் புத்தர் சிலைகள் இருப்பதாக வரலாற்றறிஞர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி “பௌத்தமும் தமிழும் (1940)” நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அங்கும் சமணர் சிலைகள் தான் இருந்தன என்றும் கூறினார் ராமய்யா. அவர் வழிகாட்டுதலில் மலையடிப்பட்டி சென்றோம். அங்கு ஆறு சமணர் கற்படுகைகளும் ஒரு கல்வெட்டும் காணப்பட்டன.

சமந்தபத்திரர்

கவிநாடு சமணர் சிலை

நீலகேசி

புதுக்கோட்டை கீரனூரிலிருந்து சுமார் 15 கி. மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது மலையடிப்பட்டி. கிராமத்திற்குள் அடியெடுத்து வைப்பதற்குள் வினோதப் பாறைகள் வரவேற்றன. சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இரண்டு குகைக் கோவில்கள்! கி.பி. 730-ல் நந்திவர்ம பல்லவன் மலையைக் குடைந்து “வாகீஸ்வரர்” கோவில் எழுப்பினான் என்று கல்வெட்டு கூறியது. அதை விடக் காலத்தால் பிந்தியது விஷ்ணு கோவில்.

குடைவரை ஆலயப் பின்புலத்தில் பிரம்மாண்டப் பாறைகள்! அவற்றில் சமணர் படுகைகள்!! “கிபி 7-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் சமண சமயம் இங்கு செழித்திருக்க வேண்டும்!” என்றார் ராமய்யா.

“எழுத்தாளரே.. என் கதையை எப்போது கேட்கப் போகிறீர்?” என்று அதட்டலாக இடைமறித்தாள் நீலகேசி. “பழையனூர் நீலி என்ற எனது முன் பிறவியைக் கேட்டாலே பலரும் அஞ்சுவார்கள்! உம் மாயா விநோதச் சொப்பனத்தில் நான் தோன்றிய பிறகும் நீர் கிஞ்சித்தும் பயப்படவில்லையே!” என்று மிரட்டினாள். “அச்சமில்லை.. அச்சமில்லை.. அச்சமில்லை என்பதே!” என்ற முண்டாசுக்காரன் பாடலை பாடிக்காட்டினோம். அம்மை கோபம் தணிந்து சாந்தநிலைக்கு வந்தாள்.

பெளத்த நூலாகிய குண்டலகேசிக்கு எதிராக எழுந்த நீலகேசி சமணச் சிறு காப்பியம். தமிழில் எழுதப்பட்ட முதலாவது தர்க்க நூல். பெளத்த சமயத்தின் பெருமைகளை உரைத்த குண்டலகேசிக்கு மறுப்பு.

கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 10 பகுதிகள்! 894 பாடல்கள்!! அனைத்தும் விருத்தப்பா!! சமணர்களும், பெளத்தர்களும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்தும் கண்டித்தும் எழுதியவை கேசி நூல்கள். பிங்கலகேசி, அஞ்சனகேசி போன்றவை காலத்தால்

அழிந்து விட்டன.

“சமண நீலகேசியைச் சைவமாக்கி விட்டார்கள், எழுத்தாளரே..!” என்று வருந்தினார் வளையாபதியார். சமயச் சர்ச்சைக்கும் தனக்கும் சம்பந்தமில்லாதது போல மௌனித்தாள் குண்டலகேசி.

சைவ நூல்களின்படிக்க காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு வணிகன் வசித்து வந்தான். நீலி முற்பிறப்பில் அவனது மனைவி. கணவனின் பிற மாதர் தொடர்பைக் கண்டித்ததால் அவளைக் கொன்று விட்டான் கணவன். நீலி பேயாக மாறிப் பழிவாங்க அலைந்து கொண்டிருந்தாள். முக்காலமும் உணர்ந்த முனிவர் ஒருவர் வடக்கே குறிப்பிட்ட இடத்தில் வழிப் பயணம் செய்யக்கூடாதென்று வணிகனை எச்சரித்து தீமையிலிருந்து காப்பளிக்கும் வாள் ஒன்றையும் அளித்தார்.

முனிவரின் எச்சரிக்கையையும் மீறி ஒருநாள் வியாபார விஷயமாக வடக்கே பழையனூருக்குப் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வணிகனுக்கு வந்தது. அவனைக் கண்டதும் பேய் உருவில் இருந்த நீலி துரத்த ஆரம்பித்தாள். மந்திரவாள் அவளைத் தடுத்தது.

உடனே நீலி அழகிய பெண் வடிவங் கொண்டு மரக்கிளையைக் குழந்தையாக மாற்றிப் பழையனூரில் உள்ள 70 வேளாளர் நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டாள். “இவர் என் கணவர். பெண் மோகத்தால் என்னையும் குழந்தையையும் நிரீக்தியாக விட்டுவிட்டார். சேர்த்து வையுங்கள்!” என்று கதறினாள்.

“என் மனைவியே அல்ல. பேய்! நம்பாதீர்கள்.. நம்பாதீர்கள்!!”

வணிகன் அலறினான். மரக்கிளைக் குழந்தை ஓடிச்சென்று மார்போடு அணைத்து “அப்பா..

மலையடிப்பட்டி

மலையடிப்பட்டி சமணர் படுகை

அப்பா!” என்றதது: முத்தமிட்டுக் கொஞ்சியது. வணிகன் பொய் சொல்வதாக நினைத்தனர் நீதிமன்ற வேளாளர்கள்.

“இன்றிரவு இங்கேயே தங்குங்கள். காலையில் மற்ற விஷயங்களைப் பேசிக் கொள்ளலாம்!” என்றனர் அவர்கள். கணவன் கத்தி வைத்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினாள் நீலி. பழையனூர் வேளாளர்கள் வணிகனிடமிருந்த மந்திர வாளை வலுக்கட்டாயமாகப் பெற்றனர். வணிகன் கதறினான். “உனக்கு ஏதாவது ஆபத்தென்றால் நாங்கள் 70பேரும் உயிர் விடுகிறோம்!” என்று வாக்குறுதி தந்துவிட்டு அவர்கள் சென்றனர்.

மறுநாள் விடிவதற்குள் வணிகனைக் கொன்று பழி தீர்த்தாள் நீலி. மரக்கிளைக் குழந்தையைக் காலில் மிதித்து மாயமாய் மறைந்தாள். அடைக்கலம் கேட்டவனைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போனதற்காக 69 வேளாளர்கள் உயிர் நீத்தனர். ஒருவர் மட்டும் அப்போது வயல் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். செய்தி அறிந்து அவரும் கலப்பையால் தன்னைத் தானே குத்திக் கொண்டு மாண்டார்.

சைவம் சார்ந்த அனைத்து நூல்களிலும் ‘நீலி’ பேயாகத்தான் வர்ணிக்கப்படுகிறாள். அவைதீக மரபான சமண இலக்கியங்களிலும் நீலி பேயாகத்தான் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். ஆனால் கதையில் கொஞ்சம் மாறுபாடு!

வட இந்தியாவில் ‘பலாலயம்’ என்னும் சுடுகாட்டில் காளிக்கு உயிர்ப்பலிகொடுக்கிறார்கள். அதை முனிசந்திரன் என்னும் சமண முனிவர் தடுக்கிறார். இதனால் கோபமான காளி பழையனூர் நீலியிடம் முறையிடுகிறாள். அது முனிவருடன் மோதுகிறது. முனிவர் பேயை முறியடிக்கிறார். அவரிடம் சமண உபதேசம் பெற்று, உயர்ந்த தத்துவ நிலை அடைந்து, மாற்றுச் சமயத்தவரிடம் தத்துவ விவாதங்களை செய்கிறாள் நீலி.

நீலி கதையை தமிழகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் திருஞான சம்பந்தருக்கு முன் வாழ்ந்த சமந்தபத்திரர், சமண சமயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஆச்சாரியார். உறையூரை ஆண்ட முற்கால சோழர்களின் மரபில் வந்தவர். தமிழ்நாட்டு சமண மரபில் வந்த முதல் சமஸ்கிருத கவிஞர். “இரத்தின கரண்டக சிராவகாச்சாரம்” என்ற அவரது நூல் சமணர்களின் இல்லற ஒழுக்கம் பற்றி வடமொழியில் எழுதப்பட்டது.

அதில் நீலியின் கதை வருகிறது. சமந்தபத்திரரின் காலம் கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டு. பெரும்பாலும் நீலகேசி சமணர்களால் பாரம்பரியமாக வாய்மொழியாகச் சொல்லப்பட்ட கதை என்று

நீலி மரக்கிளைக் குழந்தையை மிதித்த சுவடு

பழையனூர் நீலி ஆலயம்

பழையனூர் நீலி

நீலி கதையுடன் தொடர்புடைய பழையனூர் சென்னையை அடுத்த திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. பக்கத்திலேயே சிவபெருமானின் பஞ்சபூத ஸ்தலங்களில் ஒன்றான திருவாலங்காடு!

‘வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும் வகை கேட்டஞ்சம் பழையனூர்...’

(திருஞானசம்பந்தர்)

சேக்கிழாரும் நீலி கதையைப் பெரியபுராணத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

‘நற்றிரம்புரி பழையனூர்ச் சிறுதொண்டர் நவைவந்த துற்றபோது தம்முயிரையும் வணிகனுக் கொடுகார் சொற்றமெய்ம் மையுந்தூக்கியச் சொல்லையே காக்கப் பெற்றமேன் மையினிகழ்ந்தது பெருந் தொண்டை நாடு’

(பெரிய புராணம்)

உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய ‘சேக்கிழார் புராணத்திலும் நீலி கதை வருகிறது. தொண்டை மண்டல சதகம், திருக்கை வழக்கம் முதலிய நூல்களிலும் ‘நீலி’ வருகிறார்.

“படியினப் பொழுதே வதைத்திடும் பச்சை நாவியை நம்பலாம் பழி நமக்கென வழி மறித்திடும் பழைய நீலியை நம்பலாம் கொடுமதக்குவ டெனவளர்த்திடு குஞ்சரத்தையும் நம்பலாம்”

(விவேக சிந்தாமணி-30)

“உடனே கொல்லும் விஷத்தை நம்பலாம், வணிகனை வழிமறித்துக் கொலை செய்த பழையனூர் நீலியை நம்பலாம், கொடிய மும்மதங்களை உடைய யானையையும் நம்பலாம்!” என்று கூறி “பெண்களை நம்பாதே!” என்று முடிகிறது பாடல்.

திருவாலங்காட்டிலுள்ள இடுகாட்டில் ஏறத்தாழ இரண்டு ஆள் உயரத்தில் நீலி பாறை உள்ளது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தப் பகுதியிலிருந்து ஈழப் பேழைகள் பல எடுக்கப்பட்டதாக ‘திருவாலங்காட்டு வரலாறு’ சொல்கிறது. சதிருவாலங்காட்டிலிருந்து பழையனூர் முக்கால் கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது.

இரு ஊருக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் நீலி குளம் இருக்கிறது. இந்தக் குளத்தின் கரையில்தான் நீதிமன்ற வேளாளர்கள் உயிர் நீத்தனர். அதற்கு சாட்சியாக “சாட்சி பூதேஸ்வரர்” கோயில் உள்ளது.

தமிழக முதல்வராக பக்தவச்சலம் இருந்த காலத்தில் மணி மண்டபம் ஒன்றை எழுப்பி உள்ளனர். சிறிது தொலைவில் ‘நீலியின் பாதம்’ என்று கூறப்படுகிற பாறைப் பதிவு இருக்கிறது. ஊரின் வெளிப்புறத்தில் ஆலங்காட்டு காளி கோயில்கொண்டுள்ளனர்.

அறிஞர்கள் நினைக்கிறார்கள். அது கொஞ்சம் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது.

ஜினத்தன் என்பவனின் மகள் நீலி. சமண மதத்தை சேர்ந்த அவளைப் புத்த மதத்தைச் சார்ந்த சாகரத்தன் அடையநினைக்கிறான். தான் சமணன் என பொய் சொல்கிறான். நீலியும் அதை நம்பி அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். பின்னர் தான் சதியை உணர்ந்தாள் நீலி. ஆனாலும் கடமையில் தவறாத மனைவியாகச் சமணநெறியில் தோய்ந்திருந்தாள். கணவன் வீட்டார் இதை விரும்பாமல் புத்தநெறி சேர அவளை வற்புறுத்தி வந்தனர்

ஒருநாள் நீலியின் கணவன் தன்னுடன் ஒரு புத்த துறவியை அழைத்து வந்தான். அவருக்கு ஊன் உணவு தேவைப்பட்டது. சமைத்துத் தரச் சொல்லி வற்புறுத்திய கணவனின் வார்த்தையைத் தட்ட முடியாத நீலி துறவியின் மிதியடிகளில் ஒன்றைப் பயன்படுத்தி ஊன் உணவை உருவாக்கினாள்.

சாப்பிட்டு முடித்த துறவி காலணியைத் தேடி, நீலி நடந்ததைச் சொன்னாள். கணவனோ “நீலி கற்பிழந்தவள்” என்று அவதூறு பேச, நகரின் காவல் தெய்வம் கோட்டைவாயிலை அடைத்தது. பின்னர் அதை யாராலும் திறக்க முடியவில்லை. சமண சமய வலிமையால் திறக்க முடியாத கதவைத் திறந்து குற்றமற்றவள் என்று நிரூபித்தாள் நீலி.

‘நீலி யட்சகானம்’ என்னும் பிற்கால நூலில் நீலிக்கு நீலன் என்ற அண்ணன் வருகிறான். நீலனை பழையனூர் வேளாளர்கள் கொன்றுவிடுகிறார்கள். அதனால் நீலி அவர்களைப் பழிவாங்குகிறாள்.

கன்னடத்தில் ‘கரிராஜன் கதை’ என்ற பெயரில் வழங்கப்படும் கதையில் ‘தொண்டனூர்’, ‘மல்லிகையூர்’ என்ற இரு ஊர்கள் வருகின்றன. ‘இராட்சசி’ என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், நீலி என்ற பெயர் வரவில்லை.

தொண்டனூரின் அரசி இராட்சசி(நீலி)யின் மகளைக் கரிராஜன் கவர்கிறான். அவனைக்

கொல்ல இராட்சசி அலைகிறாள். மல்லிகையூரில் அவனை பிடித்து விடுகிறாள். அந்த ஊரின் 12 கவுடர்களிடம் காரிராஜன் தன் கணவன் என கூறி நடிக்கிறாள். பின் சம்பவங்கள் அப்படியே நீலியின் கதை தான்.

மலையாள மொழியில் 'உண்ணு நீலி சந்தோசம்' என்னும் பெயரில் நீலி கதை வருகிறது. அது தூது இலக்கியம். தலைவனும் தலைவியும் ஒன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, யட்சி ஒருத்தி தலைவனை மட்டும் மந்திர ஆற்றலால் தூக்கிக் கொண்டு வானில் பறக்கிறாள். ஒருகட்டத்தில் தலைவன் நரசிம்ம மந்திரத்தை உச்சரிக்க, யட்சி பயந்துபோய் அவனைக் கீழே போட்டுவிடுகிறாள். அவன் திருவனந்தபுரத்தில் விழுகிறான். பின்பு தலைவன், தலைவிக்கு தூது அனுப்புகிறான்.

நீலகேசி கதைகளை எல்லாம் கேட்டுக் குண்டலகேசி சிரித்தாள். "எழுத்தாளரே.. நம்புகிற மாதியா இருக்கிறது?" என்று கேலி பேசினாள்.

"எழுத்தாளரே, கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கருத்தை ஆராயக் கூடாது என்பது உமக்குத் தெரியாதா? சமண சமயக் கொள்கைகளை விளக்க வந்தது என் பிறவி. மக்கள் மரபுரைகளில் கண்ட பெயர்களையும், செய்திகளையும் வைத்துப் புணைந்தே கதைப் பகுதி. சாதாரண மக்கள் விளங்கிக் கொள்ள அது உதவும் அல்லவா? தனது உரையாடல் ஆற்றலாலும், விரிவுரை ஆற்றலாலும் என் கதையைத் தீஞ்சுவைப்படுத்தியுள்ளார், சமந்தபத்திரர்!" என்று விளக்கம் அளித்தாள் நீலகேசி.

"எழுத்தாளரே, செடிக்கும், கொடிக்கும் உயிர் உண்டு என்று சொல்லும் சமணத்தில் ஏது தீஞ்சுவை?" என்று எதிர்வாதம் புரிந்தாள் அம்மை குண்டலகேசி.

"உயர்தர உயிர்கள் போல செடி கொடிகள் ஐம்புலநுகர்வு உடையவை அல்ல. ஓரறிவு மட்டும் உடையவை. அதனால் அவை உயிரற்றவை போல் தோன்றுகின்றன. தொல்காப்பியரே உயிர் வகைகளில் ஓரறிவுயிர் முதல் ஐயறிவுயிர் வரை உயிர் வகைகளை வகுத்துள்ளார் எழுத்தாளரே! மனிதன் ஆறு அறிவுடைய உயிர். எங்கள் சமண நூல்களில் மட்டுமே இப்பாகுபாடு கூறப்படுகிறது!" என்று பெருமிதப்பட்டாள் நீலகேசி.

"ஓ, அப்படியா? செடி கொடிகளைப்போல் பாறையும் புற்றும் வளர்கிறதே.. அவற்றுக்கும் உயிர் உண்டோ?" என்று எதிர்க்கேள்வி எழுப்பினாள் குண்டலகேசி.

"பிறபொருள் மேலடுக்கப்படுவதால் பாறையும் புற்றும் வளர்வனபோல் தோன்றுகின்றன. அது போலி வளர்ச்சி! செடி கொடிகள் உள்ளீடான வளர்ச்சி உடையவை. பாறை-புற்று வளர்ச்சியில் உருவும் வடிவும் மாறுகின்றன. ஆனால் உயிர் உள்ளவற்றின் வளர்ச்சியில் உருவும் வடிவும் தொடர்கிறது. அளவு மாறுதல் மட்டுமே!"

என்றாள் நீலகேசி.

"எழுத்தாளரே, ஒலியை ஒளியினும் நுண்ணியதாகவும், மேம்பட்டதாகவும் கொள்ள வேண்டும். ஏன் தெரியுமா? ஒளி நெருப்பின் தன்மையுடையது. ஒலியோ வானின் ஊடாக இயங்குவது!" என்றாள் குண்டலகேசி.

"அணுக்களின் ஊடாக இயங்கும் அழுத்தத்தால் பரவுகிறது ஒலி. ஆனால் ஒளியினும் ஒலி பின் தங்கிய விரைவு உடையது!" என்று மறுத்தாள் நீலகேசி.

"நுகர்தல் அனுபவமே முக்கியம். காட்சியும் கேள்வியும் ஒன்றுபடவே நுகரப்படுகின்றன!" என்று சாதித்தாள் குண்டலகேசி.

"மின்னலும் இடியும் ஒரே நிகழ்ச்சி! ஆனால் மின்னல் கண்டபின் சற்றுநேரம் தாழ்ந்தே பேரிடி ஓசை கேட்கிறோம், எழுத்தாளரே!" என்றாள் நீலகேசி.

தீர்வனவும் தீராத திறத்தனவும் செய்யமருந்தின் ஊர்வனவும் போலாதும் உவசமத்தின் உய்ப்பனவும்

யார்வினவும் காலும் அவைமூன்று கூற்றவா
நேர்வனவே ஆகும் நிழல்இகழும் பூணாய்
(நீலகேசி)

"நோயின் தன்மை மூன்று வகை. மருந்தினால் நீங்கும் நோய்கள், எதனாலும் தீராத தன்மையுடைய நோய்கள், வெளியில் ஆறி உள்ளுக்குள் இருந்து துன்பம் தருவன ஆகியவையே அவை. பிறவித் துன்பங்களைத் தீர்க்கும் மருந்துகளும் மூன்று. நல்லறிவு, நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்பவையே அவை!" என்று முத்தாய்ப்பு வைத்துச் சிரித்து மறைந்தாள் அம்மை நீலகேசி.

"பலே!" என்றோம் நாம். குண்டலகேசியும், வளையாபதியாரும் நம் மாயா விநோதச் சொப்பனத்திலிருந்து அகன்றனர். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டனர் மணிமேகலையும், சூளாமணியும்.

நமது அக்னி ஆற்றுப் பயணம் தொடர்ந்தது.
(மேலும் வளரும்)

பார்வை

பேராசிரியர் இரா காரிராசன் பாடம்-தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்

கும்பகோணம் கல்லூரி முதல்வர் பேராசிரியர் ஏ. சக்கரவர்த்தி உரையை பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரைப் பிள்ளை தமிழாக்கியது-பாரி நிலைய வெளியீடு.

தேனம்மை லட்சுமணன் எழுதிய நீலகேசி விளக்க நூல்

மடல் திறப்பு

செட்டம்பர் மாத காக்கை இதழ் திருமாவளவனிடம் ஆரம்பித்து நெல்லைக் கண்ணனில் நிறைவடைந்ததில் ஒரு சப்டெக்ஸ்ட்டைக் காண முடிந்தது. திருமா அவர்கள் ஒரு அரசியல்வாதியாக அறியப்பட்டாலும், அவர் அற்புதமான சிந்தனையாளரும் கூட அதுபோல நெல்லைக்கண்ணன் அவர்கள் ஒரு பேச்சாளராக அறியப்பட்டாலும் அவர் அரசியல் செயல்பட்டாளரும் கூட ஒற்றுமை இது மட்டுமல்ல, நெல்லைக்கண்ணன் இதய சிகிச்சைக்கு உள்ளாகி ஓய்வில் இருக்க வேண்டும் என்ற மருத்துவர்களின் கறாரான எச்சரிக்கையும் மீறி திருமாவளவனின் நிகழ்வொன்றில் கலந்து கொண்டார். இதில் என் உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை என் இளவல் திருமா மடியில்தானே உயிர் போகிறது! அது எனக்குப் பெருமைதான் என அவர் உணர்வுபூர்வமாக பேசியதை திருமாவும் முதல்வர் ஸ்டாலினும் கண்கலங்க கேட்டுக் கொண்டு இருந்தனர். அது வெறும் மேடைப்பேச்சல்ல, உண்மையிலேயே அவர் உயிருக்கு ஆபத்து இருந்தது என இருவரும் அறிவர். அதேபோல சில நாட்களிலேயே காலமாகி விட்டார். ஆக இருவருக்குமான உணர்வுபற்றத்தை சுட்டிக்காட்டுவதுபோல ஆரம்ப மற்றும் கடைசிப் பக்கம் அமைந்திருந்தது. பேச்சாளர்களுக்கே உரிய உணர்ச்சிப் பெருக்குடன், தான் சார்ந்திருந்த கட்சியின் நிலைப்பாட்டுக்கு ஏற்ப திராவிடத்தலைவர்களை கடுமையாகப் பேசியவர். ஆனால் அவரது உழைப்புக்கு அக்கட்சி அங்கீகாரம் வழங்கவில்லை. அவரால் விமர்சிக்கப்பட்ட தலைவர்கள்தான் அவர் தம் தமிழ் ஆளுமையை மதித்து அவரை கௌரவித்தனர். இது அவரது தமிழின் பெருமை. ஆரம்ப காலத்தில் கடும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திய திருமா, இப்போதெல்லாம் அனைவருக்கும் பொதுவான தலைவராக உருவாகும் வகையில் அண்ணா வழியில் கண்ணியம் பேண ஆரம்பித்துள்ளார். ரஜினி, அதிமுக போன்ற பிறர் சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகளுக்குக் கூட அவர்களை காயப்படுத்தாமல் தன் கருத்தைக்கூறுகிறார். இப்படி இரு சுவாரஸ்யமான ஆளுமைகளை நினைக்க வைத்த காக்கைக்கு நன்றி.

-பிச்சைக்காரன், சென்னை

‘ஐனநாயக அரசியல் போராட்டமும் பண்பாட்டு அரசியல் போராட்டமும்’ - சி.சொக்கலிங்கம் அண்ணாச்சியின் கட்டுரையின் உட்கிடையே நெல்லை சு.முத்து கட்டுரையை - காக்கை வெளியிட்ட வழுவாய்க்கான கழுவாயாகும். பன்முகத்தன்மையாவது, பாரதப்பெருமையாவது? அந்த அப்துல்கலாமுக்கு அடுத்தவாரிசே இந்த நெல்லை விஞ்ஞானிதேன்? இந்த சொத்தைக்கடலையைத் தின்னாச்சுன்னா அடுத்தொரு ‘நன்னிப்பயற்றை’த் தின்னே தீரணும்ல்லா’வே! அதுக்குத்தேன் நம்ம அண்ணாச்சி சொக்கலிங்கமே கைகொடுக்காவள்ளா! பொறவென்ன?

‘சலபதி 50: தொடரும் பயணம்’ கருத்தரங்கத் தொகைநூல் குறித்துத் தம் பத்தியில் தோழர் வேணு எழுதியுள்ளார். அறிவுலக ஆளுமைகளைப் பாராட்டிக் குறிப்பிட்ட ஆண்டை ஒட்டி மலர் வெளியிடும் மரபை அயலிருந்தே நாம் பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டுத் தம் முன்னுரையில் தொடர்கின்றார்: “நவீனத் தமிழகத்திலும் அப்படி வந்த மலர்கள் சில உடனே நினைவுக்கு வருவன:

‘ஐராவதி’ என்ற பெயர் கொண்ட, ஐராவதம் மகாதேவனின் 78-ஆவது வயதில் வெளிவந்த ஒரு மலர், பேராசிரியர் இளவரசுவின் 70-ஆவது வயது நிறைவுக்காக வெளியான ‘இளவரசியம்’,

பேராசிரியர் இ.சுந்தரமூர்த்தியின் 70 வயதை ஒட்டி வெளிவந்த ‘இசு எழுபது’ எனச் சில, புத்தக அலமாரியில் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட எந்த மலருக்கும் இல்லாத சிறப்பு இந்தக் கருத்தரங்கக் கட்டுரை நூலுக்கு உண்டு. அது 50 வயதுக்காரருக்கு வெளிவருவது தான்.” - அதியமான் “இந்த விளக்கத்தை குறைசுட்டலாக அல்லாமல். தொடர்பானவர்கள் மேலதிகத் தகவல்களாகக் கொள்வார்களாக” - இது நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவை நோக்கி வேணு சுட்டியது. இதனையே வேணுவை நோக்கி சுட்டிக்காட்டிவிட்டு நானுந் தொடர்கின்றேன்: சரி! அதியமானுக்குத் தேன் இந்த நூல்தான் 50 அகவைக்காரர்க்கென முதலில் வெளிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. ஏன் வேணு அதற்கு முன்பே தமிழில் முதன்முதலாகப் பொன்விழா மலர் கண்ட, தங்கள் ஆருயிர் நண்பன் பெயர் அயத்தே போச்சோ? சரி! இதே போல் இன்னொரு பவளவிழா மலர் பெயர் எப்படி அதியமானுக்கே அயத்துப்போச்சோ? சங்கதிக்கு வருவோம் இவைதாம் அவை!: முன்னது, ‘பொதிகை’ - பொதியவெற்பன் பொன்விழாமலர் (2000) (அதில் சலபதி பங்களிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது); பின்னது ‘நூலை ஆராதித்தல்’: ஈழத்துப் பத்மநாபர் பவளவிழாமலர். இருவாக்கும் புலப்படா ஏனைப்பிற மலர்களும், என் நினைவுக்கு எட்டிய வரைக்கும்....: சிற்பி பவளவிழா மலர்கள் முப்பாகங்களாக!..: அகமும் புறமும், ‘சிற்பியின் நெஞ்சம், (+ இன்னொரு பாகம்);

‘ஆதி எண்பது’ - புலவர் இராசியண்ணன் முத்துவிழா நூல். இவை எல்லாவற்றுக்குமே இல்லாத் தனிச்சிறப்பு ‘பொதிகை’க்கும், ‘நூலை ஆராதித்தலு’க்கும் எதுவென்றும் - இத்தொடர்பில் மேலதிகப் புரிதல்களுக்கும் ‘வனம்’ இணைய இதழில் வாகீசனின், ‘பொதியவெற்பன் பொன்விழாமலரும் பத்மநாப ஐயர் பவளவிழா மலரும்’ கட்டுரையில் காண்க.

பொதிகைச்சித்தர்

செட்டம்பர் இதழில் தோழர். இன்குலாப் அவர்களின் செவ்வியை மீள்வெளியீடு செய்தமைக்கு நன்றி. அதில் இரு கூறுகளை நான் முதன்மையாகக் கருதுகிறேன். “பெண்ணியம் பற்றி நான் பேசுவது என்பதே தலித்தியம் பற்றி நான் பேசுவது போல ஆகிவிடும். அதனுடைய முழுமையை என்னால் சொல்ல முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.” என்கிறார். இதே பொருளில் ஐயா கி.ரா அவர்கள் மள்ளர்கள் (பள்ளர்கள்) குறித்து ஒரு நேர்காணலில் சொன்னதும் அதுதொடர்பான வழக்கு குறித்தும் தோழர் பா.செ. காக்கையில் எழுதியது நினைவிற்கு வருகிறது. தன்னாய்வு நோக்கில் பாசாங்கற்ற தோழமையின் வெளிப்பாடு இது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியின் உணர்வை ஒருகாலும் பிற சாதியரால் (எவ்வளவுதான் அவர் மாணிட நேயராக இருந்தாலும் கூட) முழுமையாக வெளிக்கொணர முடியாது. இறுதியாக. “கூட்டிசைக்கு நான் பறையுடன் வருவேன்” என்கிறபோது, தான் ஒரு போராளி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

நித்திலவாணன், சென்னை.

நவமகனின் போக்காளி காலஅளவிலும் கதைக்களத்திலும் பெரும்பரப்பிணையுடைய நாவல்!

நவமகன் (கேதீஸ்) 2013இல் எழுதிய சிறுகதை ஒன்றினை வாசித்ததன் ஊடாகத்தான் அவருடைய எழுத்து சார்ந்த பக்கம் எனக்குத் தெரிய வந்தது. 'மாவீரர் யாரோ என்றால்?' என்பது அதன் தலைப்பு. தேசத்திற்காக உயிர்ப்போலித்தவர்களை நினைவுகூர்வதில் நம் சமூகத்தில் நிலவக்கூடிய இயக்கப் பின்னணிகள் சார்ந்த புறக்கணிப்பு மனநிலைகளையும் அதுசார்ந்த அரசியல் பிறழ்வுகளையும் உணர்வுபூர்வமாகப் பேசியது அந்தச்சிறுகதை. வெவ்வேறு இயக்கங்களிலிருந்து போராடி மடிந்த இரண்டு போராளிகளின் பெற்றோரின் மன வலிகளை இயல்பாகவும் யதார்த்தமாகவும் அது பேசியது. வாசிப்பவர் மனதைக் கேள்விகளாலும் வேதனையாலும் துளைக்கக்கூடிய கதை அது.

அதேபோல் 2016இல் இன்னுமொரு சிறுகதை ஆச்சியும் அஸ்தரும் என்பது அதன் தலைப்பு. தாயகத்திலிருந்து பிள்ளைகளால் வெளிநாட்டுக்கு அழைக்கப்பட்ட வயதான பெற்றோர்கள் பற்றிய கதை அது. நோய்வாய்ப்பட்ட தமது இறுதிக்காலத்தில் பிள்ளைகளால் கைவிடப்படுவதையும், வயோதிப்புப் பராமரிப்பு மருத்துவ இல்லத்தில் மொழி தெரியாத நிலையில் அவதிப்படுவதையும் முன்வைத்து எழுதப்பட்டிருந்தது. புலம்பெயர் சூழலின் அவலமொன்றை உணர்வுபூர்வமாகச் சித்தரிக்கின்ற சிறுகதை அது. ஆச்சியும் அஸ்தரும் கதை எழுதப்படுவதற்கு நானும் ஒரு சிறு தூண்டுதலாக இருந்துள்ளேன். முகநூலில் கேதீஸ் எழுதிய ஒரு சிறு குறிப்பு ஒன்றைப் பார்த்துவிட்டு அதனை விரித்து ஒரு சிறுகதையாக எழுதித்தரும் படையும் அதனை முதலில் இணைய இதழில் பிரசுரிப்போம், பின்னர் குறும்படமாக உருவாக்குதற்கு முயற்சிப்போம் என்று கூறியிருந்தேன். 'ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல, கேதீஸின் கதை எழுதும் ஆற்றலுக்கு சான்று பகர்ந்த கதைகள்தான் மேலே குறிப்பிட்ட இந்த இரண்டு சிறுகதைகளும். இவற்றைவிட 90களின் ஆரம்பத்திலும் நடுப்பகுதியிலும் நார்வேயிலிருந்து வெளிவந்த சுவடுகள் மாத இதழ்களிலும் இவரது கவிதைகள் சில வெளிவந்துள்ளன.

இவரிடமிருந்து சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியாகும் என்ற எதிர்பார்ப்பே என்னிடம் இருந்தது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் 'எழுதிக்கொண்டிருக்கும் நாவலிலிருந்து' என்ற குறிப்போடு முகநூலில் ஒரு சில பதிவுகளைப் பார்க்க முடிந்தது. இப்போது அந்த நெடுங்கதையை எழுதி முடித்து தனது முதலாவது புத்தகத்தை 'நாவலாக' வெளிக்கொணர்ந்திருக்கின்றார். தமிழகத்தின் கருப்புப்பிரதிகள் பதிப்பகம் நூலை வெளியிட்டிருக்கின்றது. போக்காளியின் கதை, பாத்திரங்கள், கதைசொல்லல் முறை, பேசுபொருளின் பரப்பு, உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள களங்கள், மொழிநடை, அரசியல், அழகியல், இலக்கியப் பெறுமதி குறித்த என் கருத்துகளை இங்கே பகிர்ந்துகொள்ள விழைகிறேன்.

நார்வேத் தமிழ் எழுத்துச்சூழலில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துகள் தொகுப்புகளாக, புத்தகங்களாக வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் சிறுகதைகள், நாவல் என்பவை ஒப்பீட்டளவில் வெகுறைவு. புலம்பெயர் வாழ்வின் பெரும் பரப்பிணைப் பேசுகின்ற முதலாவது நாவலாக 'போக்காளி' வந்திருக்கின்றது. இரண்டு தேசங்களின் இரண்டு தலைமுறையினரின் வாழ்வியலை அந்நாவல் பேசுகின்றது. நார்வேத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு வாழ்வு பற்றிய நாவல் ஏதும் இதற்கு முன் வந்திருக்கின்றனவா என்ற கேள்வியை எழுப்பும் போது இல்லை என்பதே பதில்.

தமிழ்ப் பின் புலத்தைக் கொண்டுள்ள நார்வே ஊடகவியலாளர் ஜொகான் சண்முகரட்ணம் எழுதி, 2020இல் வெளிவந்த 'நாம் இன்னமும் சுவாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்' தன்னனுபவப் புத்தகத்தில் அவருடைய தமிழ்ப் பின்னணி பற்றிய பகுதிகளில் ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வுக்கான பின்னணி குறித்த கதையாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்புத்தகம் இருகலாச்சாரச் சூழலின் இனவாதம், இனவாதத்திற்கு எதிரான போக்குகள் குறித்த தன்னனுபவ நிகழ்வுகளின் விபரிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். நார்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த சூழலில் எதிர்கொண்ட அனுவபங்களை விபரிப்பதன் ஊடாக நார்வேயின் பல்லினக்கலாச்சார மற்றும் பெரும் சமூகத்துடனான இணைவாக்க வாழ்வு பற்றி ஜொகான் விபரிக்கின்றார்.

நார்வேயும் உலகமும் 80களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இன்று வரையான காலவோட்டத்தில் இனவாதம், இணைந்தவாழ்வு, பல்லினக் கலாச்சாரசூழல் சார்ந்து எத்தகைய அனுபவங்களையும் மாற்றங்களையும் கண்டிருக்கின்றது என்பதைத் தனது பார்வையில் பதிவுசெய்கின்றார்.

நார்வேயின் உள்நாடு சார்ந்த சமூக - அரசியல் நிகழ்வுகளின் பின்னணியிலும், உலக அரசியல் மாற்றங்களின் பின்னணியிலும் விபரிக்கப்படுகின்றது. தனது பூர்வீகப் பின்னணி, நார்வேயில் ஒருவெளிநாட்டுப்பின்னணியுடைய குடும்பத்தின் குழந்தையாக வளர்கின்ற சூழலின் அனுபவங்களை முதன்மையாகத் தொட்டுச் செல்கின்றார். இவரது தந்தை ஈழத்தமிழ் பின்னணியும் தாயார் ஜப்பான் நாட்டுப் பின்னணியையும் கொண்டவர்கள். (தந்தை பேராசிரியர் சண்முகரட்ணம் தமிழ்ச் சூழலிலும் உலகமட்டத்திலும் கல்வியாளர்கள் மத்தியிலும் அறியப்பட்டவர்.) அந்நூலில் இலங்கையின் அரசியல் பின்னணியும், தமிழர்களுக்கெதிரான சிறிலங்கா அரசின் ஒடுக்குமுறைகளும் பேசப்படுகின்றன. அவருடைய தாய் - தந்தையரின் பின்னணி, அவர்களுடைய காதல் - திருமண வாழ்வு குறித்த தகவல்களும் உள்ளன. மேலும் அந்தப் புத்தகம் இனவாதம் பற்றியது மட்டுமல்ல. வேர், அடையாளம் குறித்த புத்தகமும் கூட. ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வுக்கான அரசியல், பொருளாதாரப் பின்னணியையும், நார்வேயின் பல்லினச் சூழலில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் வாழ்வனுபவ விபரிப்பாகவும் ஜொகானின் தன்னனுபவ நாவலை நோக்கலாம்.

ஆனால், நவமகளின் போக்காளி, நார்வேயில் தமிழரின் புலம்பெயர் வாழ்வியலை விரிவாகப் பேசுகின்ற நாவலாக அமைந்துள்ளது. வாழ்வியல், சமூக, அரசியல் அனுபவங்கள், நிகழ்வுகளைத் தழுவிிய புனைவாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

காலக்கோட்டில் மூன்று தசாப்தங்களின் கதை

போக்காளி நாவல், கால அளவிலும் பேசுபொருள் சார்ந்தும் பெரும் பரப்பினைக் கையாண்டுள்ளது. கால அளவு என்று எடுத்துக்கொண்டால் 1988 இலிருந்து 2019 (சமகாலம் வரையான என்றும் சொல்லலாம்) மூன்று தசாப்த வாழ்வியலைப் பேசுகின்றது. நாவலின் மொத்தப் பக்கங்கள் 670. இதன் முன் அத்தியாயங்கள் (கிட்டத்தட்ட 150 பக்கங்கள்) முகவர்கள் மூலம் 1980களின் இறுதியில் வாழ்வு தேடி வெளிநாடுகளுக்குப் பயணங்களை மேற்கொண்ட எம்மவர்களின் (இன்று அப்பாக்கள், அம்மாக்கள், மற்றும்; தாத்தா, பாட்டிகளாகவும் இருக்கக்கூடியவர்கள்) கதைகளை விரிவாகப் பேசுகிறது. பயணமென்பது சட்டபூர்வமான விமானப் பயணம் அல்ல. முகவர்கள் மூலமான

சட்டத்துக்குப் புறம்பான பயணங்கள். உயிராபத்து மிக்க பயணங்கள். பல நாடுகளின் எல்லைகளைக் களவாகக் கடக்கின்ற சம்பவங்கள், பிடிபடுதல், திருப்பி அனுப்பப்படுதல், காவல்துறை விசாரணைகள், அகதிமுகாம் வாழ்க்கை, அகதிவதிவிட உரிமைக்கான போராட்டங்கள், காத்திருப்புகள், குடும்பத்தைப் பிரிந்த தவிப்புகள், தொழில் வாய்ப்புத் தேடும் பிரயத்தனங்கள் என விரிகிறது.

இந்தக் கதையின் முக்கிய பாத்திரம் குணா. இருபது வயதில் வெளிநாட்டு என்று கு வெளிக்கிட்டு, முதலில் ஜேர்மன் நாட்டினைச் சென்றடைகிறான். அங்கு அகதித் தஞ்சம் பெறுவது சாத்தியமில்லாமல் போக, பிரான்ஸ் செல்கிறான். அங்கு பிடிபட்டு, முதலில் அகதித்தஞ்சம் கோரிய ஜேர்மனிக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறான். பின்னர் ஜேர்மனியிலிருந்து நார்வே வருவதற்கான முயற்சியில் இறங்குகின்றான். நார்வேக்கு வருவதென்றால் தரைவழியாக ஜேர்மன்-டென்மார்க்-சுவீடன்-நாடுகளின் எல்லைகளைக் களவாகக் கடக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு எல்லை கடப்பிற்கும் ஒவ்வொரு திட்டங்கள். எல்லைக் காவல்துறையினரின் கண்ணுக்குள் மண்ணைத் தூவித் தப்புவதற்கான திட்டங்களைக் கையாள வேண்டும். ஜேர்மனியிலிருந்து டென்மார்க் வந்தடைய தொடருந்தின் கழிவறைக்கூரைக்கு மேலுள்ள நீர்த்தாங்கிப் பெட்டியுள்ள இருட்டான பகுதிக்குள் பல மணிநேரங்கள் உடலைக் குறுக்கிக் கொண்டு பயணிக்கின்றான் குணா. பல்வேறு ஆபத்துகளைக் கடந்து நார்வே வந்தடைந்து படும்பாடுகள் குணா பாத்திரத்தினுடாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

கதைக்களங்கள்

இந்த நாவல் 3 பகுதிகளை அல்லது களங்களைக் கொண்டுள்ளதாகப் பார்க்கலாம்.

முதற்பகுதி: வெளிநாடுகளுக்கான ஆபத்து நிறைந்த பயணங்கள் - சென்று சேர்ந்த நாட்டில் வாழ்வை நிலைநிறுத்துவதற்கான போராட்டங்கள் - எதிர்காலக் கனவுகள் - தாயகத்திலுள்ள குடும்பத்திற்கான உழைப்பு.

இரண்டாவது பகுதி: நிலைநிறுத்திய புலம்பெயர்வாழ்வின் அடுத்தடுத்த கட்டங்களுக்கான பாடுகளும் நெருக்கடிகளும் அடைவுகளும். அதாவது அகதி என்ற அடையாளத்திலிருந்து குடும்பம் என்ற நிறுவனங்களுக்குள்ளும் - சமூகம் என்ற நிறுவனங்களின் அங்கமாகிய வாழ்வியலையும் அது குறிக்கின்றது. இந்த இரண்டாவது பகுதிக்குள் தாயகத்தின் போராட்டமும் அது சார்ந்த புலம்பெயர் செயற்பாடுகளும் அதிகளவில் உள்ளடங்குகின்றன. தாயக விடுதலைப்போராட்டம், அது சார்ந்த செயற்பாடுகள், அணுகுமுறைத்தவறுகள், அறிவுக்குப்புறம்பான போக்குகள், பொய்கள் மீதும்

உணர்ச்சிக் கோசங்கள் மீதும், கட்டமைக்கப்பட்ட போக்குகள் மீதான ஆதங்கங்களும் விமர்சனங்களையும் நாவல் முன்வைக்கின்றது.

மூன்றாவது பகுதி: புலம்பெயர் சூழலில் முதற்தலைமுறைக்கும் இரண்டாவது தலைமுறைக்குமிடையிலான இடைவெளி மற்றும் முரண்பாடுகள், நெருக்கடிகளைப் பேசுகிறது. இரண்டாவது தலைமுறை என்பது புலம்பெயர் நாடுகளில் பிறந்துவளர்பவர்களைக் குறிக்கின்றது. இடைவெளி, முரண்பாடுகள் என்பவை மொழியிலிருந்து, அடையாளம், கலாச்சாரம், சிந்தனை வரையான பன்முகப்பட்ட இடைவெளிகளையும் முரண்களையும் குறிக்கின்றது.

புலம்பெயர்வின் பின்னணி -

ஆபத்துமிக்க சட்டவிரோதப் பயணங்கள்

போக்காளியின் முதற்பாகத்தின் கதைகளும் அனுபவங்களும் முக்கியமானவை. அக்கதைகள் இதுவரை பரவலான இலக்கியங்களாக ஆக்கப்படாமலிருந்தன. அண்மைக்காலங்களில் அத்தகைய முயற்சிகள் ஆங்காங்கே வெளிப்படுகின்றன. நோர்வேயில் திரைப்பட உருவாக்கத்தில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுவருகின்ற பிரேம்ராஜ் சிவசாமி பல வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதி, தற்போது திரைப்படமாக்கிக்கொண்டிருக்கும் 'அப்பாக்களின் கதை' பிரதி அத்தகைய ஒரு களத்தினைக் கையாள்கின்றது. 1980களின் இறுதியில் முகவர்கள் மூலம் ஈழத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் புறப்பட்ட அன்றைய இளைஞர்கள் சிலரின் கதையைப் பேசுகின்றது. ரஷ்ய எல்லையிலிருந்து (அன்றைய சோவியத்) நார்வேக்கு வரும் சட்டவிரோதப் பயண வழியில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட அனுபவங்கள், அச்சுறுத்தல்கள், இன்னல்கள், மரணங்கள், அலைக்கழிவுகள் அக்கதையின் மையம்.

1990களின் நடுப்பகுதியில் உக்ரைன்-பெலருஸ்-லித்வேனியா-போலந்த் எல்லைகளினூடாக ஒரு மாத கால நடைபயணத்தின் மூலம் ஜேர்மன் நாட்டுக்கு வந்தடைந்த ஒரு அனுபவத்தை எழுத்தாளர் ஒருவர் அண்மையில் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். அந்த ஒரு மாதத்திற்குள் எத்தனை அனுபவங்கள், அலைக்கழிவுகள், துயரங்கள் இருந்திருக்கும் என்பதை நினைக்கவே மனம் பதறுகிறது. அந்தக்கதைகளும் இலக்கியமாக்கப்பட வேண்டியவை.

'ஐரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகளைக் களவாக்கப்படத்தென்பது இலகுவான காரியமில்லை. ஆனாலும் எம்மவர்கள் கடந்தார்கள். காடு, கடல், குளம், குட்டையென கடும் குளிரிலும் கடந்தே களைத்தார்கள்' என்று சொல்கிறார் நவமகன். அதிலும் சாண் ஏற முழம் சறுக்கிற அனுபவங்கள் பற்பல.

ஒவ்வொரு நாடுகளின் முகாம் அனுபவங்கள், நண்பர்களுடனான கூட்டுவாழ்வு என்பன தனித்தனிக் கதைகள். அங்கு தங்கியிருக்கின்ற தமிழர்களுக்கிடையிலான உறவு என்பதும்

பல்வகைப்பட்டது. நட்புறவு மட்டுமல்ல. முரண்பாடுகள், முறுகல்கள் என்றான உறவுகள் அவை. புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்கள் ஒரு நாட்டில் அகதித் தஞ்சம் கோரி, ஒரு வேலையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குள் பட்டபாடுகள், நெருக்கடிகள், அவமானங்கள் எக்கச்சக்கம். அத்தோடு முடிவதில்லை அவர்களின் துயரங்கள். வருவதற்காகப் பட்ட கடனை அடைப்பது, குடும்பத்தின், உறவினர்களின் வாழ்வாதாரத்தை பொருளாதாரத்தைத் தூக்கிநிறுத்துவது எனத் தம்மை வருத்தி ஓய்வு, தூக்கமின்றி உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தார்கள். புதிய நாடு, புதிய மனிதர்கள், ஒவ்வாத காலநிலை, புதிய மொழி, புதிய கலாச்சாரம், புதிய நடைமுறைகள், புதிய சவால்கள், புதிய நெருக்கடிகள் கொண்ட முற்றிலும் புதிய நாட்டுக்குள் தமது வாழ்வை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள எதிர்கொண்ட போராட்டங்களின் பிரதிபலிப்பு அதற்குரிய வாழ்பனுவல்களினூடாகப் பதிவாகியுள்ளது.

வெவ்வேறு பட்ட குண இயல்புகள், சமூகப் பார்வைகள் கொண்ட மனிதர்களை உலவவிட்டுள்ளார். வெவ்வேறு இயக்கப் பின்னணிகளைக் கொண்ட பாத்திரங்களுக்கிடையிலான அரசியல் உரையாடல்கள் நட்பாகவும், முரண்பாடுகளாகவும், குத்தல்கதைகளாகவும் இடம்பெறுகின்றன.

பாத்திரச் சித்தரிப்புகள் - விபரிப்புகள்

பாத்திரங்களை நல்லவர் - கெட்டவர் என்று கறுப்பு வெள்ளையாகச் சித்தரிக்கவில்லை. மனிதர்களுக்குரிய வெவ்வேறு குண இயல்புகளோடு, நிறை குறைகளோடு அந்தத்தச் சூழ்நிலைகளும் உணர்வுகளும் அவர்களை எப்படி நடத்துகிறது, மாற்றுகிறது என்பதைக் கதையாடல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு மனித வாழ்வின் நீட்சியில் உறவுகளுக்கிடையிலான ஊடாட்டம் என்பது ஒற்றைப்பரிமாணம் கொண்டதல்ல. நட்பாக, காதலாக, கருணையாக, பாசமாக, முரணாக, பகையாக, சிக்கல்கள் கொண்டதாக, புரிதலுடனான எனப் பல நிலைகளைக் கொண்டது. அதுவே இயல்பு. அந்த இயல்பினை இந்நாவலின் மனிதர்களும் அவர்களுக்கிடையிலான உறவும் பிரதிபலிக்கின்றது. பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்துவது பல இடங்களில் இயல்பாக அந்தந்தப் பாத்திரங்களை வாசகர் மனதில் பதிய வைக்கும் வகையில் உள்ளன. அந்தளவிற்கு அவை சித்தரிக்கப்படுகின்றன. சில இடங்களில் வெறுமனே 'காந்தன் என்பவன் மூலமாக அறிந்துகொண்டான்'. 'சீலன் என்பவன் சொன்னான்' என்று சில பாத்திரங்கள் கதைக்குள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அவ்வகைப் பாத்திரங்கள் மனதில் பதியாமல் தூர நிற்கின்றன.

குணா என்ற பாத்திரம் நோர்வேயில் அகதித்தஞ்சம் பெற்று, வாழ்வின் வெவ்வேறு படிநிலைகளைக் கடந்து, தாயகத்திலுள்ள குடும்பத்தினதும் உறவினர்களினதும் பொருளாதாரத்தை நிமிர்த்தி, நாட்டின் விடுதலைப்போராட்டத்திற்கான பண உதவிகளைச்

போக்காளி நாவல் 3 களங்களைக் கொண்டுள்ளதாகப் பார்க்கலாம். முதற்பகுதி, புலம்பெயர் நாடொன்றுக்கான ஆபத்து நினைந்த பயணங்களும், சென்று சேர்ந்த நாட்டில் வாழ்வை நிலைநிறுத்துவதற்கான போராட்டங்களும். இரண்டாவது பகுதி: நிலைநிறுத்திய வாழ்வின் அடுத்தடுத்த கட்டங்களுக்கான பாடுகளும் நெருக்கடிகளும் அடைவுகளும். மூன்றாவது பகுதி, புலம்பெயர் சூழலில் முதற்தலைமுறைக்கும் இரண்டாவது தலைமுறைக்குமிடையிலான முரண்பாடுகள். முரண்பாடுகள் என்பவை மொழியியலிருந்து, அடையாளம், கலாச்சாரம், சிந்தனை வரையான பன்முகப்பட்ட இடைவெளிகளையும் முரண்களையும் குறிக்கின்றன.

செய்து, திருமணம் முடித்து பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்து, அந்தப் பிள்ளைகள் படித்து காதலிக்கும் காலம் வரை கதை நகர்கிறது.

குணா - விஸ்வா இடையிலான உறவு, புரிதலுடனான நட்புறவாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. ஜெர்மனியில் அகதிமுகாமொன்றில் அவர்கள் சந்தித்த நாளிலிருந்து நோர்வேக்கு ஒன்றாக வருவது, பின்னர் நார்வேயில் இறுதிவரை சிநேகம் தொடர்கிறது. இருவரும் போராட்டம், அரசியல் செயற்பாடுகள், கருத்துகளில் வெவ்வேறு முகாம்களைச் சேர்ந்தவர்கள். வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவர்களால் உரையாட முடிகிறது, விவாதிக்க முடிகிறது. 'தியாகி - துரோகி' என 'கருப்பு வெள்ளை'யாக ஈழப் போராட்ட இயக்கங்களையும் அரசியல் முரண்பாட்டைய மனிதர்களையும் அணுகுகின்ற பெரும்போக்கு நிலவுகின்ற சூழலில் இத்தகைய படைப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அத்தகைய போக்கினை வாழ்வினதும் மனிதத்தினதும் உன்னதமான இயல்புகளுடன் எதிர்கொள்கின்ற, உடைத்துப் போடுகின்ற பாத்திரங்களை தரிசிக்க முடிகிறது. விஸ்வா - இடதுசாரியச் சிந்தனையுள்ளவர். அரசியல், விடுதலைப்போராட்டம், சமூகம் தொடர்பான விமர்சனபூர்வமான பார்வை கொண்ட பாத்திரமாக வருகிறார். அந்தப் பாத்திரத்தினூடாகவே அதிகமதிகம் விமர்சனங்களும் அறிவார்ந்த பார்வைகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

ஆரம்பத்தில் விஸ்வாவும் குணாவும் ஜெர்மனியில் சந்தித்துக் கொள்வதிலிருந்து - ஒன்றாக நார்வேக்குப் பயணிக்கின்றனர். அகதிமுகாமில் ஒன்றாகத் தங்கியிருக்கின்றனர். ஜெனீற்றாவும் மாணவ விசாவில் நார்வேக்குப் படிக்க வந்து அகதித் தஞ்சத்திற்கு விண்ணப்பித்து அதே முகாமுக்குச் செல்கின்றாள். அங்கு விஸ்வா விற்கும் - ஜெனீற்றாவுக்குமிடையில் காதல் ஏற்படுகிறது. காலப்போக்கில் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். அவர்களுக்கிடையிலான காதலை அழகியலோடு எழுதுகிறார் கேதீஸ். ஒரு கட்டத்திற்குப் பிறகு விஸ்வா பாத்திரம் அதிகமதிகம் கருத்துகளைச் சொல்வதற்கும், விமர்சனங்களை முன்வைப்பதற்குமான பாத்திரமாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. அது தாயக அரசியல், புலம்பெயர் அரசியல், சமூகம், பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கருத்துகள், உலக அரசியல், சமூகநீதி என அனைத்தினதும் அறிவார்ந்த பார்வையை வெளிப்படுத்துகின்ற பாத்திரமாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. அந்த அணுகுமுறை

கதையின் ஓட்டத்தோடு நகர்ந்தாலும் பல இடங்களில் குணா அவரைத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு கருத்திறிவது என்பதான உத்தியே அதிகம் கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றமை சற்று ஓட்டவில்லை.

நாடுகளின் புதிய சூழல் பற்றிய விபரிப்புகள் அழகியல்தன்மையோடு எழுதப்பட்டுள்ளன. நாடுகளின் இயற்கை, கட்டட அமைப்புகள், வீதிகள், காலநிலை, நிலத்தோற்றம் என அச்சூழல்களையும் அவை ஏற்படுத்துகின்ற மனஉணர்வுகளையும் அழகியலுடனும் ஆங்காங்கே கவித்துவத்துடனும் எழுதியுள்ளார். நார்வேயைப் பற்றிக்கூறும் போது, 'உலக வரைபடத்தில் ஒரு வீணையை நிமிர்த்தி வைத்தாற்போல் தோற்றத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற நோர்வே' என்று விளிக்கின்றார்.

பேசுபொருளின் பன்முகத்தன்மை

வெளிநாட்டு வாழ்வு சொகுசானது, ஆடம்பரமானது என்ற பொதுப்புத்திக் கருத்து தாயகத்தில் நிலவுகின்றது. இங்கு புலம்பெயர்ந்த மூத்த தலைமுறை எப்படித்தன்னை உடல், உளரீதியாகவருத்திக்கொண்டு முதற்கண் தாயகத்திலுள்ள குடும்பத்திற்காக உழைத்தது என்பதை நாவல் மிகத் துல்லியமாகப் பதிவுசெய்கின்றது. குணா நாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்வதென்ற எண்ணங்களோடும் ஏக்கங்களோடும் சதா நாட்களை நகர்த்துகின்றான். ஆனால் நிரந்தரமாக வேரூன்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அழுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அக மற்றும் புறச்சூழல் சார்ந்த நடைமுறை யதார்த்தம் அதுவே. போக்காளி என்ற சொல் இளமையில் இறந்தவன், இளமையில் வீட்டைவிட்டுத் தூரமேகியவன் என்ற பொருள் தருகிறது. அகதி என்ற அடையாளத்துடன் நிரந்தர இருப்பிடமின்றி, பிடிமானமற்ற வாழ்வினைக் கொண்டிருப்பவன் என்ற குறியீட்டு அர்த்தத்தினையும் இந்தக் கதையிலிருந்து உணரமுடிகிறது.

சிங்கள பெருந்தேசியவாதம், அதன் அரசு பயங்கரவாதம், இராணுவ இயந்திரம் தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிட்ட கொடூரங்கள். முக்கிய அரசியல் மற்றும் போராட்ட நிகழ்வுகள், பேச்சுவார்த்தைகள், போர்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள், விடுதலைப்புலிகள் மீதான விமர்சனங்கள், இயக்க முரண்பாடுகள், சகோதரப்படுகொலைகள், இயக்கங்களின் உட்படுகொலைகள் என தமிழர்களின் விடுதலைப்போராட்டத்தின் இருளும் ஒளியுமான

- பெருமிதமும் இழிவுமான வரவாற்றின் பக்கங்கள் பேசப்படுகின்றன. புலம்பெயர் சூழலில் நிலவிய வெவ்வேறு அரசியல் நிலைப்பாடுகளும், வெவ்வேறு இயக்கப் பின்னணிகள் கொண்டவர்களின் உறவு - மற்றும் முரண்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதி யுத்தத்தின் போதான ஆர்ப்பாட்டங்கள் வரையிலான பல்வேறு நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் கதையாடல்கள் நிகழ்கின்றன. போருக்கு முகம் கொடுத்த மக்களினதும் முன்னாள் போராளிகளினதும் இன்றைய வாழ்வாதார நெருக்கடி வரை பேசப்படுகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகளிலும் தாயகத்திலுமான பெண்களின் நிலையும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டுப் பேணப்படும் பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகளும் ஆங்காங்கே கதையாடல்களில் வருகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் பேசாப்பொருளாகக் கருதப்படுகின்ற சிலவும் பேசப்படுகின்றன. ஓரினச்சேர்க்கை தொடர்பான சில சம்பவங்கள் இதில் தொடர்புபட்டுள்ளன.

நிகழ்வுகளின் பின்னணில் புனைப்பட்ட நாவல் இது. எனவே இவற்றில் உண்மையான நிகழ்வுகள் எவை, புனையப்பட்ட நிகழ்வுகள் எவை என்ற பட்டியலிடல்கள், வாதங்கள் எழலாம். புனைவிலக்கியத்தினை அத்தகைய அணுகுமுறையில் விமர்சிப்பது பொருத்தமா தெரியவில்லை. அதற்கான தேவை உள்ளதா என்பதும் கேள்விக்குரியதே.

இலக்கியத்தில் இந்நாவலின் இடம்

ஒரு நாவலாக இதன் முதற்பகுதிக்குள்ளும் மூன்றாவது பகுதிக்குள்ளும் அதிகம் இலக்கியத்திற்கான தன்மைகளும், அழகியலும் உள்ளன. ஏனெனில் அவை மனிதர்களின் ஊடாட்டத்தையும், உணர்வுகளையும், உறவுச்சிக்கல்களையும், முரண்களையும் அதிகம் பிரதிபலிக்கின்ற வெளியைக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது பகுதி பெருமளவு நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக முன்வைக்கப்படும் போது இலக்கியத்திற்கான தன்மைகளும் அவற்றுக்குரிய அழகியலும் குன்றிவிடுகிறது. ஆயினும் இந்த நாவலின் கட்டமைப்பிற்கு இரண்டாவது பகுதி அவசியமானது என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது.

புலம்பெயர் நோர்வே தமிழர்களின் வாழ்வியலின் இன்னொரு கூறு நோர்வேப் பெரும்சமூகம். நோர்வே பெரும்சமூகத்தின் முக்கிய சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுத் தளங்களில் - காலவோட்டத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களின் பிரதிபலிப்பினையும் உள்ளடக்கியிருந்தால் இந்நாவலுக்கு இன்னுமொரு பரிமாணம் கிடைத்திருக்கும். 22-ஜூலை 2011இல் நோர்வேயில் நடந்த பயங்கரவாதத் தாக்குதலின் பின்னணியில் ஒரு கதையாடல் மட்டும் நாவலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

புத்தக முகப்பு, வடிவமைப்பு, தோற்றம் நேர்த்தியாக இருக்கிறது. 1988 - 2020 வரை காலக்கோட்டினை மையப்படுத்திய அத்தியாயங்களாகக் கதை நகர்கிறது.

இதுவொரு எளிமையான கதை நகர்வு உத்தி. வாசிப்பமைதியைத் தரக்கூடிய வகையில், கண்களைக் களைக்கச் செய்யாத வகையிலான எழுத்துருத் தேர்வும் உட்பக்க வடிவமைப்பும் அமைந்துள்ளது. மிகைப்படுத்தலற்ற இயல்பான விபரிப்புகளினூடாக கதை நகர்கிறது. சூழலையும் மனிதர்களையும் அவர்களின் உணர்வுகளையும் வாசிப்பவர் மனதில் எளிதாகக் கொண்டு சேர்க்கின்ற சிக்கலில்லாத மொழிநடையைக் கொண்டிருக்கின்றது.

நாவல் முன்வைக்கும் சமூக- அரசியல் விமர்சனங்கள்

கடந்த கால அனுபவங்கள், வரலாறுகள் ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்டவை அல்ல. இருளும் ஒளியும், பெருமிதமும் இழிவுகளும், சரிகளும் தவறுகளும் உள்ளடங்கியதே வரலாறும் அனுபவங்களும். பல்வேறு தளங்களிலான உரையாடல்களுக்கு உந்தக்கூடிய பேசுபொருட்களை இந்நாவல்; கொண்டிருக்கின்றது.

விடுதலை என்ற சொல்லோடு தொடங்குகிற நாவல், விடுதலை என்ற சொல்லுடனேயே முடிகின்றது. தொடக்கத்தில் வருகின்ற விடுதலை கதையின் நாயகன் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகின்ற நிகழ்வு. முடிவில் வருகின்ற விடுதலை அவன் இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து விடுதலை பெற்று மரணத்தைத் தழுவுகின்ற நிகழ்வனைச் சுட்டுகிறது. இவ்விரண்டையும் விட குறியீடாகவும் இந்த விடுதலை என்ற சொல்லை நோக்கலாம். ஈழத்தமிழரின் அரசியல் விடுதலையின் அவாவுதலையும் இந்த நாவலின் பெரும்பகுதி பேசுகின்றது என்ற அடிப்படையிலும் அச்சொல் முக்கியமானது.

நான் நாடக, திரைப்படத்துறைகளில் ஆர்வமுள்ளவன், அவை தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதிவருபவன். அரங்கச் செயற்பாடுகளில் அவ்வப்போது ஈடுபட்டு வருபவன் என்ற வகையிலும் ஒரு விடயத்தைக் கூறலாம். இந்த நாவலுக்குள் ஒன்றல்ல. பல முழுநீளத்திரைப்படங்களுக்கான கதைகள் உள்ளன. மட்டுமல்ல இன்னும் பல குறும்படங்களுக்கான, நாடகங்களுக்கான கதைகளும் மனிதர்களும், கதையாடல்களும் உள்ளன. இந்த நாவல் எடுத்துக்கொண்ட 30 ஆண்டுகால நீட்சி கொண்ட இந்த நெடுங்கதையை ஒரு சடைத்து வளர்ந்த மரம் என எடுத்துக்கொண்டால், அதன் எண்ணற்ற கிளைகளை அந்நெடுங்கதையாடலுக்குள் உள்ள துணைக்கதைகளாகக் கொள்ளலாம். அதன் இலைகளை அக்கதைகளின் மாந்தர்களாகக் கொள்ளலாம்.

புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்பாக - வரலாற்றுப் பின்னணியில் வாழ்வியல் பதிவாக - புலம்பெயர் அனுபவ விபரிப்பாக, நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக ஒரு பல்பரிமாணத்தன்மையுடன் இந்த நாவல் மிகுந்த பெறுமதியுடையதாகின்றது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், நோர்வே

பதிவு

க. சந்திரசேகரன்

muhilnilavu@gmail.com

இப்ப யாருங்க சாதி பாக்குறா...

பெரியார் பிறந்த செப்டம்பர் 17இல் நடந்த கொடுமை

தென்காசி மாவட்டம் சங்கரன் கோயில் அருகில் பாஞ்சாங்குளம் என்னும் கிராமத்தில் உள்ள பெட்டிக்கடை ஒன்றில் தின்பண்டம் வாங்கவந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்துப் பிள்ளைகளுக்குத் தின்பண்டம் தர மறுத்ததோடு அதை காணொளியாகவும் பதிவுசெய்து பொதுவெளியில் பரப்புரை செய்த கடைக்காரர் மகேஸ்வரன் உள்ளிட்டவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு ஆறுமாத காலத்துக்கு ஊருக்குள் நுழையவும் காவல்துறையால் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

இது செய்தி...

ஆனால், அந்தக் காணொளியில் கடைக்காரர் தின்பண்டம் தர மறுத்துப் பேசுவதையும் அதற்கு சிறுவர்கள் விளக்கம் கேட்பதையும் கேட்டால் நெஞ்சம் பதறுகிறது. பத்துவயதுகூட நிரம்பாத ஐந்து சிறுவர்கள் அந்தக் கடையில் வந்து நின்று தின்பண்டம் கேட்கிறார்கள். முன்வரிசையில் இரண்டு சிறுவர்கள், அவர்கள் கொஞ்சம் பெரியவர்களாய் வளர்ந்து தெரிகிறார்கள். பின்வரிசையில் உயரம் குறைந்த மூன்று சிறுவர்கள் நிற்கிறார்கள்.

அந்த மூன்றுபேரில் ஒரு சிறுவன் மட்டும் முன்னேறிவந்து துடுக்காகப் பேசுகிறான். அவன் பேசுகிற மொழியில் இருக்கிற உரிமைக்குரலையும் துணிச்சலான எதிர்ப்பு மொழியையும் வார்த்தைப் பதிவுகளால் மட்டுமே விளக்கிவிட முடியாது. அவ்வளவு ஏற்ற இறக்கத்தோடு அந்தச் சிறுவன் உரையாடுகிறான். அவன் பேசியது ஒரு, ஒரு வார்த்தைதான். ஆனால், ஓராயிரம் பேரை நிற்கவைத்து கன்னத்தில் அறைவதுபோல் கேட்கிறான். அந்த உரையாடல் இதோ...

கடைக்காரர்: இனிமேலு இந்தக் கடையில் எதுவும் யாரும் வாங்க வேண்டாம். போங்க. ஸ்கூலுக்குப் போங்க. தின்பண்டம் யாரும் உள்ளூரு கடையில் எதுவும் வாங்கக்கூடாது...

நீங்க போங்க...

சரியா....

போங்க....

உங்க வீட்டுல எல்லார்கிட்டயும் சொல்லுங்க. தின்பண்டம் குடுக்க மாட்டேங்கிறாங்கன்னு சொல்லுங்க.

ஒரு பையன்: எதுக்கு?

கடைக்காரர்: குடுக்க மாட்டாங்கடா... ஊர்ல கட்டுப்பாடு வந்திருக்கு....

அதே பையன்: கட்டுப்பாடா?....

கடைக்காரர்: ஆமா...

அதே பையன்: என்ன கட்டுப்பாடு?

கடைக்காரர்: கட்டுப்பாடுன்னா... ஊர்ல ஒரு கூட்டம் போட்டுப் பேசியிருக்கு. உங்க தெருவுல யாருக்கும் எதுவும் குடுக்கக் கூடாதுன்னு பேசியிருக்கு. சரியா...

குழந்தைகள்: ம்...

கடைக்காரர்: போங்க...

ஓ... (கடைக்காரருக்கு ஆங்கிலம் தெரியும் என்பதையும் அந்தக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக்காட்டுகிறார்)

குழந்தைகள் பேசாமல் போய்விடுகிறார்கள்.

ஆனால் அந்தக் குழந்தைகளின் ஆதங்கமும் ஏமாற்றமும் ஒரு நூற்றாண்டு நெருப்பாய் அவர்கள் மனதிற்குள் கனன்று கொண்டேதான் இருக்கும். நாளை வளர்ந்து பெரியவர்களாகிறபோது இந்த அவமானம் அவர்களைத் தூங்கவிடாது. அவர்கள் கலக்காரர்களாய் மாறுவார்கள். நாளை தலைவர்களாகவும் மாறக்கூடும்.

கடைக்காரர் 'பெரிய ஆள்' என்றுகூடப் பார்க்காமல் ஏன்? எதுக்கு? கட்டுப்பாடா? என்ன கட்டுப்பாடு? என்கிற கேள்விகளால் கடைக்காரரையே திக்குமுக்காட வைக்கிறான் அந்தச் சிறுவன். அந்தச் சின்னஞ்சிறு கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பிள்ளை கடைக்காரரிடம் துணிவாகப் பேசியதைப் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47 Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com logistics@pearltuty.com chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
& Singapore**

ISO 9001
BUREAU VERITAS
Certification

